Nr. 138 (15.217). Lwów, wtorek 20. czerwca 1939. Rok LX.
Ч. 138 (15.217). Львів, вівторок 20. червня 1939. Рік LX.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ ВРАНЦІ. ВИДАННЯ: А. Б.

DIŁO
Wychodzi codziennie rano.

Редакція й Адміністрація: ЛЬВІВ, РИНОК Ч. 10 II. ПОВ.
Телефон Редакції 246-11
Телефон Адміністрації 229-41
Телефон Друкарні 229-26
Адреса для телегр.: Діло Львів
Конто: П. К. О. Львів 504.060
" Банку Чеських Лєгій Прага „Діло".
Рукописів не звертаємо.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ.

місячно (з книжкою)	5.00 зол.
чвертьрічно	15.00 „
піврічно	30.00 „
річно	60.00 „

В АМЕРИЦІ 1.50 ДОЛ., У ЧЕХОСЛОВАЧЧИНІ 30 КОР. Ч. У ВСІХ ІН. КРАЯХ 7.50 ЗОЛ. П.
ОДИН ПРИМІРНИК 20 СОТ.

ВСІ ТОЧНІ ПЕРЕДПЛАТНИКИ ДІСТАЮТЬ ЩОМІСЯЦЯ БЕЗПЛАТНО КНИЖКУ Б-КИ „ДІЛА" В ОБЄМІ 10—15 АРКУШІВ ДРУКУ.

Городське Старосто не признало вибору нового Головного Виділу „Просвіти"

Городське Старосто у Львові прислало в суботу 17. ц. м. на руки д-ра Івана Брика письмо, в якому заявляє, що не признає вибору нового голови і Головного Виділу „Просвіти" з дня 8-го червня ц. р., покликуючися на те, що при виборі нового Виділу не збережено кількох постанов статуту. Зокрема покликалось на те, що зголошений до Гор. Старости у списі нового Виділу д-р Юліян Олесницький — не був вибраний на Загальних Зборах. Старосто розпорядило скликати до місяця Надзвичайні Загальні Збори.

Тому, що згідно зі статутом „Просвіти" треба на місяць раніш оголосити термін Загальних Зборів та що Загальні Збори скликує не голова Товариства, лише Головний Виділ, який щойно мусить зійтися, — просто технічно неможливо дотримати назначеного терміну Надзвичайних Загальних Зборів. Тому Головний Виділ, познайомившись з розпорядком Старости — звернеться до нього з внеском продовжити призначений термін.

—o—

Велике Свято на Святоюрській Горі.

МИТРОПОЛИТ АНДРЕЙ ПІСЛЯ АРХІЄРЕЙСЬКОЇ СЛУЖБИ БОЖОЇ УДІЛИВ АПОСТОЛЬСЬКОГО БЛАГОСЛОВЕННЯ БАГАТОТИСЯЧНІЙ МАСІ НАРОДУ.

ВЕЛИКЕ ТОРЖЕСТВО.

Багата ілюмінація Архикатедрального Храму на Святоюрській Горі в суботу вечором заповіла на неділю, 18-го червня ц. р., велике торжество. Як ми вже про те писали, Святіший Отець Папа Пій XII звернувся до Високопреосвященого Митрополита Андрея вручним письмом, в якому надіслав побажання з нагоди 40-ліття Епископства Високопреосвященого й одночасно **іменував Митрополита Андрея Асистентом св. Папського Престолу.** При цьому Святіший Отець надав Митрополитові привілей відправити торжественну Архиерейську Службу Божу та уділити вірним при тій нагоді **Апостольське Благословення.** Саме оту Архиерейську Службу Божу заповідала на минулу неділю ілюмінація.

НА СВЯТОЮРСЬКОМУ ПОДВІРІ.

Можна було задлегідь рахувати, що на таке рідке торжество прийде багато народу. Тому Митрополича Капітула, яка уладжувала це торжество, добре зробила, що казала уладити спеціяльний вівтар на святоюрському подвірі, де й відбулася Служба Божа. У брамі, що знаходиться у глибині подвіря, і веде до города збудовано під гарно удекорованим та замаєним гірляндами піддашшям підвищення, на якому у глибині уставлено вівтар. Бічні стіни прибрано килимами, на переді на двох високих маштах два великанські прапори: жовтобілий папський та жовтоблакитний, на якому видніє герб Шептицьких. Перед вівтарем уставлено багато рядів крісел для представників українських установ, організацій, преси та інших запрошених гостей.

НАПЛИВАЄ НАРОД....

Архиерейську Службу Божу заповіджено на 9-ту годину ранку. Але вже на багато перед тим часом почав напливати на святоюрське подвіря народ, що не зважаючи на велику спеку прибував, щоб скласти у цю торжественну хвилину свій поклін Князеві Церкви. Прибували процесії львівських церков, появилися крісла для делегатів. На передових місцях ми бачили Сеніора наших політичних діячів президента **д-ра Костя Левицького** та голову Ундо і Парляментарної Репрезентації **Василя Мудрого.** У святі взяли участь репрезентанти всіх наших культурно-освітніх та економічних установ, організацій і товариств та представники преси. Була також заступлена родина Ювілята. Народу було тільки тисяч, що заповнив церковні подвіря і величезну площу перед св. Юром.

ІНСТАЛЯЦІЯ НОВИХ КРИЛОШАН.

Коло 9-тої години зявилося численне духовенство, прибув і сам Ювілят. Почалася звичайна церемонія, що попереджує Архиерейську Службу Божу.

З нагоди свого ювілею Митрополит Андрей заіменував **о. Омеляна Горчинського** ґреміяльним крилошанином Митрополичої Капітули. Саме перед Службою Божою відбулася його інсталяція. Відбулася також інсталяція іменованих з тієї нагоди почесних крилошан, якими стали: **о. Михайло Цегельський,** парох Камінки Струмилової, **о. Йосип Дяків,** парох Бібрки, **о. Микола Галянт,** канцлер М. К. і **о. Степан Рудь,** духовник Духовної Семинарії.

ТОРЖЕСТВЕННА СЛУЖБА БОЖА.

Службу Божу відправив Митрополит Андрей при участи: Преосв. еп. ординарія перемиського **Йосафата Коциловського,** Преосв. **Никити Будки,** перемиського епископа помічника Преосв. **Григорія Лакоти,** львівського епископа помічника Преосв. **Івана Бучка,** апостольського візитатора для Волині Преосв. **Николая Чарнецького,** представників монастирів: о. ігумена **Климентія Шептицького** (Студити), о. ігумена **Віталія Гралюха** (ЧСВВ), о. ігумена **де Вохта** (Редемптористи), делегатів Митрополичої Капітули: о. мітрата д-ра **Пиннла,** о. шамбеляна **Гриника,** мітратів: **о. Сліпого, о. Базюка,** о. прал. **Л. Куницького** та інших о. о. крилошан.

Для звеличання рідкого торжества діяконували два ґреміяльні крилошани: **о. Лободич та о. Горчинський.**

Митрополичий хрест тримав о. крилошанин **д-р Лаба,** до самого Ювілята був приділений о. прелат **Ковальський.**

В часі Служби Божої співав хор богословів Духовної Академії під орудою **Якубяка.**

Наприкінці Служби Божої хор відспівав многоліття Святішому Отцеві, Високопреосвященному Митрополитові, всім присутнім епископам, що в тому часі благословили народ та всьому українському народові.

Преосвященний **Іван,** львівський помічник, виголосив проповідь, в якій відчитав письмо Святішого Отця до Високопреосвященного Митрополита та письмо кардинала Тіссерана та склав Ювілятові побажання від духовенства і народу.

АПОСТОЛЬСЬКЕ БЛАГОСЛОВЕННЯ.

Митрополит Андрей подякував у кінцевому слові за вияви привязання та відданости й уділив **Апостольського Благословення** вірним, які прийняли його навколішках.

Після того Високопреосвященний зявився в окруженні епископів на бальконі митрополичої палати. Зібраний народ прийняв їх невгавними оплесками. Митрополит ще раз поблагословив народ, який відспівав многоліття.

ЗАКІНЧЕННЯ ТОРЖЕСТВА.

На закінчення торжества Митрополит Андрей видав у митрополичій палаті обід для архиереїв, представників монастирів і крилошан.

В неділю вечором знову ілюміновано Архикатедральний храм св. Юра, що видніл над цілим містом та околицею.

*

У переддень свята і в день самого свята наспіло на руки Ювілята безліч телеграм та письм з побажаннями.

Наближення між Югославією та Болгарією.

БІЛГОРОД. Часопис „Югословинська Пошта" заповідає можливість дальшого наближення і скріплення співпраці між Югославією та Болгарією. Можливо, що небавом прийде до зустрічі між болгарським премієром та одночасно міністром закордонних справ Кіосейвановом та премієром Цветковичем і мін. закордонних справ Марковичем.

Не виключена теж подорож короля Бориса і премієра Кіосейванова до Риму.

ПО КОНФІСКАТІ НАКЛАД

Nr. 138 (15.217). Lwów, wtorek 20. czerwca 1939. Rok LX.
Ч. 138 (15.217). Львів, вівторок 20. червня 1939. Рік LX.

Opłata pocztowa uiszczona gotówką

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ ВРАНЦІ. ВИДАННЯ: А.

DIŁO

Wychodzi codziennie rano.

Редакція й Адміністрація: ЛЬВІВ, РИНОК Ч. 10. II. ПОВ.
Телефон Редакції 246-46
Телефон Адміністрації 229-41
Телефон Друкарні 228-26
Адреса для телегр.: Діло Львів
Конто: П. К. О. Львів 504.060
Банку Чеських Леґіон Праґа „Діло".
Рукописів не звертаємо.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
місячно (з книжкою) 5.00 зол.
чвертьрічно 15.00 „
піврічно 30.00 „
річно 60.00 „
В АМЕРИЦІ 1.50 ДОЛ., У ЧЕХОСЛОВАЧЧИНІ 30 КОР. Ч.
У ВСІХ ІН. КРАЯХ 7.50 ЗОЛ. П.
ОДИН ПРИМІРНИК 20 СОТ.

ВСІ ТОЧНІ ПЕРЕДПЛАТНИКИ ДІСТАЮТЬ ЩОМІСЯЦЯ БЕЗПЛАТНО КНИЖКУ Б-КИ „ДІЛА" В ОБЄМІ 10—15 АРКУШІВ ДРУКУ.

Городське Староство не признало вибору нового Головного Виділу „Просвіти"

Городське Староство у Львові прислало в суботу 17. ц. м. на руки д-ра Івана Брика письмо, в якому заявляє, що не признає вибору нового голови і Головного Виділу „Просвіти" з дня 8-го червня ц. р., покликуючися на те, що при виборі нового Виділу не збережено кількох постанов статуту. Зокрема покликалось на те, що зголошений до Гор. Староства у списі нового Виділу д-р Юліян Олесницький — не був вибраний на Загальних Зборах. Староство розпорядило скликати до місяця Надзвичайні Загальні Збори.

Тому, що згідно зі статутом „Просвіти" треба на місяць раніш оголосити термін Загальних Зборів та що Загальні Збори скликує не голова Товариства, лише Головний Виділ, який щойно мусить зійтися, — просто технічно неможливо дотримати назначеного терміну Надзвичайних Загальних Зборів. Тому Головний Виділ, познайомившись з розпорядком Староства — звернеться до нього з внеском продовжити призначений термін.

——o——

Велике Свято на Святоюрській Горі.

МИТРОПОЛИТ АНДРЕЙ ПІСЛЯ АРХІЄРЕЙСЬКОЇ СЛУЖБИ БОЖОЇ УДІЛИВ АПОСТОЛЬСЬКОГО БЛАГОСЛОВЕННЯ БАГАТОТИСЯЧНІЙ МАСІ НАРОДУ.

ВЕЛИКЕ ТОРЖЕСТВО.

Багата ілюмінація Архикатедрального Храму на Святоюрській Горі в суботу вечором заповіла на неділю, 18-го червня ц. р., велике торжество. Як ми вже про те писали, Святіший Отець Папа Пій XII звернувся до Високопреосвященого Митрополита Андрея відручним письмом, в якому надіслав побажання з нагоди 40-ліття Епископства Високопреосвященого й одночасно **іменував Митрополита Андрея Асистентом св. Папського Престолу.** При цьому Святіший Отець надав Митрополитові привілей відправити торжественну Архиєрейську Службу Божу та уділити вірним при тій нагоді **Апостольське Благословення.** Саме оту Архиєрейську Службу Божу заповідала на минулу неділю ілюмінація.

НА СВЯТОЮРСЬКОМУ ПОДВІРІ.

Можна було задлегідь рахувати, що на таке рідке торжество прийде багато народу. Тому Митрополича Капітула, яка уладжувала це торжество, добре зробила, що казала уладити спеціяльний вівтар на святоюрському подвірі, де й відбулася Служба Божа. У брамі, що знаходиться у глибині подвіря, і веде до городу збудовано під гарно удекорованим зеленими гірляндами піддашшям підвищення, на якому у глибині уставлено вівтар. Бічні стіни прибрано килимами, на переді на двох високих маштах два велетенські прапори: жовтобілий папський та жовтоблакитний, на якому виднів герб Шептицьких. Перед вівтарем уставлено багато рядів крісел для представників українських установ, організацій, преси та інших запрошених гостей.

НАПЛИВАЄ НАРОД....

Архиєрейську Службу Божу заповіджено на 9-ту годину рання. Але вже на багато перед тим часом почав напливати на святоюрське подвіря народ, що не зважаючи на велику спеку прибував, щоб скласти у цю торжественну хвилину свій поклін Князеві Церкви. Прибували процесії львівських церков, [illegible] представників. На передових місцях ми бачили Сеніора наших політичних діячів президента **д-ра Костя Левицького** та голову Ундо і Парляментарної Репрезентації **Василя Мудрого.** У святі взяли участь репрезентанти всіх наших культурно-освітніх та економічних установ, організацій і товариств та представники преси. Була також заступлена родина Ювілята. Народу було тільки тисяч, що заповнив церковні подвіря і величезну площу перед св. Юром.

ІНСТАЛЯЦІЯ НОВИХ КРИЛОШАН.

Коло 9-тої години появилося численне духовенство, прибув і сам Ювілят. Почалася звичайна церемонія, що попереджує Архиєрейську Службу Божу.

З нагоди свого ювілею Митрополит Андрей заіменував **о. Омеляна Горчинського** ґреміяльним крилошанином Митрополичої Капітули. Саме перед Службою Божою відбулася його інсталяція. Відбулася також інсталяція іменованих з тієї нагоди почесних крилошан, якими стали: **о. Михайло Цегельський,** парох Камінки Струмилової, **о. Йосип Диків,** парох Бібрки, **о. Микола Галянт,** канцлер М. К. і **о. Степан Рудь,** духовник Духовної Семинарії.

ТОРЖЕСТВЕННА СЛУЖБА БОЖА.

Службу Божу відправив Митрополит Андрей при участи: Преосв. еп. ординарія перемиського **Йосафата Коциловського,** Преосв. **Никити Будки,** перемиського епископа помічника Преосв. **Григорія Лакоти,** львівського епископа помічника Преосв. **Івана Бучка,** апостольського візитатора для Волині Преосв. **Николая Чарнецького,** представників монастирів: о. ігумена **Климентія Шептицького** (Студити), о. ігумена **Віталія Градюха** (ЧСВВ), о. ігумена **де Вохта** (Редемптористи), делегатів Митрополичої Капітули: о. мітрата **д-ра Пинила,** о. шамбеляна **Гринника,** мітратів: **о. Сліпого, о. Базюка,** о. прал. **Л. Куницького** та інших о. о. крилошан.

Для звеличання рідкого торжества діяконували два ґреміяльні крилошани: **о. Лободич** та **о. Горчинський.**

Митрополичий хрест тримав о. крилошанин **д-р Лаба,** до самого Ювілята був приділений **о. прала**т **Ковальський.**

В часі Служби Божої співав хор богословів Духовної Академії під орудою **Якубяка.**

Наприкінці Служби Божої хор відспівав многоліття Святішому Отцеві, Високопреосвященному Митрополитові, всім присутнім епископам, що в тому часі благословили народ та всьому українському народові.

Преосвященний **Іван,** львівський помічник, виголосив проповідь, в якій **відчитав** письмо Святішого Отця до Високопреосвященного Митрополита та письмо кардинала Тіссерана та склав Ювілятові побажання від духовенства і народу.

АПОСТОЛЬСЬКЕ БЛАГОСЛОВЕННЯ.

Митрополит Андрей подякував у кінцевому слові за вияви привязання та відданости **й уділив Апостольського Благословення** вірним, які прийняли його навколішках.

Після того Високопреосвященний зявився в окруженні епископів на бальконі митрополичої палати. Зібраний народ прийняв Іх невгавними оплесками. Митрополит ще раз поблагословив народ, який відспівав многоліття.

ЗАКІНЧЕННЯ ТОРЖЕСТВА.

На закінчення торжества Митрополит Андрей видав у митрополичій палаті обід для архиєреїв, представників монастирів і крилошан.

В неділю вечором знову ілюміновано Архикатедральний храм св. Юра, що виднів над цілим містом та околицею.

•

У передодень свята і в день самого свята наспіло на руки Ювілята безліч телеграм та письм з побажаннями.

Наближення між Югославією та Болгарією.

БІЛГОРОД. Часопис „Югословянська Пошта" заповідає можливість дальшого наближення і скріплення співпраці між Югославією та Болгарією. Можливо, що небавом прийде до зустрічі між болгарським премієром та одночасно міністром закордонних справ Кіосейвановом та премієром Цветковичем і мін. закордонних справ Марковичем.

Не виключена теж подорож короля Бориса і премієра Кіосейванова до Риму.

За Карпатами - Росія?!

Львів 17. червня 1939.

Вчорашня вістка про постанову мадярського уряду ввести на Закарпатті автономію, але надати їй російський характер — вимагає ще потвердження. А проте вона зовсім імовірна, ба навіть — у звязку з дотеперішнім підходом Мадярщини до карпато-української проблеми — навіть льогічна. І тому можна цією справою поцікавитись вже сьогодні, дарма, що покищо маємо до діла не з фактом, а з вісткою.

У справах фільольогії — мадяри, як відомо, взагалі дуже кепські — делікатно кажучи — фахівці. Коли ж річ іде про славян і славянознавство — вони у цих справах так мало орієнтуються, немов би тільки що прийшли до Середньої Европи з мандрівкою народів. Періоду взаємин з галицько-волинськими князями вже не тямлять. А відродженого в новітніх часах українського руху признати ніяк не хочуть, не знають його, не розуміють і пізнати не бажають, дарма, що саме у Будапешті — як на глум — вийшла друком „Русалка Дністрова".

Цікава річ, що мадярські політики та мадярський загал ніколи не призадумуються над явищем, який в історії народів є своєрідним феноменом, що свою етнічну самобутність зберегла вітка народу, яка ніколи не була політично-самостійна та яка під мадярським правлінням находиться кругло 1000 літ! Коли є якесь розумове виправдання цього явища, то найсильнішим аргументом є безпосередній етнічний звязок тієї вітки народу зі своїми землями від півночі і сходу. І поза одною частиною москалів (чорносотенцями) та поза галицькими й карпато-українськими москвофілами нема у світі буквально нікого, який признавав би етнічну єдність славян знад Дністра і Пруту зі славянами знад Волги! Тієї єдности не признають теж ані румуни ані поляки, себто державні народи, в державах яких опинилися українські меншини: і одні і другі найрішучіше застерігаються проти того, немов у Галичині чи на Буковині живуть москалі, як автохтонно-територіяльний нарід! І самі мадяри признають (яка ласка!), що в Галичині і на Буковині українці „є". Але присутности українських автохтонів на Закарпатті — в ніякому разі признати не хочуть. Це зветься льогіка.

Таку льогіку проявляли вже при створенні в жовтні 1918 року т. зв. Руської Країни з 4-ох дотогочасних карпатських жуп, з д-ром Августином Штефаном на чолі. Яка була доля створеної тоді катедри „руської мови" на будапештенськім університеті з проф. Ол. Бонкалом та як він давав собі раду, щоб погодити науку з політикою — про це могли б сказати наші науковці. Фактом є, що навіть 20-літній період відродженецького українського національного життя у ЧСР та навіть короткий час карпато-української державности — не переконав мадярів, що українці на Закарпатті таки „є". Писав про це ширше недавно наш берлінський кореспондент, повідомляючи про невдачу спроби порозумітися з мадярами, які не могли перескочити через той перший і найважніший поріг: **який саме немадярський нарід живе від віків на південних узбіччях Карпат?!**

Коли б мадяри дійсно рішилися 1) ввести автономію для Закарпаття і 2) надати їй культурно — московський характер, то виходили б напевне з таких засновків: 1) треба дотримати приречення, даного не якимось „русинам", а офіціяльною заявою Берлінові, з яким Будапешт „трошки" мусить рахуватися і 2) не можна втримувати фікцій „третього напрямку" та осмішуватися фенциківсько-бродіївським мовним „волюпіком". Колиж „нема українців" — тоді, ясно, мусять бути — москалі.

Таке міркування називаємо льогічним вже без „лапок". Інша річ, що життя такої льогіки ніколи не признає. Бо в XX. ст. не вдасться чейже защіпити чужого народу там, де його ніколи не було, тим більше, що й московської еміграції не можна буде туди імпортувати. І тому й московської мови там не буде. Думаємо, що й московські написи на державних установах теж будуть писані неграмотно, а „офіціяльною" мовою, себто мовою урядовців; яких прийматимуть на посаду, буде тамошня москвофільська тарабарщина. Очевидно, що ввесь експеримент російщини провалився би так само соромно і без решти, як мусить провалитись кожний експеримент „тутешности". Щодо остаточного висліду процесу національно-політичної і національно-культурної кристалізації на Закарпатті не маємо найменшого сумніву, навіть тепер, після втрати майже цілого місцевого карпато-українського інтелігентського активу.

До того доходить ще — політика. Не уявляємо собі інтересу Мадярщини творити у себе — Росію, — підтримувати у себе ту леґенду, яка служила демагоґічним арґументом ґен. Пашкевичеві у 1948 році, коли йшов через Карпати на мадярську долину — присмирювати „гнобителів русских". Очевидно, що ще більше не зможемо второпати інтересу ані Німеччини, ані Польщі, ані Румунії — впускати Росію до Середньої Европи, творити Росію на півдні від Карпат. Тому теж вважаємо, що коли б навіть мадяри спробували експеримент з російською літературною мовою, якої ніхто на Закарпатті не знає і не розуміє, то того експерименту швидко зреклись би. Він може служити тільки конюнктуральним тактичним засобом, щоб не поступитись українцям. Але конюнктуральна (фальшива) тактика — проблеми не розвузує. А мадярам всеодно прийдеться її скорше чи пізніше розвязати.

ік.

Чи на барометрі Совітської України не йде на негоду?

ШЕВЧЕНКО В РАДІО І НЕСКІНЧЕНИЙ ЙОГО ПАМЯТНИК.

Майже півтора року править квітучою Україною мудрий Нікіта Сергеєвіч. Зрозуміло траплялися ріжні неполадки, довелося навіть вигнати такого фахового „наркомвнудельця", як товариш Успенський, протегованого самим Нікітою Сергеєвічем, бо той після Оренбургу не міг дати собі ради на Україні. Але назверх усе було гаразд. І Москва була задоволена. І ввійшов Нікіта Сергеєвіч до політбюра не тільки ЦК КП(б)У, але навіть ЦК ВКП(б). І посміхався задоволено Нікіта Сергеєвіч на фотографіях. І незмінно показувала барометрична стрілка на погоду.

Але за останніх часів ніби килатися почала ця стрілка... І почалося це чи не з цього самого Шевченка. О, не треба думати, ніби щось поважне сталося. Усе йде по старому. 31. травня закінчився Шевченківський пленум правління спілки совітських малярів України. Заслухано реферати професора Касіяна „Шевченко — майстер офорту" та Лещинського „Малюнок і акварель у творчости Шевченка".

Досить часто згадують імя Шевченка і в радіових передачах. Так наприклад час до часу Москва подає дуже добре й культурно, як на нашу думку, зроблену цікаву авдицію (правда, російською мовою) на тему „Музика в житті Шевченка": всі згадки Шевченка про якісь музичні твори чи то в щоденнику, чи в його творах ілюструють цими музичними творами в доброму виконанні.

Але все має своє „але".

Знаємо, що в Каневі почали будувати памятник поетові на його могилі, при чім заявлялося офіційно, що його урочисто відкриють 22. травня, в день похорону Шевченка біля Канева. Будівники поспішили й закінчили спорудження памятника на три дні до призначеного їм речинця. Урядова комісія прийняла памятник, відмітивши добру роботу будівничих. 22. травня, як відомо, минуло, але памятника не відкрили. Чому? Чи може Москва переконалася, що безпечніше святкувати память Шевченка, скажім, у Ташкенті, ніж у Каневі? І нічого про відкриття памятника так і невідомо.

Та може це тільки випадково? А ми вже присікуємося.

ВІДКЛАДЕНА СЕСІЯ І НОВА ПРАВНА ТАЄМНИЦЯ.

У половині травня офіційно оголошено, що чергову сесію Верховної Ради УССР скличуть 7. червня року 1939. 7. червня року 1939, як відомо, минуло, ніяких підготочих робіт не було ані при кінці травня, ані на початку червня. А найхарактеристичніше те, що про відкладення сесії найвищого законодавчого органу УССР не було ніяких повідомлень в офіційному органі уряду УССР „Вістях". Нема і ніяких повідомлень, коли її скличуть. Чому так? Чому така таємниця? Недоцільно? Небезпечно?!

31. травня на третій сесії Верховної Ради СССР вислухано реферат секретаря Президії Верховної Ради. Між іншими він зазначив, що депутати від України вносять пропозицію звільнити Григорія Петровського від обовязків заступника голови Президії Верховної Ради СССР у звязку із переходом його на роботу поза УССР. (А цікаво було б довідатися, де саме і яку роботу виконує тепер старий?!) і висовують на обговорення Верховної Ради СССР пропозицію, щоб вибрати на заступника голови Демяна Коротченка.

Зрозуміло, пропозиції ці ухвалено одноголосно. Та не в тому річ. Але за совітською конституцією член виконавчого органу, яким є раднарком, зрозуміло, не може входити водночас і до найвищого законодавчого органу — до Верховної Ради. І недаремно Берію, який був досі членом президії Верховної Ради СССР, по призначенні його на наркома внутрішніх справ, звільнено від обовязків члена Верховної Ради. Далі. За заведеним ритуалом обовязки заступників голови Верховної Ради СССР виконують голови верховних рад усіх 11 взязкових республік.

Отже повстає питання, в який спосіб голову раднаркому УССР Коротченка могли водночас обрати на заступника голови Верховної Ради СССР? І зараз же друге питання: „А деж голова Верховної Ради УССР Корнійчук?" „А де ж голова Верховної Ради УССР Корнійчук ся замінити Коротченком?!"

Ніби все це не цілком нормально.

ЗМІНИ ПРОКУРАТОРІВ.

На цій самій сесії Верховної Ради СССР виявилося, що і в цілому організмі СССР не все нормально (зрозуміло, з тамошнього, не тутешнього погляду!) Говоримо про дуже симптоматичну зміну на становищі прокурора СССР.

Як відомо, прокурор СССР має найширші й найповажніші уповноваження за конституцією. Йому належить нагляд за точним додержанням законів з боку усіх наркоматів, урядів, установ і окремих осіб. Крім того йому безпосередньо підлягають всі прокурори та слідчі в цілому СССР, цілком від нього залежні, бо він їх призначає і звільняє. Не даремно Верховна Рада призначає його на 7 років — найдовший речинець за конституцією. І от прокурора СССР Вишинського, якого Верховна Рада СССР призначила за новою конституцією щойно в січні року 1938, уже в травні року 1939 та ж Верховна Рада призначає на іншу посаду — заступника голови Ради народніх комісарів СССР.

Вишинський, дореволюційний ще помічник присяжного повіреного, за останніх років багато писав і висловлювався про потребу надати совітському правосуддю певні риси загально европейського, загально культурного правосуддя.

Хтож став його наступником? Михайло Панкратев, до цього часу прокурор РСФСР. Але до недавнього призначення на посаду прокурора РСФСР Панкратев був заступником головного військового прокурора в СССР і має рангу дивізійного військового юриста.

Отже Верховна Рада призначила (за наказом, зрозуміло, політбюра) замість прокурора з деякими, хай зовнішніми, загальними судовими традиціями, прокурора з військовими

За Карпатами - Росія?!

Львів 17. червня 1939.

Вчорашня вістка про постанову мадярського уряду ввести на Закарпатті автономію, але надати їй російський характер — вимагає ще потвердження. А проте вона зовсім імовірна, бо навіть — у звязку з дотеперішнім підходом Мадярщини до карпато-української проблеми — навіть льогічна. І тому можна цією справою поцікавитись вже сьогодні, дарма, що покищо маємо до діла не з фактом, а з вісткою.

У справах фільольогії — мадяри, як відомо, взагалі дуже кепські — делікатно кажучи — фахівці. Коли ж річ іде про славян і славянознавство — вони у цих справах так мало орієнтуються, немов би тільки що прийшли до Середньої Европи з мандрівкою народів. Періоду взаємин з галицько-волинськими князями вже не тямлять. А відродженого в новітніх часах українського руху признати ніяк не хочуть, не знають його, не розуміють і пізнати не бажають, дарма, що саме у Будапешті — як на глум — вийшла друком „Русалка Дністрова".

Цікава річ, що мадярські політики та мадярський загал ніколи не призадумуються над явищем, який в історії народів є своерідним феноменом, що свою етнічну самобутність зберегла вітка народу, яка ніколи не була політично-самостійна та яка під мадярським правлінням находиться кругло 1000 літ! Коли є якесь розумове виправдання цього явища, то найсильнішим аргументом є безпосередній етнічний звязок тієї вітки народу зі своїми земляками від півночі і сходу. І поза одною частиною москалів (чорносотенцями) та поза галицькими й карпато-українськими москвофілами нема у світі буквально нікого, який признавав би етнічну єдність славян знад Дністра і Пруту зі славянами знад Волги! Тієї єдности не признають теж ані румуни ані поляки, себто державні народи, в державах яких опинились українські меншини: і одні і другі найрішучіше застерігаються проти того, немов у Галичині чи на Буковині живуть москалі, як автохтонно-територіяльний нарід! І самі мадяри признають (яка ласка!), що в Галичині і на Буковині українці „є". Але присутности українських автохтонів на Закарпатті — в ніякому разі признати не хочуть. Це зветься льогіка.

Таку льогіку проявляли вже при створенні в жовтні 1918 року т. зв. Руської Країни з 4-ох дотогочасних карпатських жуп, з д-ром Августином Штефаном на чолі. Яка була доля створеної тоді катедри „руської мови" на будапештенськім університеті з проф. Ол. Бонкалом та як він давав собі раду, щоб погодити науку з політикою — про це могли б сказати наші науковці. Фактом є, що навіть 20-літній період відродженецького українського національного життя у ЧСР та навіть короткий час карпато-української державности — не переконав мадярів, що українці на Закарпатті таки „є". Писав про це ширше недавно наш берлінський кореспондент, повідомляючи про невдачу спроби порозумітися з мадярами, які не могли перескочити через той перший і найважніший поріг: **який саме немадярський нарід живе від віків на південних узбіччях Карпат?!**

Коли б мадяри дійсно рішилися 1) ввести автономію для Закарпаття і 2) надати їй культурно — московський характер, то виходили б напевне з таких засновків: 1) треба дотримати приречення, даного не якимось „русинам", а офіціяльною заявою Берлінові, з яким Будапешт „трошки" мусить рахуватися і 2) не можна втримувати фікцій „третього напрямку" та осмішуватись фенциківсько-бродіївським мовним „волюпіком". Колиж „нема українців" — тоді, ясно, мусять бути — москалі.

Таке міркування називаємо льогічним вже без „лапок". Інша річ, що життя такої льогіки ніколи не признає. Бо в ХХ. ст. не вдасться чейже защіпити чужого народу там, де його ніколи не було, тим більше, що й московської еміграції не можна буде туди імпортувати. І тому й московської мови там не буде. Думаємо, що й московські написи на державних установах теж будуть писані неграмотно, а „офціяльною" мовою, себто мовою урядовців; яких прийматимуть на посаду, буде тамошня москвофільська тарабарщина. Очевидно, що ввесь експеримент російщини провалився би так само соромно і без решти, як мусить провалитись кожний експеримент „тутешньости". Щодо остаточного висліду процесу національно-політичної і національно-культурної кристалізації на Закарпатті не маємо найменшого сумніву, навіть тепер, після втрати майже цілого місцевого карпато-українського інтеліґентського активу.

До того доходить ще — політика. Не уявляємо собі інтересу Мадярщини творити у себе — Росію, — підтримувати у себе ту легенду, яка служила демагогічним аргументом ген. Пашкевичеві у 1948 році, коли йшов через Карпати на мадярську долину — присмирювати „гнобителів русских". Очевидно, що ще більше не зможемо второпати інтересу ані Німеччини, ані Польщі, ані Румунії — впускати Росію до Середньої Европи, творити Росію на півдні від Карпат. Тому теж вважаємо, що коли б навіть мадяри спробували експеримент з російською літературною мовою, якої ніхто на Закарпатті не знає і не розуміє, то того експерименту швидко зреклись би. Він може служити тільки конюнктуральним тактичним засобом, щоб не поступитись українцям. Але конюнктуральна (фальшива) тактика — проблеми не розвузує. А мадярам всеодно прийдеться її скорше чи пізніше розвязати.

ік.

Чи на барометрі Совітської України не йде на негоду?

ШЕВЧЕНКО В РАДІО І НЕСКІНЧЕНИЙ ЙОГО ПАМЯТНИК.

Майже півтора року править квітнучою Україною мудрий Нікіта Сергеевіч. Зрозуміло траплялися ріжні неполадки, довелося навіть вигнати такого фахового „наркомвнуделця", як товариш Успенський, протеґованого самим Нікітою Сергеевічем, бо той після Оренбургу не міг дати собі ради на Україні. Але назверх усе було гаразд. І Москва була задоволена. І ввійшов Нікіта Сергеевіч до політбюра не тільки ЦК КП(б)У, але навіть ЦК ВКП(б). І посміхався задоволено Нікіта Сергеевіч на фотографіях. І незмінно показувала барометрична стрілка на погоду.

Але за останніх часів ніби кидатися почала ця стрілка... І почалося це чи не з цього самого Шевченка. О, не треба думати, ніби щось поважне сталося. Усе йде по старому. 31. травня закінчився Шевченківський пленум правління спілки совітських малярів України. Заслухано реферати професора Касіяна „Шевченко — майстер офорту" та Лещинського „Малюнок і аквареля у творчости Шевченка".

Досить часто згадують імя Шевченка і в радіових передачах. Так наприклад час до часу Москва подає дуже добре й культурно, як на нашу думку, зроблену цікаву авдицію (правда, російською мовою) на тему „Музика в житті Шевченка": всі згадки Шевченка про якісь музичні твори чи то в щоденнику, чи в його творах ілюструють цими музичними творами в добому виконанні.

Але все має своє „але".

Знаємо, що в Каневі почали будувати памятник поетові на його могилі, при чім зазначалося офіційно, що його урочисто відкриють 22. травня, в день похорону Шевченка біля Канева. Будівники поспішили й закінчили спорудження памятника на три дні до призначеного їм речинця. Урядова комісія прийняла памятник, відмітивши добру роботу будівничих. 22. травня, як відомо, минуло, але памятника не відкрили. Чому? Чи може Москва переконалася, що безпечніше святкувати память Шевченка, скажім, у Ташкенті, ніж у Каневі?! І нічого про відкриття памятника так і невідомо.

Та може це тільки випадково? А ми вже присікуємося.

ВІДКЛАДЕНА СЕСІЯ І НОВА ПРАВНА ТАЄМНИЦЯ.

У половині травня офіційно оголошено, що чергову сесію Верховної Ради УССР скличуть 7. червня року 1939. 7. червня року 1939, як відомо, минуло, ніяких підготовчих робіт не було ані при кінці травня, ані на початку червня. А найхарактеристичніше те, що про

відкладення сесії найвищого законодавчого органу УССР не було ніяких повідомлень в офіційному органі уряду УССР „Вістях". Нема і ніяких повідомлень, коли її скличуть. Чому так? Чому така таємниця? Недоцільно? Небезпечно?!

31. травня на третій сесії Верховної Ради СССР вислухано реферат секретаря Президії Верховної Ради. Між іншими він зазначив, що депутати від України вносять пропозицію звільнити Григорія Петровського від обовязків заступника голови Президії Верховної Ради СССР у звязку із переходом його на роботу поза УССР. (А цікаво було б довідатися, де саме і яку роботу виконує тепер старий?!) і висовують на обговорення Верховної Ради СССР пропозицію, щоб вибрати на заступника голови Демяна Коротченка.

Зрозуміло, пропозиції ці ухвалено одноголосно. Та не в тому річ. Але за совітською конституцією член виконавчого органу, яким є раднарком, зрозуміло, не може входити водночас і до найвищого законодавчого органу — до Верховної Ради. І недаремно Берію, який був досі членом президії Верховної Ради СССР, по призначенні його на наркома внутрішніх справ, звільнено від обовязків члена Верховної Ради. Далі. За заведеним ритуалом обовязки заступників голови Верховної Ради СССР виконують голови верховних рад усіх 11 взязкових республик.

Отже повстає питання, в який спосіб голову раднаркому УССР Коротченка могли водночас обрати на заступника голови Верховної Ради СССР? І зараз же друге питання: „А деж голова Верховної Ради УССР Кор...
„А де ж голова Верховної Ради УССР Корi...лося замінити Коротченком?!"

Ніби все це не цілком нормально.

ЗМІНИ ПРОКУРАТОРІВ.

На цій самій сесії Верховної Ради СССР виявилося, що і в цілому організмі СССР не все нормально (зрозуміло, з тамошнього, не тутешнього погляду!) Говоримо про дуже симптоматичну зміну на становищі прокурора СССР.

Як відомо, прокурор СССР має найширші й найповажніші уповаження за конституцією. Йому належить нагляд за точним додержанням законів з боку усіх наркоматів, установ і окремих осіб. Крім того йому безпосередньо підлягають всі прокурори та слідчі в цілому СССР, цілком від нього залежні, бо він їх призначає і звільняє. Не даремно Верховна Рада призначає його на 7 років — найдовший речинець за конституцією. І от прокурора СССР Вишинського, якого Верховна Рада СССР призначила за новою конституцією щойно в січні року 1938, уже в травні року 1939 та ж Верховна Рада призначає на іншу посаду — заступника голови Ради народніх комісарів СССР.

Вишинський, дореволюційний ще помічник присяжного повіреного, за останніх років багато писав і висловлювався про потребу надати совітському правосуддю деякі риси загально европейського, загально культурного правосуддя.

Хтож став його наступником?

Михайло Панкратев, до цього часу прокурор РСФСР. Але до недавнього призначення на посаду прокурора РСФСР Панкратев був заступником головного військового прокурора в СССР і має рангу дивізійного військового юриста.

Отже Верховна Рада призначила (за вказівками, зрозуміло, політбюра) замість прокурора з деякими, хай зовнішніми, загально ... прокурора з ... судовими традиціями.

тою традицією совітських військових трибуналів.

І симптоматичне те, що взагалі юстицію в СССР передали в руки військових юристів, бо і нарком юстиції СССР (прокурор СССР з наркомом юстиції не мають нічого спільного). Ричков є дивізійний військовий юрист.

СТАТИСТИКА НАСЕЛЕННЯ.

А тепер ще декілька статистичних відомостей про УССР.

Держплян СССР подав до Раднаркома СССР перші висновки перепису населення на 17. січня ц. р. Раднарком уважав за доцільне відмітити, що перепис проведено правильно й наказав оголосити подяку працівникам перепису. Населення УССР складає на 17. січня ц. р. 29,042.934, з них міського 11,195.620. сільського — 19,764.601.

Дуже симптоматичні деякі дані зі статті голови держпляну СССР Вознесенського (статтю цю й її дані в українських ґазетах передбачливо не передруковано). Населення в році 1939. порівнюється з населенням у році 1926 за даними перепису того року. І щож виходить?

Тоді як по всіх союзних республиках населення збільшилося впродовж цього часу від 26 до 46%, населення УССР збільшилося тільки на 7%. Але цього мало. В УССР є області, як наприклад Полтавська й Винницька, де населення року 1939 зменшилося, порівнюючи з роком 1926.

Вознесенський пояснює це явище тим, що на будівництво й на нові фабрики РСФСР притягали не тільки сільське населення УССР, але і кваліфіковані кадри українських підприємств. Чому саме на будівництва всіх цих каналів, нових залізниць, нових міст на півночі треба було притягати населення з УССР, а не з інших республик, Вознесенський уважає за доцільніше не пояснювати.

Він закінчує свою статтю в „Правді" твердженням, що швидкий зріст населення в СССР це показник розквіту усіх народів СССР. Як сталося, що квітнуча Україна не розквітла зі своїм населенням, він, зрозуміло, якби не помічає.

ЗРІСТ МІСТ.

Цікаві ще цифри населення по містах УССР на 17. січня р. 1939.

А саме: у Києві 846.293, у Харкові 833.432, в Одесі 604.223, у Дніпропетрівському 500.662, у Сталіному (колишня Юзівка) 462.395, у Запоріжжі 289.188, у Макіївці 240.145, у Маріюполі 222.427, у Ворошиловграді (колишнє Луганське) 213.007, у Кривому Розі 197.621, у Миколаєві 167.108, у Дніпродзержинському 147.829, у Полтаві 130.305, у Кіровограді (колишній Єлисавет) 100.331, у Херсоні 97.186, у Житомирі 95.090, у Краматорському 93.350, у Винниці 92.868, у Кремінчуці 89.553, у Мелітополі 75.735, у Славянському 75.542, у Чернигові 67.356, у Бердичеві 66.306, у Сумах 63.883, у Нікополі 57.841, у Черкасах 51.693.

Можна ще навести цифри, що року 1938 у Києві народилося 22.500 дітей, у Харкові 22.400.

Населення по містах УССР, як бачимо, зросло дуже. Не зважаючи на такий великий зріст, населення всієї УССР зросло дуже незначно. Безумовно зріст населення по містах був не на рахунок українського населення. Але докладні дані, якщо їх побажають подати, будуть готові щойно на 1. VI. року 1940.

Ці цифри красномовно показують величезну плянову копіткову роботу московського уряду, його боротьбу з природнім населенням заокупованої України — українське населення пляномірно виселюють з України і заміняють на неукраїнське.

Українське населення позбавлено можливости безперервно активно реаґувати на всі ці експерименти, на визиск і пригноблення московського уряду. Часами навіть здається, що взаємини на заокупованій Україні між тубільцями і представниками Москви набирають рис нормалізації. Та іноді стрілка політичного барометра там починає несподівано здригатися, кидатися, начебто терпець тубільців не був безмежним.

Гл. Л.

Авдієнція нунція у президента.

ВАРШАВА, ПАТ. Президент Польщі Мосьціцький приняв у пятницю 16. ц. м. на авдієнції апостольського нунція у Варшаві Корте-

Українська школа в Польщі.

З видання Головного Статистичного Уряду у Польщі, із „Статистики Шкільництва 1937/38" довідуємося кілька цікавих дат.

Дошкіль було у Польщі 1660, де виховувалося 83.340 дітей. У пяти воєвідствах (Львів, Станиславів, Тернопіль, Волинь, Полісся) було 183 дошкіль і 6860 дітей у них. Непольських дошкіль було 106. Українських було 15 у львівськім воєвідстві, 1 в станиславівськім, у них 540 дітей. В інших воєвідствах ні одна українська дитина не ходила до українського дошкілля.

Вселюдних шкіл було у Польщі 28.723, в них 4,850.000 дітей. Мова навчання польська, з українською як предметом навчання було в 2.123 школах (5 приватних) для 339.000 дітей. Мова навчання польська та українська була в 3.064 (4 приватних) школах для 474.000 дітей. Українська мова навчання була в 461 (41 приватних) школах для 58.860 дітей. На Поліссі не було ні одної української школи, ані не вчили ніде української мови як предмету. На Волині було 853 школи з польською мовою навчання й українською мовою як предметом, 520 шкіл з польською і українською мовою навчання і 8 шкіл з українською мовою навчання (1 приватна), де вчилося 1.230 дітей. У краківському воєвідстві було 36 шкіл з польською мовою навчання і з українською як предметом, 58 шкіл з польською і українською мовою навчання, ні одної школи з українською мовою навчання.

Ґімназій було у Польщі 769, в них 181.300 учнів. Ґімназій з польською і українською мовою навчання було дві (обі державні), в них 919 учнів. Ґімназій з українською мовою навчання було 24, 5 державних з 1.570 учнями та 19 приватних з 3.140 учнями. На Волині було 3 приватні ґімназії з 545 учнями (нині лише дві) і більш нічого. Абітурієнтів ґімназій було в усій Польщі 21.915, в цьому 870 греко-католиків і 404 православних.

Усіх ліцеїв у Польщі було 691, в них 40.080 учнів. Ліцеїв з польською і українською мовою навчання було 2 (оба державні) з 272 учнями. Ліцеїв з українською мовою навчання було 5 державних з 513 учнями та 16 приватних з 561 учнями. Абітурієнтів середніх шкіл давнього типу було 14.015, в цьому 600 греко-католиків і 304 православних. Абсольвентів педагогій і семинарій було 660, з чого 22 греко-католики та 12 православних.

Фахових шкіл і курсів було 764, з цього з українською мовою навчання 5 із 645 учнями, абсольвентів фахових шкіл було 4.550, з того 183 греко-католиків і 547 православних.

Студентів високих шкіл було 48.018, з цього 1.577 греко-католиків і 1.419 православних. Греко-католиків було 473 на правничому відділі, 182 на гуманістичному, 127 на природничому, 175 у торговельних школах, 139 на медичному відділі, 100 на хліборобському, 212 на ріжних відділах техніки, 53 на фармацевтиці та 43 на ветеринарії. Кілько греко-католиків студіювало теольоґію не знаємо, бо статистика подає дані про Юдеїстичний Інститут з його рабінським відділом, але не подає даних про Богословську Академію та Семинарії. Православних було 242 на правничому відділі, 145 на гуманістичному, 191 на природничому, 46 у торговельних школах, 180 на медичному відділі, 126 на хліборобському, 271 на ріжних відділах техніки, 20 на фармацевтиці і 22 на ветеринарії. Усіх студентів на правничому відділі було 13.222, гуманістичному 7.470, природничому 4.475, медичному 3.880, на фармацевтиці 1.185, на ветеринарії 803, на хліборобському відділі 2.470, на інших відділах техніки 7.591, у торговельних школах 4.320. Усіх студентів теольоґії 1.015, з чого 125 православних.

При порівнанні цих усіх чисел треба памятати, що урядова польська статистика подає 10.4% греко-католиків і 11.8% православних з усього населення Польщі, автім до шкіл з українською мовою навчання ходить 1.2% всіх дітей, ґімназистів, ліцеантів і студентів високих шкіл греко-католиків і православних 6% всіх ґімназистів, ліцеантів і студентів високих шкіл у Польщі.

В. О.

Документ часу.

Мих. Нищий, с. Івана з Руди Крехівської дістав від жовківського повітового старости таке письмо під ч. W. 52/39.

„Do pana Michała Nyszczyja s Jana w Rudzie Krechowieckiej.

Oświadczenie P. z dnia dzisiejszego, że występuje P. z gr.-kat. Kościoła, przyjmuję niniejszym, po myśli art. VI. ustawy z dnia 25. V. 1868 r. (Dz. p. p. Nr. 49) do urzędowej wiadomości i zawiadamiam o tym równocześnie gr.-kat. urząd parafialny w Krechowie z tym, że po myśli postanowień art. II. powołanego artykułu, winien P. osobiście oświadczyć wstąpienie do nowoobranego Kościoła właściwemu duszpasterzowi. — Wicestarosta powiatowy: G. Telichowski.""

Це письмо дістав п. М. Нищий, який від 11 літ мешкає у Львові, та навіть ніколи й не думав про зміну обряду. Про своє „виступлення з гр.-кат. Церкви" він довідався щойно зі старостинського повідомлення.

тою традицією совітських військових трибуналів.

І симптоматично те, що взагалі юстицію в СССР передали в руки військових юристів, бо і нарком юстиції СССР (прокурор СССР з наркомом юстиції не мають нічого спільного). Ричков є дивізійний військовий юрист.

СТАТИСТИКА НАСЕЛЕННЯ.

А тепер ще декілька статистичних відомостей про УССР.

Держплян СССР подав до Раднаркома СССР перші висновки перепису населення на 17. січня ц. р. Раднарком уважав за доцільне відмітити, що перепис проведено правильно й наказав оголосити подяку працівникам перепису. Населення УССР складає на 17. січня ц. р. 29,042.934, з них міського 11,195.620, сільського — 19,764.601.

Дуже симптоматичні деякі дані зі статті голови держпляну СССР Вознесенського (статтю цю й її дані в українських газетах передбачливо не передруковано). Населення в році 1939. порівнюється з населенням у році 1926 за даними перепису того року. І щож виходить?

Тоді як по всіх союзних республиках населення збільшилося впродовж цього часу від 26 до 46%, населення УССР збільшилося тільки на 7%. Але цього мало. В УССР є области, як наприклад Полтавська й Винницька, де населення року 1939 зменшилося, порівнюючи з роком 1926.

Вознесенський пояснює це явище тим, що на будівництво й на нові фабрики РСФСР притягали не тільки сільське населення УССР, але і кваліфіковані кадри українських підприємств. Чому саме на будівництва всіх цих каналів, нових залізниць, нових міст на півночі треба було притягати населення з УССР, а не з інших республик, Вознесенський уважає за доцільнише не пояснювати.

Він закінчує свою статтю в „Правді" ствердженням, що швидкий зріст населення в СССР це показник розквіту усіх народів СССР. Як сталося, що квітнуча Україна не розквітла зі своїм населенням, він, зрозуміло, ніби не помічає.

ЗРІСТ МІСТ.

Цікаві ще цифри населення по містах УССР на 17. січня р. 1939.

А саме: у Києві 846.293, у Харкові 833.432, в Одесі 604.223, у Дніпропетрівському 500.662, у Сталіному (колишня Юзівка) 462.395, у Запоріжжі 289.188, у Макіївці 240.145, у Маріюполі 222.427, у Ворошиловграді (колишнє Луганське) 213.007, у Кривому Розі 197.621, у Миколаєві 167.108, у Дніпродзержинському 147.829, у Полтаві 130.305, у Кіровограді (колишній Єлисавет) 100.331, у Херсоні 97.186, у Житомирі 95.090, у Краматорському 93.350, у Винниці 92.868, у Кремінчуці 89.553, у Мелітополі 75.735, у Славянському 75.542, у Чернигові 67.356, у Бердичеві 66.306, у Сумах 63.883, у Нікополі 57.841, у Черкасах 51.693.

Можна ще навести цифри, що року 1938 у Києві народилося 22.500 дітей, у Харкові 22.400.

Населення по містах УССР, як бачимо, зросло дуже. Не зважаючи на такий великий зріст, населення всієї УССР зросло дуже незначно. Безумовно зріст населення по містах був не на рахунок українського населення. Але докладні дані, якщо їх побажають подати, будуть готові щойно на 1. VI. року 1940.

Ці цифри красномовно показують величезну плянову копіткову роботу московського уряду, його боротьбу з природнім населенням заокупованої України — українське населення пляномірно виселюють з України і заміняють на неукраїнське.

Українське населення позбавлене можливости безперервно активно реагувати на всі ці експерименти, на визиск і пригноблення московського уряду. Часами навіть здається, що взаємини на заокупованій Україні поміж тубільцями і представниками Москви набирають рис нормалізації. Та іноді стрілка політичного барометра там починає несподівано здригатися, кидатися, начебто терпець тубільців не був безмежним.

Гл. Л.

Авдієнція нунція у президента.

ВАРШАВА, ПАТ. Президент Польщі Мосьціцький принияв у пятницю 16. ц. м. на авдієнції апостольського нунція у Варшаві Корте-

Українська школа в Польщі.

З видання Головного Статистичного Уряду у Польщі, із „Статистики Шкільництва 1937/38" довідуємося кілька цікавих дат.

Дошкіль було у Польщі 1660, де виховувалося 83.340 дітей. У пяти воєвідствах (Львів, Станиславів, Тернопіль, Волинь, Полісся) було 183 дошкіль і 6860 дітей у них. Непольських дошкіль було 106. Українських було 15 у львівськім воєвідстві, 1 в станиславівськім, у них 540 дітей. В інших воєвідствах ні одна українська дитина не ходила до українського дошкілля.

Вселюдних шкіл було у Польщі 28.723, в них 4,850.000 дітей. Мова навчання польська, з українською як предметом навчання було в 2.123 школах (5 приватних) для 339.000 дітей. Мова навчання польська та українська була в 3.064 (4 приватних) школах для 474.000 дітей. Українська мова навчання була в 461 (41 приватних) школах для 58.860 дітей. На Поліссі не було ні одної української школи, ані не вчили ніде української мови як предмету. На Волині було 853 школи з польською мовою навчання й українською мовою як предметом, 520 шкіл з польською і українською мовою навчання і 8 шкіл з українською мовою навчання (1 приватна), де вчилося 1.230 дітей. У краківському воєвідстві було 36 шкіл з польською мовою навчання і з українською як предметом, 58 шкіл з польською і українською мовою навчання, ні одної школи з українською мовою навчання.

Гімназій було у Польщі 769, в них 181.300 учнів. Гімназій з польською і українською мовою навчання було дві (обі державні), в них 919 учнів. Гімназій з українською мовою навчання було 24, 5 державних з 1.570 учнями та 19 приватних з 3.140 учнями. На Волині було 3 приватні гімназії з 545 учнями (нині лише дві) і більш нічого. Абітурієнтів гімназій було в усій Польщі 21.915, в цьому 870 греко-католиків і 404 православних.

Усіх ліцеїв у Польщі було 691, в них 40.080 учнів. Ліцеїв з польською і українською мовою навчання було 2 (оба державні) з 272 учнями. Ліцеїв з українською мовою навчання було 5 державних з 513 учнями та 16 приватних з 561 учнями. Абітурієнтів середніх шкіл давнього типу було 14.015, в цьому 600 греко-католиків і 304 православних. Абсольвентів педагогій і семинарій було 660, з чого 22 греко-католики та 12 православних.

Фахових шкіл і курсів було 764, з цього з українською мовою навчання 5 із 645 учнями, абсольвентів фахових шкіл було 4.550, з того 183 греко-католиків і 547 православних.

Студентів високих шкіл було 48.018, з цього 1.577 греко-католиків і 1.419 православних. Греко-католиків було 473 на правничому відділі, 182 на гуманістичному, 127 на природничому, 175 у торговельних школах, 139 на медичному відділі, 100 на хліборобському, 212 на ріжних відділах техніки, 53 на фармацевтиці та 43 на ветеринарії. Кілька греко-католиків студіювало теольоґію не знаємо, бо статистика подає дані про Юдеїстичний Інститут з його рабінським відділом, але не подає даних про Богословську Академію та Семинарії. Православних було 242 на правничому відділі, 145 на гуманістичному, 191 на природничому, 46 у торговельних школах, 180 на медичному відділі, 126 на хліборобському, 271 на ріжних відділах техніки, 20 на фармацевтиці і 22 на ветеринарії. Усіх студентів на правничому відділі було 13.222, гуманістичному 7.470, природничому 4.475, медичному 3.880, на фармацевтиці 1.185, на ветеринарії 803, на хліборобському відділі 2.470, на інших відділах техніки 7.591, у торговельних школах 4.320. Усіх студентів теольоґії 1.015, з чого 125 православних.

При порівнанні цих усіх чисел треба памятати, що урядова польська статистика подає 10.4% греко-католиків і 11.8% православних з усього населення Польщі, автім до шкіл з українською мовою навчання ходить 1.2% всіх дітей, гімназистів, ліцеантів і студентів високих шкіл греко-католиків і православних 6% всіх гімназистів, ліцеантів і студентів високих шкіл у Польщі.

В. О.

Матуральні знимки.

(Надіслані уваги.)

Місяць червень це час ріжних матур у всіляких типах шкіл. У деяких вже цей поважніший іспит скінчився і щасливі молоді люди, що їм удалося перейти так званий колись „ослячий місток", розбрились по всіх закутинах краю, щоб відпочати й роздумувати над дальшою своєю долею. Покищо світлини абітурієнтів ріжних гімназій і ліцеїв пишаються на виставах крамниць і перед таблями товпляться прохожі, придивляються та висловлюють при цьому всілякі заваги. Згодом і світлини зникнуть та помандрують до конференційних саль або опиняться на стінах шкільних коридорів.

У цьому році тих світлин велика повінь. Не лише появилися таблі ліцеальних матуристів, але також і абсольвентів гімназії. А що в кожному більшому місті є кілька гімназій, а в кожній майже четвертій клясі два відділи, тому й отих знимок так багато. На деяких таблях „четвертаків" виписані роки 1939—1949. Не знаємо теперішнього значіння цих років. Колись означали вони десятиліття зїзду, що його після матури рішили відбути. І дійсно, у деяких школах такі зїзди відбувалися та відбуваються до нині. До таких міст, що в них (іноді з великою парадою) відбуваються такі ювілейні свята — належать: Бережани, Коломия, Львів, Перемишль. В інших містах дуже рідко буває таке свято. А є такі гімназі, що в них не було ніякого матурального зїзду, хоч школа рахує собі доброго чвертьстоліття віку. У таких заведеннях виписування років поматурального зїзду подабає на насмішку. Воно вказує лише, що з додержуванням постанов та обіцянок щось не конче в порядку. А вже десятилітній зїзд по скінченій четвертій клясі у теперішніх часах просто не до подумання, якщоб ці абітурієнти по десяти літах мали занятi якісь суспільні позиції.. Одначе само виписування років не приносить нікому ніякої шкоди, хіба викликує в людей деяке здивування.

Куди важніше, що ці світлини з кожним роком, хоч і кращі й артистичніше виконані, зате дуже дорожіють. Буває, що за таке табльо платять бідні абсольвенти по 200, іноді й триста золотих. Неодин з абітурієнтів довго ходить по матурі в гімназійному однострою, бо не має за що купити цивільного одіння, інший не заплатив оплати в бурсі чи на станції, але на табльо мусить витратитися на те тільки, щоб воно кілька тижнів було поміщене за склеповою виставою. Чи не шкода грошей? Рік-річно появляється коло тридцять знимок абітурієнтів з наших шкіл, а якщоб тільки на одну знимку треба витратити 100 золотих, то — скажім на тридцять — витрачено б 3.000 золотих. Великі гроші, а ми бідний народ і не повинні марнувати гроша! Тому велике признання належиться абітурієнткам гімназії СС. Василіянок у Львові, які замість на табльо, зложили 100 зол. на Народню Лічницю у Львові. Розуміється, ніхто не може виступати проти світлин взагалі. Навпаки знимка є милою памяткою для абітурієнтів і потрібні іноді для історинків чи дослідників. Коби тільки не були дорогі! Добре було б уміщувати їх у музеях. Туди частіше заходять люди і такі памятки можуть бути у більшій пошані. Якщо б абтурієнти з нагоди матури складали постійно добровільні датки на якусь філянтропійну установу, то ця установа повинна впровадити книгу, щоб у ній поміщувати рік-річно світлини абітурієнтів та цифру зложених грошей. Було б це добрим прикладом для грядучих річників.

„Остаточне рішення в найближчих днях".

Львівська вечірня преса приносить зміст промови, яку маршал Ґерінґ виголосив на довірочному зібранні відправи провідників німецького союзу протилетунської оборони. Маршал Герінґ м. ін. сказав:

„Політичне положення може дозріти в найближчих днях до остаточного рішення, тобто або до нашої капітуляції з усіми її неминучими наслідками або війни, в якій від першої хвилини мусимо кинути на важку поділ усі наші сили.

„Тому що для націонал-соціялістичної партії поняття капітуляція, однозначне з відходом партії від влади, незнане, залишається друга альтернатива — війна.

„Нема, правда — заявив Ґерінґ далі — повної певности, що демократії захочуть битися за Ґданськ навіть якби Польща не спинилася перед боротьбою, але нема найменшого сумніву, що ті самі демократії при реалізації черговоі програми політики оси, після полагоди справи Ґданська і „коридора" мусітимуть стріляти або ганебно піддатися".

Ця сама преса пише також про промову канцлера Гітлера на відправі старшин, де він сказав, що горизонт Европи закритий хмарами і як не дасться тих хмар розігнати дипльоматичним шляхом, мусітиме виступити обєднана італійсько-німецька збройна сила.

Канцлер Гітлер заявив, що знає, що теперішній час напруги — це велика проба нервів, але може запевнити, що рішення в одному або другому напрямі близьке.

—o—

ЗАБОРОНИЛИ ВИСТАВУ ОПЕРИ „ЛІБУША".

ПРАГА, ПАТ. Вистави чеської національної опери Сметани „Лібуша" в Національному Театрі у Празі заборонили через великий успіх. Німецька влада не хотіла допустити до патріотичних демонстрацій, які в часі вистави тієї опери уладжувала чеська публика.

—o—

НА АНГЛІЙСЬКІ МАНЕВРИ.

СТОКГОЛЬМ, ПАТ. З Копенгаґи повідомляють, що головний командант данської армії і фльоти Віт прийняв запросини на маневри англійської армії у Йоркшайр. Шведська преса повідомляє, що на ці маневри запросять теж головного команданта шведської армії ґен. Торнеля.

—o—

Б. КОРОЛЬ ЗОГУ ІДЕ ДО ПАРИЖА.

СТАМБУЛ, ПАТ. Б. король Альбанії Ахмед Зоґу має небавом покинути Стамбул і виїхати разом з родиною та окруженням до Парижа, де поселиться на кілька місяців. Остаточним місцем осідку короля Зоґу має бути Льондон. Свою подорож до Франції король Зоґу відбуде морем, бо не хоче переїздити через італійську чи німецьку територію.

—

КАРА СМЕРТИ ЗА ДЕЗЕРЦІЮ І ЗРАДУ ВІЙСЬКОВОЇ ТАЙНИ.

ВАРШАВА, ПАТ. Дня 15-го ц. м. на наглій розправі військового окружного суду у Познані засудили на кару смерти капраля Йошана Гороховського за дезерцію до Німеччини і зраду військових тайн. Присуд виконали 15-го ц. м.

—o-o—

М. РУДНИЦЬКИЙ.

Чому не розуміємо нових поезій?

(Докінчення).

Поворот до примітиву, такий слідний нині в мистецтві, використовують здебільша мистці у двох протилежних цілях: раз, щоб зазначити ролю „несвідомости" у творчій праці, то знову, щоб розбити занадто закостенілі форми, вироблені їх попередниками довгим інтелектуальним зусиллям. Обновники-революціонери (справжні мистці чи тільки пустомелі) мають рацію, коли бунтуються проти готових зразків форми, тем, настроїв і цілого магазину метафор; з усім тим традиціоналісти не менше сильні у своїй правді вказуючи на те, що черга ритмічних звуків та уявлінь мусить, щоб стати поезією, підлягати контролі інтелекту. Одне із найсмиливіших гасел модерної поезії дати волю несвідомим силам індивідуального „я", могли наші поети виконати тільки половинно; той, хто мусить увесь час думати про обовязок поривати масу, не може стежити за вохуханнями власного серця, що повинно забути про світ і людей. Совітські поети радять собі часто тим, що тільки в останній строфі зазначують якусь „свідому" ідею. Старі форми нашої поезії розбивали модерні поети — свідомо і несвідомо. Перші мали за собою приклади чужинної, другі мали лекшу працю, коли могли начхати на строфу, рими, навіть ритм.

Кожна поема має ріжні елементи, якими може на нас впливати: мельодійністю, змістом, технікою, багатством образів. Зовсім безвартна інтелектуально поема може захоплювати наше вухо, друга прегарно побудована може зацікавити знавців, інша з глибокими фільософічними думками може притягти увагу навіть невражливих на поетичну форму. Та при всіх цих прикметах кожна справжня поема має ще одну найзагальнішу рису: — внутрішній порив, який даремне ми силкувалися би зясувати такими словами як „міць уяви", „світ поетичних образів", „настрій вічности" тощо. Два поети, що мали найбільший вплив на модерну поезію: Бодлєр та Уітмен є тими двома крайніми стовпами, між якими можна завісити линву над безоднею. Бодлер навчив нас економії слова, альхемії, що надає словам силу вогню та ріжні барви, відповідно до їх сполук, навчив нас ваги „форми"; Уітмен дав нам приклад стихійної безпосередности, що своїм поривом заступала рівномірну повторність ритму. Та наслідувати його незвичайно важко. Від його пориву, за яким не стоїть сама індивідуальність — до безконечної низки накопичених слів вистачає тільки один мах пера — графомана.

Ніхто не скаже Вам, де шукати надхнення і як висловлювати його; один поет як Віктор Гюго потребує цілої Ніяґари слів з їх шумом, другий як Ґете потребує багато думок для кожного вірша окремої. Сьогочасний поет повинен знати теорію свого мистецтва, щоб не повірити занадто легко, що вродився соловейком у глухому лісі, де ревуть тільки дики і ведмеді. Щойно тоді він зможе ламати закони, коли матиме силу встановляти нові.

Посуті: все в поезії є ліценцією і все підлягає законам якоїсь принятої форми. Форма, що рішає в поезії про силу, з якою думки можуть ширяти у просторі, приносить сама із собою виправдання своєї примхи. Перші рими та ритми складаємо для дітей, і діти складають їх самі, коли вибивають такт, повторюють подібні звуки і вигадують їх. Таким робом поезія з одного боку споріднена з творчістю мови, з другого із казками. Коли творите нові образи для нових почувань, робите це як простолюддя або діти, що раз-у-раз творять нові мовні знаки; коли даєте волю своїй уяві, наслідуєте творців казок. У поезії, як у казці, все може діятися, але коли вже раз оживає світ надприродних кондицій, тоді все в ньому залежить від умов суворіших, ніж наша дійсність. Тема, провідна думка, настрій поеми і все те, чим вона зарисовує графічно свою лінію на папері, звучить в наших ухах свою мельодію та образово в нашій уяві засіб своїх вражінь та ідей щойно разом складаються на одну цілість із своєрідною індивідуальністю поета, і сама поема починає жити, як жива істота. З цієї цілости можна виводити закони для її оцінки. Тексти інших поем, які знаємо — можуть нам тільки допомогти краще її зрозуміти.

—o—

Матуральні знимки.

(Надіслані уваги.)

Місяць червень це час ріжних матур у всіляких типах шкіл. У деяких вже цей поважніший іспит скінчився і щасливі молоді люди, що їм удалося перейти так званий колись „ослячий місток", розбрились по всіх закутинах краю, щоб відпочати й роздумувати над дальшою своєю долею. Покищо світлини абітурієнтів ріжних гімназій і ліцеїв пишаються на виставах крамниць і перед таблями товпляться прохожі, придивляються та висловлюють при цьому всілякі заввагн. Згодом і світлини зникнуть та помандрують до конференційних саль або опиняться на стінах шкільних коридорів.

У цьому році тих світлин велика повінь. Не лише появилися табля ліцеальних матуристів, але також і абсольвентів гімназії. А що в кожному більшому місті є кілька гімназій, а в кожній майже четвертій клясі два відділи, тому й отих знимок так багато. На деяких таблях „четвертаків" виписані роки 1939—1949. Не знаємо теперішнього значіння цих років. Колись означали вони десятиліття зїзду, що його після матури рішили відбути. І дійсно, у деяких школах такі зїзди відбувалися та відбуваються до нині. До таких міст, що в них (іноді з великою парадою) відбуваються такі ювілейні свята — належать: Бережани, Коломия, Львів, Перемишль. В інших містах дуже рідко буває таке свято. А є такі гімназії, що в них було ніякого матурального зїзду, хоч школа рахує собі доброго чвертьстоліття віку. У таких заведеннях виписування років поматурального зїзду подабає на насмішку. Воно вказує лише, що з додержуванням постанов та обіцянок щось не конче в порядку. А вже десятилітній зїзд по скінченій четвертій клясі у теперішніх часах просто не до подумання, якщо б ці абітурієнти по десяти літах мали заняти якісь суспільні позиції.. Одначе само виписування років не приносить нікому ніякої шкоди, хіба викликує в людей деяке здивування.

Куди важніше, що ці світлини з кожним роком, хоч і кращі й артистичніше виконані, зате дуже дорожіють. Буває, що за таке табльо платять бідні абсольвенти по 200, іноді й триста золотих. Неодин з абітурієнтів довго ходить по матурі в гімназійному однострою, бо не має за що купити цивільного одіння, інший не заплатив оплати в бурсі чи на станції, але на табльо мусить витратитися на те тільки, щоб воно кілька тижнів було поміщене за склеповою виставою. Чи не шкода грошей? Рік-річно появляється коло трицять знимок абітурієнтів з наших шкіл, а якщоб тільки на одну знимку треба витратити 100 золотих, то — скажім на трицять — витрачено б 3.000 золотих. Великі гроші, а ми бідний народ і не повинні марнувати гроша! Тому велике признання належиться абітурієнткам гімназії СС. Василіянок у Львові, які замість на табльо, зложили 100 зол. на Народню Лічницю у Львові. Розуміється, ніхто не може виступати проти світлин взагалі. Навпаки знимка є милою памяткою для абітурієнтів і потрібні іноді для істориків чи дослідників. Коби тільки не були дорогі! Добре було б уміщувати їх у музеях. Туди частіше заходять люди і такі памятки можуть бути у більшій пошані. Якщо б абітурієнти з нагоди матури складали постійно добровільні датки на якусь філянтропійну установу, то ця установа повинна впровадити книгу, щоб у ній поміщувати рік-річно світлини абітурієнтів та цифру зложених грошей. Було б це добрим прикладом для грядучих річників.

„Остаточне рішення в найближчих днях".

Львівська вечірня преса приносить зміст промови, яку маршал Герінґ виголосив на довірочному зібранні відправи провідників німецького союзу протилетунської оборони. Маршал Герінґ м. ін. сказав:

„Політичне положення може дозріти в найближчих днях до остаточного рішення, тобто або до нашої капітуляції з усіми її неминучими наслідками або війни, в якій від першої хвилини мусимо кинути на важку подій усі наші сили.

„Тому що для націонал-соціялістичної партії поняття капітуляція, однозначне з відходом партії від влади, незнане, залишається друга альтернатива — війна.

„Нема, правда — заявив Герінґ далі — повної певности, що демократії захочуть битися за Гданськ навіть якби Польща не спинилася перед боротьбою, але нема найменшого сумніву, що ті самі демократії при реалізації чергової програми політики оси, після полагоди справи Гданська і „коридора" мусітимуть стріляти або ганебно піддатися".

Ця сама преса пише також про промову канцлера Гітлера на відправі старшин, де він сказав, що горизонт Европи закритий хмарами і не дасться тих хмар розігнати дипломатичним шляхом, мусітиме виступити обєднана італійсько-німецька збройна сила.

Звертаємо увагу нашим Передплатникам що наше конто в П. К. О. ч. 143.322

Є ЗЛІКВІДОВАНЕ,

тому просимо всі складанки з цим числом знищити і пересилати передплату тільки складанками з

ч. 504060

Канцлер Гітлер заявив, що знає, що теперішній час напруги — це велика проба нервів, але може запевнити, що рішення в одному або другому напрямі близьке.

—o—

ЗАБОРОНИЛИ ВИСТАВУ ОПЕРИ „ЛІБУША".

ПРАГА, ПАТ. Вистави чеської національної опери Сметани „Лібуша" в Національному Театрі у Празі заборонили через великий успіх. Німецька влада не хотіла допустити до патріотичних демонстрацій, які в часі вистави тієї опери уладжувала чеська публика.

—o—

НА АНҐЛІЙСЬКІ МАНЕВРИ.

СТОКГОЛЬМ, ПАТ. З Копенгаґи повідомляють, що головний командант данської армії і фльоти Віт прийняв запросини на маневри анґлійської армії у Йоркшайр. Шведська преса повідомляє, що на ці маневри запросять теж головного команданта шведської армії ґен. Торнеля.

—o—

Б. КОРОЛЬ ЗОҐУ ІДЕ ДО ПАРИЖА.

СТАМБУЛ, ПАТ. Б. король Альбанії Ахмед Зоґу має небавом покинути Стамбул і виїхати разом з родиною та окруженням до Парижа, де поселиться на кілька місяців. Остаточним місцем осідку короля Зоґу має бути Льондон. Свою подорож до Франції король Зоґу відбуде морем, бо не хоче переїздити через італійську чи німецьку територію.

КАРА СМЕРТИ ЗА ДЕЗЕРЦІЮ І ЗРАДУ ВІЙСЬКОВОЇ ТАЙНИ.

ВАРШАВА, ПАТ. Дня 15-го ц. м. на наглій розправі військового окружного суду у Познані засудили на кару смерти капраля Йосина Гороховського за дезерцію до Німеччини і зраду військових тайн. Присуд виконали 15-го ц. м.

—o-o—

М. РУДНИЦЬКИЙ.

Чому не розуміємо нових поезій?

(Докінчення).

Поворот до примітиву, такий слідний нині в мистецтві, використовують здебільша мистці у двох протилежних цілях: раз, щоб зазначити ролю „несвідомости" у творчій праці, то знову, щоб розбити занадто закостенілі форми, вироблені їх попередниками довгим інтелектуальним зусиллям. Обновники-революціонери (справжні мистці чи тільки пустомелі) мають рацію, коли бунтуються проти готових зразків форми, тем, настроїв і цілого магазину метафор; з усім тим традиціоналісти не менше сильні у своїй правді вказують на те, що черга ритмічних звуків та уявлінь мусить, щоб стати поезією, підлягати контролі інтелекту. Одне із найсмиливіших гасел модерної поезії дати волю несвідомим силам індивідуального „я", могли наші поети виконати тільки половинно; той, хто мусить увесь час думати про обовязок поривати масу, не може стежити за ворушіннями власного серця, що повинно забути про світ і людей. Совітські поети радять собі часто так, що тільки в останній строфі зазначують якусь „свідому" ідею. Старі форми нашої поезії розбивали модерні поети — свідомо і несвідомо. Перші мали за собою приклади чужинної, другі мали лекшу працю, коли могли нехтувати на строфу, рими, навіть ритм.

Кожна поема має ріжні елементи, якими може на нас впливати: мельодійністю, змістом, технікою, багатством образів. Зовсім безвартна інтелектуально поема може захоплювати наше вухо, друга прегарно побудована може зацікавити знавців, інша з глибокими фільософічними думками може притягти увагу навіть невражливих на поетичну форму. Та при всіх цих прикметах кожна справжня поема має ще одну найзагальнішу рису: — внутрішній порив, який даремне ми силкувалися би зясувати такими словами як „міць уяви", „світ поетичних образів", „настрій вічности" тощо. Два поети, що мали найбільший вплив на модерну поезію: Бодлер та Уітмен є тими двома крайніми стовпами, між якими можна завісити линву над бездонею. Бодлер навчив нас економії слова, альхемії, що надає словам силу вогню та ріжні барви, відповідно до їх сполук, навчив нас гри „форми"; Уітмен дав нам приклад стихійної безпосередности, що своїм поривом заступала рівномірну повторність ритму. Та наслідувати його незвичайно важко. Від його пориву, за яким не стоїть сама індивідуальність — до безконечної низки накопичених слів вистачає тільки один мах пера — графомана.

Ніхто не скаже Вам, де шукати надхнення і як висловлювати його; один поет як Віктор Гюго потребує цілої Ніяґари слів з їх шумом, другий як Ґете потребує багато думок, для кожного вірша окремої. Сьогочасний поет повинен знати теорію свого мистецтва, щоб не повірити занадто легко, що вродився соловейком у глухому лісі, де ревуть тільки дики і ведмеді. Щойно тоді він зможе ламати закони, коли матиме силу встановляти нові.

Посуті: все в поезії є ліценцією і все підлягає законам якоїсь принятої форми. Форма, що рішає в поезії про силу, з якою думки можуть ширяти у просторі, приносить сама із собою виправдання своєї примхи. Перші рими та ритми складаємо для дітей, і діти складають їх самі, коли вибивають такт і повторюють подібні звуки і вигадують їх. Таким робом поезія з одного боку споріднена з творчістю мови, з другого із казками. Коли творите нові образи для нових почувань, робите це як простолюддя або діти, що раз-у-раз творять нові мовні знаки; коли даєте волю своїй уяві, наслідуєте творців казок. У поезії, як у казці, все може діятися, але коли вже раз оживає світ надприродних явищ, тоді все в ньому залежить від умов суворіших, ніж наша дійсність. Тема, провідна думка, настрій поеми і все те, чим вона зарисовує графічно свою лінію на папері, звучить в наших ухах свою мельодію та образово і в нашій уяві засіб своїх вражінь та ідей щойно разом складаються на одну цілість із своєрідною індивідуальністю поета, і сама поема починає жити, як жива істота. З цієї цілости можна виводити закони для її оцінки. Теорії інших поем, які знаємо — можуть нам тільки допомогти краще її зрозуміти.

—o—

З життя українців в Америці.

УКРАЇНСЬКА УЧАСТЬ У СВІТОВІЙ ВИСТАВІ.

Від липня минулого року дуже інтензивно працювало „Українсько-Американське Виставове Товариство" в Ню Йорку. Вже сама назва товариства підсказує, що мета його була зорганізувати достойний української нації виступ на „Світовій Виставі", що саме цього року там відбувається. На основі постанови загальних зборів членів „Українсько-Американського Виставового Товариства" участь українців на „Світовій Виставі" повинна була зазначитись такою програмою: 1) виступом українського хору під проводом проф. О. Кошиця; 2) танковим виступом клюбу нюйоркських українських танцюристів, яких підготовляв п. Кість, а пізніше ще п. Лаврик; 3) виставою народнього мистецтва при допомозі уряду Карпатської України і 4) виданням окремої памяткової книжки з приводу української участи у „Світовій Виставі". Предсідник „Українсько-Американського Виставового Товариства" п. Д. Галичин увійшов був у звязок з чеським посольством у Вашингтоні у справі приміщення вистави українського народнього мистецтва з Карпатської України в чеськім виставовім павільоні; всі інші українські виставові імпрези повинні були найти приміщення у власнім, стилево українськім павільоні.

Оті широкі пляни „Українсько-Американського Виставового Товариства" заломилися з двох причин: поперше з огляду на малу жертвенність на ціль української участи у „Світовій Виставі" треба було залишити думку будови українського павільону, а підготовляти таку участь, яка можлива відповідно до зібраних грошей, подруге вистава українського народнього мистецтва з Карпатської України в чеському павільоні стала неактуальна з хвилиною, коли Карпатська Україна опинилась під окупацією Мадярщини. Тому, що на будову українського виставового павільону зібрано, на жаль, тільки 4.500 долярів — управа „Українсько-Американського Виставового Товариства" рішила була видати за ці гроші памяткову книжку. В цій книжці мали бути поміщені англійською мовою статті про Україну, її культуру, мистецтво, про досягнення української еміґрації в ріжних ділянках національного розвитку. Та опісля прийшли зміни, які приневолили „У.-А. В. Товариство" залишити видання цієї книжки.

Наслідком інтриґ европейських сусідів українського народу Корпорація „Світової Вистави", що минулого року радо призначила була **день 18. червня як „український виставовий день"** і ще в лютім цього року потвердила це призначення на окремій конференції з пп. Д. Галичином та д-ром Демидчуком, у квітні цього року повідомила українців, що український виставовий день не може відбутись. У листі не було подано ніякої причини відмови та уневажнення українського дня. Виконний комітет „Українсько-Американського Виставового Товариства" був приневолений гостро виступити проти нечуваної практики корпорації „Світової Вистави". Український адвокат п. Пізнак пішов зі скаргою на дорогу права і приневолив управу „Світової Вистави" відкликати заборону та згодитись на те, щоб 18. червень залишився „українським виставовим днем", як це було постановлено в початках.

Тепер виступ українців на світовій виставі в дні 18. червня запевнений. Хор, танки, виступ відомого тенора М. Голинського і скромний показ українського народнього мистецтва напевно викличуть зацікавлення не тільки американських українців, але й інших відвідувачів американської „Світової Вистави".

ШЕВЧЕНКІВСЬКА ВИСТАВА.

Українці зпоза Ню Йорку, що прийдуть у червні й липні відвідати „Світову Виставу", будуть мати рідку нагоду побачити щось своєрідне, щось, чого в Ню Йорку ще не було. Це „щось" — то Шевченківська Вистава, яку влаштовує головна Нюйорська Публична Бібліотека.

Пані Анна Гайфец, бібліотекарка у словянському відділі, вже тиждень увихається, щоб відповідно прибрати пять скляних виставових столів, які знаходяться у коридорі на другому поверсі бібліотеки. Ці столи вже заповнюються і — як запевнив про це д-р А. Ярмолинський, управитель словянського відділу, — вистава буде урядово відчинена для сторін у понеділок, 29. травня 1939 та буде тривати коло два місяці.

Між інтересними річами вистави будуть твори Тараса Шевченка, друковані колись і тепер ріжними мовами; малюнки і рисунки Шевченка, а також статті про поета ріжними мовами.

Може найцікавішою справою для нюйорських українців буде „програма концерту Тарасові Шевченкові в столітні роковини його уродин, 1814—1914", який уладили всі нюйорські українські товариства в день 30-го травня 1914. року у Вебстер Гол. Ця „програма" — це надзвичайно зворушлива пригадка зперед 25 літ. Цікаве, що хтось мав настільки памяти і вислав цю „програму" до бібліотеки, де вона заховалась, бо більш ніж певне, що в українських архівах її нема.

З інших цікавих річей є: Alaska Herald з 1867. року, де один з найстарших українських еміґрантів, Агапій Гончаренко, умістив в англійському перекладі кілька строф вірша Шевченка: „Від молдаванина аж до фіна на всіх язиках все мовчить, бо благоденствує..."

У паризькому журналі Revue des deux mondes з 1876. р. знаходимо статтю „Le poete national de la Petite-Russie — Chevtchenko". На основі цієї статті нюйорський журнал Galaxy з 1876. р. помістив довшу розвідку: „Chevtchenko — the national poet of Little Russia" і ця стаття є першою про Шевченка англійською мовою в американській пресі.

Німецький журнал Gartenlaube з 1862. р. помістив розвідку: „Ein russisches Dichterleben, Taras Grigorjewitsch Schewtschenko".

Льондонський журнал All year round з 5. травня 1877. р. помістив розвідку пера славного англійського письменника Чарльза Дікенса п. з. „A South-Russian poet":

Крім того на цій виставі є майже всі новіші видання творів нашого Генія.

Кілько треба чекати на сербо-хорватське порозуміння.

БІЛГОРОД. ПАТ. Д-р Влатко Мачек, провідник хорватів, відбув розмову зі співробітником часопису „Югословенска Пошта", що виходить у Сараєві. У цій розмові д-р Мачек заявив м. ін., що коли сербський нарід хоче осягнення порозуміння з хорватами, — то це може статися за 24 години. Цю заяву коментують тут як зміну настроїв серед хорватів. Ще не так давно д-р Мачек обговорюючи у пресових розмовах справу порозуміння давав вислів своїм песимістичним поглядам і твердив, що на порозуміння треба буде чекати хіба зі 100 літ. Теперішня заява — не зважаючи на обережність — свідчить про зміну погляду і настроїв у лідера Хорватської Народньої Партії.

Бояться політичних еміґрантів.

КВІТО, ПАТ. Заграничні консуляти Еквадору дістали наказ не видавати віз політичним еміґрантам, що хотіли би поселитися в Еквадорі. У майбутньому візи даватимуть тільки туристам.

Дрібні вістки.

Німецький урядовий часопис проголосив прізвища 127 осіб, переважно жидівського походження, яким відібрали громадянство Райху.

У Берліні злучилися в одно два найбільші електротехнічні підприємства: Сіменс і Гальске та Шукерт і С-ка.

В Ковні відбудеться від 22—24 червня ц. р. свято 20-ліття істнування литовського Стрілецького Союзу (шаулісів). У тих днях прибуде до Ковна коло 25 тисяч литовських стрільців в одностроях. Одночасно відбудеться свято пісні, в якому візьмуть участь стрілецькі хори.

Небувала повінь у Стирії наробила багато шкоди. В місцевости Фронтайлен треба було евакуувати людність.

Згідно з бажанням великого Національного Зібрання анкарський уряд робить підготову, щоб завести податок для нежонатих мужчин. На підставі спису з 1935. р. в Туреччині було тоді 8 міліонів осіб вільного стану.

Комісарем будівництва СССР призначили Семена Гінсбурга.

З концертової салі.

„АЇДА" И „ЄВГЕН ОНЄГІН".

Управа Вищого Музичного Інституту ім. М. Лисенка, даючи останніми роками оперові вистави, започаткувала велике діло, яке може мати далекойдучі наслідки і вплине без сумніву в рішальний спосіб на швидкий розвиток цієї важної, а досі у нас майже не заторканої ділянки. Приходиться ствердити, що так, як в інших ділянках нашого загального дорібку завважуємо великий розріст вшир рину і в глибину, так і в музичному житті, сконцентрованому при вул. Шашкевича ч. 5 у Львові, є цей розріст не менше помітний. Сьогодні Музичний Інститут ім. Лисенка у Львові диспонує вже такими вартостями, з яких можна змонтувати навіть оперу, що її не повстидалась би й неодна поважна закордонна школа.

Вистава третьої дії (сцена над Нілем) опери Вердіє „Аїда" і фрагментів опери Чайковського „Євген Онєгін", що відбулась у четвер 15. ц. м. вечором у салі Музичного Інституту ім Лисенка у Львові, як один з етапів розвитку нашої опери, є дуже поважним кроком вперед, кроком, що заохочує до ще більшого зактивізування наших сил на цьому відтинку мистецтва. Такі речі, як брак салі, відповідної сцени, місця на оркестру і т. д., це чисто технічні недостачі, від яких багато залежить, але які в нашому випадку не є рішальні. Спроможність дати зовсім солідну — а в поодиноких випадках навіть дуже добру обсаду 14-тьох оперових партій виключно власними елевами, це велика позиція і дуже вимовна. Четвергова вистава ясно поставила перед очі дуже чисельно зібраній публиці всі інші, так би сказати, складники оперового апарату Муз. Інст. Лисенка, на основі яких і найвибагливіший глядач мусів мати у висліді дуже позитивне враження.

Вистава пройшла з повним успіхом — у дуже добрій, як вище згадано, обсаді поодиноких партій, а виведення цілости нашим найкращим диригентом проф. М. Колессою заслуговує під кожним оглядом на найбільше признання.

Подрібну оцінку вистави подамо по її повторенні (понеділок 19. VI.), яке відбудеться у дещо зміненій обсаді. Тих, які не мали змоги бути на першій виставі, можемо запевнити, що наших молодих оперових артистів варто дійсно побачити і почути.

Роман Савицький.

З життя українців в Америці.

УКРАЇНСЬКА УЧАСТЬ У СВІТОВІЙ ВИСТАВІ.

Від липня минулого року дуже інтензивно працювало **„Українсько-Американське Виставове Товариство"** в Ню Йорку. Вже сама назва товариства підсказує, що мета його була зорганізувати достойний української нації виступ на „Світовій Виставі", що саме цього року там відбувається. На основі постанови загальних зборів членів „Українсько-Американського Виставового Товариства" участь українців на „Світовій Виставі" повинна була зазначитись такою програмою: 1) виступом українського хору під проводом проф. О. Кошиця; 2) танковим виступом клюбу нюйорських українських танцюристів, яких підготовляв п. Кість, а пізніше ще п. Лаврик; 3) виставою народнього мистецтва при допомозі уряду Карпатської України і 4) виданням окремої памяткової книжки з приводу української участи у „Світовій Виставі". Предсідник „Українсько-Американського Виставового Товариства" п. Д. Галичин увійшов був у звязок з чеським посольством у Вашинґтоні у справі приміщення вистави українського народнього мистецтва з Карпатської України в чеськім виставовім павільоні; всі інші українські виставові імпрези повинні були найти приміщення у власнім, стилево українськім павільоні.

Оті широкі пляни „Українсько-Американського Виставового Товариства" заломилися з двох причин: поперше з огляду на малу жертвенність на ціль української участи у „Світовій Виставі" треба було залишити думку будови українського павільону, а підготовляти таку участь, яка можлива відповідно до зібраних грошей, подруге вистава українського народнього мистецтва з Карпатської України в чеському павільоні стала неактуальна в хвилиною, коли Карпатська Україна найшлась під окупацією Мадярщини. Тому, що на будову українського виставового павільону зібрано, на жаль, тільки 4.500 долярів — управа „Українсько-Американського Виставового Товариства" рішила була видати за ці гроші памяткову книжку. В цій книжці мали бути поміщені англійською мовою статті про Україну, її культуру, мистецтво, про досягнення української еміграції в ріжних ділянках національного розвитку. Та опісля зайшли зміни, які приневолили „У.-А. В. Товариство" залишити видання цієї книжки.

Наслідком інтриг европейських сусідів українського народу Корпорація „Світової Вистави", що минулого року радо призначила була **день 18. червня як „український виставовий день"** і ще в лютім цього року повторила це призначення на окремій конференції з пп. Д. Галичином та д-ром Демидчуком, у квітні цього року повідомила українців, що український виставовий день не може відбутись. У листі не було подано ніякої причини відмови та уневажнення українського дня. Виконний комітет „Українсько-Американського Виставового Товариства" був приневолений гостро виступити проти нечуваної практики корпорації „Світової Вистави". Український адвокат п. Пізнак пішов зі скаргою на дорогу права і приневолив управу „Світової Вистави" відкликати заборону та згодитись на те, щоб 18. червень залишився „українським виставовим днем", як це було постановлено в початках.

Тепер виступ українців на світовій виставі в дні 18. червня запевнений. Хор, танки, виступ відомого тенора М. Голинського і скромний показ українського народнього мистецтва напевно викличуть зацікавлення не тільки американських українців, але й інших відвідувачів американської „Світової Вистави".

ШЕВЧЕНКІВСЬКА ВИСТАВА.

Українці зпоза Ню Йорку, що прийдуть у червні й липні відвідати „Світову Виставу", будуть мати рідку нагоду побачити щось своєрідне, щось, чого в Ню Йорку ще не було. Це „щось" — то Шевченківська Вистава, яку влаштовує головна Нюйорська Публічна Бібліотека.

Пані Анна Гайфец, бібліотекарка у словянському відділі, вже тиждень увихається, щоб відповідно прибрати пять скляних виставових столів, які знаходяться у коридорі на другому поверсі бібліотеки. Ці столи вже заповняються і — як запевнив про це д-р А. Ярмолинський, управитель словянського відділу, — вистава буде урядово відчинена для сторін у понеділок, 29. травня 1939 та буде тривати коло два місяці.

Між інтересними річами вистави будуть твори Тараса Шевченка, друковані колись і тепер ріжними мовами; малюнки і рисунки Шевченка, а також статті про поета ріжними мовами.

Може найцікавішою справою для нюйорських українців буде „програма концерту Тарасові Шевченкові в столітні роковини його уродин, 1814—1914", який уладили всі нюйорські українські товариства в день 30-го травня 1914. року у Вебстер Гол. Ця „програма" — це надзвичайно зворушлива пригадка зперед 25 літ. Цікаве, що хтось мав настільки памяти і вислав цю „програму" до бібліотеки, еле вона заховалась, бо більш ніж певне, що в українських архівах її нема.

З інших цікавих річей є: Alaska Herald з 1867. року, де один з найстарших українських еміґрантів, Агапій Гончаренко, умістив в англійському перекладі кілька строф вірша Шевченка: „Від молдаванина аж до фіна на всіх язиках все мовчить, бо благоденствує..."

У паризькому журналі Revue des deux mondes з 1876. р. знаходимо статтю „Le poete national de la Petite-Russie — Chevtchenko". На основі цієї статті нюйорський журнал Сліаху з 1876. р. помістив довшу розвідку: „Chevtchenko — the national poet of Little Russia" і ця стаття є першою про Шевченка англійською мовою в американській пресі.

Німецький журнал Gartenlaube з 1862. р. помістив розвідку: „Ein russisches Dichterleben, Taras Grigorjewitsch Schewtschenko".

Льондонський журнал All year round з 5. травня 1877. р. помістив розвідку пера славного англійського письменника Чарльза Дікенса п. з. „A South-Russian poet".

Крім того на цій виставі є майже всі новіші видання творів нашого Генія.

Дрібні вістки.

Німецький урядовий часопис проголосив прізвища 127 осіб, переважно жидівського походження, яким відібрали громадянство Райху.

У Берліні злучилися в одно два найбільші електротехнічні підприємства: Сіменс і Гальске та Шукерт і С-ка.

В Ковні відбудеться від 22—24 червня ц. р. свято 20-ліття існування литовського Стрілецького Союзу (шаулісів). У тих днях прибуде до Ковна коло 25 тисяч литовських стрільців в одностроях. Одночасно відбудеться свято пісні, в якому візьмуть участь стрілецькі хори.

Небувала повінь у Стирії наробила багато шкоди. В місцевости Фронтайлєн треба було евакуувати людність.

Згідно з бажанням великого Національного Зібрання анкарський уряд робить підготову, щоб завести податок для нежонатих мужчин. На підставі спису з 1935. р. в Туреччині було тоді 8 міліонів осіб вільного стану.

Комісарем будівництва СССР призначили Семена Гінсбурга.

З концертової салі.

„АЇДА" Й „ЄВГЕН ОНЄГІН".

Управа Вищого Музичного Інституту ім. М. Лисенка, даючи останніми роками оперові вистави, започаткувала велике діло, яке може мати далекойдучі наслідки і вплине без сумніву в рішальний спосіб на швидкий розвиток цієї важної, а досі у нас майже не заторкненої ділянки. Приходиться ствердити, що так, як в інших ділянках нашого загального дорібку завважуємо великий розріст вшир і в глибину, так і в музичному житті, сконцентрованому при вул. Шашкевича ч. 5 у Львові, є цей розріст не менше помітний. Сьогодні Музичний Інститут ім. Лисенка у Львові диспонує вже такими вартостями, з яких можна змонтувати навіть оперу, що її не повстидалась би й не одна поважна закордонна школа.

Вистава третьої дії (сцена над Нілем) опери Вердіє „Аїда" і фрагментів опери Чайковського „Євген Онєгін", що відбулась у четвер 15. ц. м. вечором у салі Музичного Інституту ім. Лисенка у Львові, як один з етапів розвитку нашої опери, є дуже поважним кроком вперед, кроком, що заохочує до ще більшого закріплювання наших сил на цьому відтинку мистецтва. Такі речі, як брак салі, відповідної сцени, місця на орхестру і т. д., це чисто технічні недостачі, від яких багато залежить, але які в нашому випадку не є рішальні. Спроможність дати зовсім солідну — а в поодиноких випадках навіть дуже добру обсаду 14-тьох оперових партій виключно власними елевами, це велика позиція і дуже вимовна. Четвергова вистава ясно поставила перед очі дуже численно зібраній публиці всі інші, так би сказати, складники оперового апарату Муз. Інст. Лисенка, на основі яких і найвибагливіший глядач мусів мати у висліді дуже позитивне враження.

Вистава пройшла з повним успіхом — у дуже добрій, як вище згадано, обсаді поодиноких партій, а виведення цілости нашим найкращим диригентом проф. М. Колессою заслуговує під кожним оглядом на найбільше признання.

Подрібну оцінку вистави подамо по її повторенні (понеділок 19. VI.), яке відбудеться у дещо зміненій обсаді. Тих, які не мали змоги бути на першій виставі, можемо запевнити, що наших молодих оперових артистів варто дійсно побачити і почути.

Роман Савицький.

Скілько треба чекати на сербо-хорватське порозуміння.

БІЛГОРОД, ПАТ. Д-р Влатко Мачек, провідник хорватів, відбув розмову зі співробітником часопису „Югословенска Пошта", що виходить у Сараєві. У цій розмові д-р Мачек заявив м. ін., що коли сербський нарід хоче заключити порозуміння з хорватами, — то воно може статися за 24 години. Цю заяву коментують тут як зміну настроїв серед хорватів. Ще не так давно д-р Мачек обговорюючи у пресових розмовах справу порозуміння давав вислів своїм песимістичним поглядам і твердив, що на порозуміння треба буде чекати хіба зі 100 літ. Теперішня заява — не зважаючи на обережність — свідчить про зміну погляду і настроїв у лідера Хорватської Народньої Партії.

Бояться політичних еміґрантів.

КВІТТО, ПАТ. Заграничні консуляти Еквадору дістали наказ не видавати віз політичним еміґрантам, що хотіли би поселитися в Еквадорі. У найбутньому візи даватимуть тільки туристам.

Увага знову звернена на Ґданськ.

ҐДАНСЬК, 18. 6. ПАТ. На сьогоднішніх сходинах з нагоди „Тижня німецької культури" витав мін. Ґебельса ґавляйтер Форстер, який підкреслив, що приїзд міністра Ґебельса до Ґданська більше, як колинебудь підкреслює нерозривний звязок Ґданська з Німеччиною.

Відтак промовляв мін. Ґебельс, який ствердив, що відірваний від Райху Ґданськ став міжнародньою проблемою. Мін. Ґебельс не хоче багато говорити про німецький характер Ґданська, чого навіть контрагенти не заперечують. Для Ґданська неміродатні політичні, чи господарські огляди, тільки культурні, які виявилися рішучою волею повороту до Райху. Політичні границі можуть змінятися, одначе границі раси мови і крови незмінні. А в Ґданську вживають тієї самої німецької мови, що в інших німецьких містах. Правда, Ґданськ лежить по другому боці політичної границі, одначе він належить до німецького національного простору, який обіймає всі землі, на яких знаходяться німці. Господарські аргументи противників мають другорядне значіння. Ґданськ творить не культурний, чи расовий обєкт спору, але обєкт політичного спору між европейськими державами. Противники підкреслюють політичну й економічну сторінку, але легковажать культурну справу.

Провідною думкою дальших міркувань була теза, що німці стоять на чолі всіх культурних ділянок і ніхто, ніколи їх не випередить.

Гітлер не кидає слів на вітер.

ПРОМОВА МІН. ҐЕБЕЛЬСА В ҐДАНСЬКУ.

ҐДАНСЬК, 17. 6. ПАТ. Німецький міністр пропаганди д-р Ґебельс виголосив у Ґданську до зібраної перед міським театром публики промову, в якій на самому початку він передав громадянам Ґданська привіт від канцлера Гітлера й німецького народу. **Ви мешканці Ґданська вживаєте німецької мови так як і ми в Райху. Ви походите з тієї самої раси і з того самого народу. Ви звязані з нами великою спільнотою призначення".**

Далі мін. Ґебельс квестіонував злобно польські права до Ґданська та жалував, що західні держави пішли на політику окруження. Сьогоднішньою Німеччиною не кермує „гурток цивілів", але Адольф Гітлер. „Те, до чого ми змагаємо, є тим самим, чого ви бажаєте. Це недвозначно заявив канцлер Гітлер у своїй промові у Райху, коли він сказав, що Ґданськ є німецьким містом і хоче вернутися до Райху. Світ мусить зрозуміти, що наш вожд не кидає слів на вітер. Світ був би в небезпечній помилці, якби думав, що Гітлер відступить перед погрозами й натиском".

—o—

Маніфестації у Ґданську були спонтанним плебісцитом, твердить німецька преса.

БЕРЛІН, ПАТ. Виступ мін. Ґебльса у Ґданську є сьогодні єдиною темою німецької преси, яка намагається доказати, що маніфестації населення Ґданська мали спонтанний характер.

„Ґданськ — твердять у наголовках часописи — висловив свою волю.

„Фелькішер Беобахтер" стоїть на становищі прилучення Ґданська до Райху, та доказує, що теперішній стан можна було б ще стерпіти, якби визначений Версайлем куратор Ґданська виконував якслід свій мандат. Тимчасом той куратор створив провокаційну пристань Ґдиню, яка шкодить господарським інтересам Ґданська. Не диво, що в таких умовинах ґданщани терпіли такий стан із невдоволінням, домагаючися повороту до Райху.

„Дер Монтаґ" містить кореспонденцію свого дипльоматичного співробітника, який намагається розвинути погляд, що маніфестація у Ґданську була спонтанним плебіситом.

Крім того німецька преса закидує Польщі, що вона грає ролю незворушної.

Відгомін преси про мову мін. Ґебельса.

БЕРЛІН, 18. 6. „Берлінер Берзен Цайтунґ" підкреслює, що промова Ґебельса була несподівана та імпровізована. Спонтанна промова та реакція ґданських мешканців дали доказ цілому світові, що вже нема якоїнебудь ґданської проблеми. Вчорашня маніфестація — намагається переконати часопис — не була вислідом якихсь наказів, чи пляну, тому теж учорашній вечір виходить далеко поза рямки звичайної маніфестації.

В ПАРИЖІ.

Нагальна промова Ґебельса зі суботи не стрінула апробати в паризькій пресі. „Ле Тан" вважає, що ситуація напружена, **коли один із німецьких міністрів їде до Ґданська, щоб підтримати там домагання крайніх чинників націонал-соціялістичної партії.** Далі той часопис веде полеміку над справою корисніщої приналежности Ґданська, доказуючи, що Польща не намагалася опанувати Ґданська. Польща хоче тільки пошанування існуючих прав з уваги на власну безпеку. З промови мін. Ґебельса, який домагався, щоб Ґданськ став інтегральною частиною Райху, **виходить, що Берлін не хоче вести ніяких переговорів, що не може не знати, що військова пресія, чи залякування не дасть уже ніяких вислідів.**

Берлінський кореспондент „Ле Жур Еко де Парі" пише, що мін. Ґебельс не вагався перед ніякими засобами, щоб розпекти політичну температуру у Ґданську.

Кореспондент Авас з Берліна пише, що суботнішню спонтанну маніфестацію та промову Ґебельса згори передбачено у програмі, але її не проголошували саме тому, щоб утримати „спонтанний" характер маніфестації.

Франція покрилася жалобою.

ПАРИЖ, 17. 6. ПАТ. Катастрофа французького підводного човна „Фенікс" покрила цілу Францію жалобою. Всі надії на рятунок затопленого підводного човна або хочби на те, що вдасться його видобути наверх, розвіялися. Імовірно підводний човен натрапив після занурення на підводну скелю, бо мапи морського дна в тамошніх околицях ще не точно опрацьовані. Катастрофа мабуть прийшла нагло, бо човен не вспів випустити на поверхню бої з телефонічним дротом. Тільки по плямах оливи можна здогадуватися, в якому місці човен затонув. Майже певне, що човен затонув на глибині більшій, як 100 м.

У Франції настала загальна жалоба, багато імпрез відкликано. Президент Лебрен відкликав бенкет на честь мароканського султана, який прибув до Парижа.

ІТАЛІЙСЬКІ КОНДОЛЕНЦІЇ.

Італійський амбасадор у Парижі Ґварілія зложив на руки французького мін. закордонних справ кондоленції з приводу катастрофи „Фенікса". Також німецький уряд вислав кондоленції з приводу катастрофи „Фенікса"

Тайна німецько-мадярська умова поділу Словаччини.

ЛЬОНДОН, 18. 6. „Сандей Експрес" приносить знову сензаційну вістку, що на західнім кордоні Словаччини зосереджено 100.000 німецьку армію, яка має на підставі тайної умови з Мадярщиною зайняти західну частину **Словаччини аж по ріку Ваг. Рерту має зай**мати Мадярщина. За останніх 10 днів німецькі агенти намагаються раз-у-раз викликати інциденти зі словаками, щоб спричинити збройну німецьку інтервенцію.

Ця вістка, мабуть як багато інших того роду сильно натягнена.

УРЯДОВИЙ КОМУНІКАТ ПРО ВІДВІДИНИ МІН. ҐАФЕНКУ В АТЕНАХ.

АТЕНИ, 18. 6. Грецька урядова агенція подала урядовий комунікат про відвідини румунського міністра закордонних справ Ґафенку, який відбув політичні розмови із прем'єром Метаксасом та грецьким міністром закордонних справ. У тих розмовах щераз узгіднено погляди Румунії та Греції на всі справи, що цікавлять безпосередньо обі держави. Мін. Ґафенку поінформував теж грецького премієра про свої розмови, що він їх відбув з югославянським міністром закордонних справ та про висліди своїх відвідин в Анкарі. Премієр Метаксас був д. щасливий, коли міг ствердити, що засади, якими керувалася балканська антанта, а саме незалежність, єдність й рішуча мирна політика дістали нове потвердження, яке без сумніву причиниться до поглиблення довіря між чотирома заприязненими державами та союзниками.

—o—

НЕУСТУПЧИВЕ СТАНОВИЩЕ ЯПОНІЇ.

ТОКІО, 18. 6. ПАТ. Японська преса виступає гостро проти Великої Британії за її становище у справі бльокади в Тіентсіні та перестерігає, що господарські репресії застосовані проти Японії звернуться проти Англії.

Чільні японські щоденники в майже подільних статтях пишуть, що Англія зробила б мудріше та кориснише, якби замість протиставитися безуспішно Японії, вибрала шлях співпраці над організацією нового ладу у східній Азії. Це було б — на думку японської преси — не тільки найліпший, але теж єдиний спосіб охорони англійських прав та інтересів на тих теренах.

НЕ БУЛО АТЕНТАТУ НА РУМУНСЬКОГО КОРОЛЯ.

БУКАРЕШТ, 18. 6. Радор подає комунікат, в якому якнайрішучіше дементує зовсім безпідставні, фантастичні вістки про злочинний терористичний атентат на члена румунського уряду. Імовірно йде про атентат на короля Карла.

ВИБУХ БОМБИ У ПРАЗЬКІЙ КАВАРНІ.

ПРАГА, 18. 6. ПАТ. ДНБ повідомляє, що минулої ночі вибухла бомба в каварні, що її у старій дільниці Праги відвідують жиди. Вибух бомби знищив внутрішнє уладження каварні, при чому 4 особи були важко, 15 легко ранених. Поліція веде в цій справі слідство.

ВИБІР РЕКТОРА У ЛЬВІВСЬКІМ УНІВЕРСИТЕТІ.

Міністерство освіти не затвердило вибору ректора львівського університету проф. Буляндн. Тому в суботу відбулися нові вибори ректора. Знову вибрали проф. Булянду, але він вибору не прийняв. Не прийняли вибору теж вибрані потім по черзі проф. Домбровський і Стефко. Щойно у четвертому голосуванні вибрали проф. Романа Льовина, який вибір прийняв. Цей вибір має ще затвердити міністерство освіти.

—o-o—

З естради.

ВЕЧІР МУЗИКИ, ПІСНІ І РЕЦИТАЦІЇ КРУЖКА Р. Ш. ІМ. ШЕВЧЕНКА У ЛЬВОВІ.

В суботу, 17. ц. м. в год. 20-тій відбувся заходом Кружка Р. Ш. ім. Шевченка **„Вечір музики, пісні й рецитації** в виконанні Сеньків — **Галі Левицької** (фортепян), Сенків-Грещак-Гаврищук (спів), **Елеонори** Сенків-Грещакової (рецитації).

В першій частині програми почула ми дві пісні П. С. Гаврищук, що відспівала арію з опери „Дама Пікова" Чайковського, та пісню Рахманінова „Полюбила я", згодом рецитацію п. С. Грещакової Шевченкового Кавказу, і фортепянове сольо п. Г. Левицької, що виконала Чайковського „Ноктюрн" і Листа „Етюд".

В другій частині п. С. Грещакова відклямувала „Саула" Л. Українки, п. Г. Левицька відограла 2 прелюдії Ревуцького, а на закінчення п. С. Гаврищук відспівала арію з оп. „Купало" Вахнянина, і Лисенкової „Устиму".

В цілому вечір пройшов у милому, мистецькому настрою, дарма, що публика було обмаль. З поодиноких точок найбільше подобалися: повна експресії рецитація Л. Українки „Саула", мельодійна на народних мотивах стилізована арія з „Купала" Вахнянина і „Етюд" Ліста.

Дискретно акомпанювала п. К. Гвоздецька.

Увага знову звернена на Ґданськ.

ГДАНСЬК, 18. 6. ПАТ. На сьогоднішніх сходинах з нагоди „Тижня німецької культури" витав мін. Ґебельса гавляйтер Форстер, який підкреслив, що приїзд міністра Ґебельса до Гданська більше, як колинебудь 'підкреслює нерозривний звязок Гданська з Німеччиною.

Відтак промовляв мін. Ґебельс, який ствердив, що відірваний від Райху Гданськ став міжнародньою проблемою. Мін. Ґебельс не хоче багато говорити про німецький характер Гданська, чого навіть контрагенти не заперечують. Для Гданська неміродатні політичні, чи господарські огляди, тільки культурні, які виявилися рішучою волею повороту до Райху. Політичні границі можуть змінятися, одначе границі раси мови і крови незмінні. А в Ґданську вживають тієї самої німецької мови, що в інших німецьких містах. Правда, Гданськ лежить по другому боці політичної границі, одначе він належить до німецького національного простору, який обіймає всі землі, на яких знаходяться німці. Господарські арґументи противників мають другорядне значіння. Гданськ творить не культурний, чи расовий обект спору, але обект політичного спору між европейськими державами. Противники підкреслюють політичну й економічну сторінку, але легковажать культурну справу.

Провідною думкою дальших міркувань була теза, що німці стоять на чолі всіх культурних ділянок і ніхто, ніколи їх не випередить.

Гітлер не кидає слів на вітер.

ПРОМОВА МІН. ГЕБЕЛЬСА В ГДАНСЬКУ.

ГДАНСЬК, 17. 6. ПАТ. Німецький міністр пропаганди д-р Ґебельс виголосив у Гданську до зібраної перед міським театром публики промову, в якій на самому початку він передав громадянам Гданська привіт від канцлера Гітлера й німецького народу. „Ви мешканці Гданська вживаєте німецької мови так як і ми в Райху. Ви походите з тієї самої раси і з того самого народу. Ви звязані з нами великою спільнотою призначення".

Далі мін. Ґебельс квестіонував злобно польські права до Гданська та жалував, що західні держави пішли на політику окруження. Сьогоднішньою Німеччиною не кермує „ґурток цивілів", але Адольф Гітлер. „Те, до чого ми змагаємо, є тим самим, чого ви бажаєте. Це недвозначно заявив канцлер Гітлер у своїй промові у Райху, коли він сказав, що Ґданськ є німецьким містом і хоче вернутися до Райху. Світ мусить зрозуміти, що наш вожд не кидає слів на вітер. Світ був би в небезпечній помилці, якби думав, що Гітлер відступить перед погрозами й натиском".

—o—

Маніфестації у Ґданську були спонтанним плебісцитом, твердить німецьца преса.

БЕРЛІН, ПАТ. Виступ мін. Ґебльса у Ґданську є сьогодні єдиною темою німецької преси, яка намагається доказати, що маніфестації населення Ґданська мали спонтанний характер.

„Ґданськ — твердять у наголовках часописи — висловив свою волю.

„Фелькішер Беобахтер" стоїть на становищі прилучення Ґданська до Райху, та доказує, що теперішній стан можна було б ще стерпіти, якби визначений Версайлем куратор Ґданська виконував якслід свій мандат. Тимчасом той куратор створив провокаційну пристань Ґдиню, яка шкодить господарським інтересам Ґданська. Не диво, що в таких умовинах ґданщани терпіли такий стан із невдоволлям, домагаючися повороту до Райху.

„Дер Монтаґ" містить кореспонденцію свого дипльоматичного співробітника, який намагається розвинути погляд, що маніфестація у Ґданську була спонтанним плебісцитом.

Крім того німецька преса закидує Польщі, що вона грає ролю незворушної.

Відгомін преси про мову мін. Ґебельса.

БЕРЛІН, 18. 6. „Берлінер Берзен Цайтунґ" підкреслює, що промова Ґебельса була несподівана та імпровізована. Спонтанна промова та реакція ґданських мешканців дали доказ цілому світові, що вже нема якоїнебудь ґданської проблеми. Вчорашня маніфестація — намагається переконати часопис — не була вислідом якихсь наказів, чи пляну, тому теж учорашній вечір виходить далеко поза рямки звичайної маніфестації.

В ПАРИЖІ.

Нагальна промова Ґебельса зі суботи не стрінула апробати в паризькій пресі. „Ле Тан" вважає, що ситуація напружена, коли один із німецьких міністрів їде до Ґданська, шоб підтримати там домагання крайніх чинників національ-соціялістичної партії. Далі той часопис веде полеміку над справою кориснішої приналежности Ґданська, доказуючи, що Польща не намагалася опанувати Ґданська. Польща хоче тільки пошанування існуючих прав з уваги на власну безпеку. З промови мін. Ґебельса, який домагався, щоб Ґданськ став інтеґральною частиною Райху, виходить, що Берлін не хоче вести ніяких переговорів, що не може не знати, що військова пресія, чи залякування не дасть уже ніяких вислідів.

Берлінський кореспондент „Ле Жур Еко де Парі" пише, що мін. Ґебельс не вагався перед ніякими засобами, щоб розпекти політичну температуру у Ґданську.

Кореспондент Авас з Берліна пише, що суботішню спонтанну маніфестацію та промову Ґебельса згори передбачено у програмі, але її не проголошували саме тому, щоб утримати „спонтанний" характер маніфестації.

Франція покрилася жалобою.

ПАРИЖ, 17. 6. ПАТ. Катастрофа французького підводного човна „Фенікс" покрила цілу Францію жалобою. Всі надії на рятунок затопленого підводного човна або хочби на те, що вдасться його видобути наверх, розвіялися. Імовірно підводний човен натрапив після занурення на підводну скелю, бо мапи морського дна в тамошніх околицях ще не точно опрацьовані. Катастрофа мабуть прийшла нагло, бо човен не вспів випустити на поверхню бої з телефонічним дротом. Тільки по плямах оливи можна здогадуватися, в якому місці човен затонув. Майже певне, що човн затонув на глибині більшій, як 100 м.

У Франції настала загальна жалоба, багато імпрез відкликано. Президент Лебрен відкликав бенкет на честь мароканського султана, який прибув до Парижа.

ІТАЛІЙСЬКІ КОНДОЛЕНЦІЇ.

Італійський амбасадор у Парижі Гваріліа зложив на руки французького мін. закордонних справ кондоленції з приводу катастрофи „Фенікса". Також німецький уряд вислав кондоленції з приводу катастрофи „Фенікса".

Тайна німецько-мадярська умова поділу Словаччини.

ЛЬОНДОН, 18. 6. „Сандей Експрес" приносить знову сензаційну вістку, що на західнім кордоні Словаччини зосереджено 100.000 німецьку армію, яка має на підставі тайної умови з Мадярщиною зайняти західну частину Словаччини аж по ріку Ваґ. Решту має забрати Мадярщина. За останніх 10 днів німецькі агенти намагаються раз-у-раз викликати інциденти зі словаками, щоб спричинити збройну німецьку інтервенцію.

Ця вістка, мабуть як багато інших того роду сильно натягнена.

УРЯДОВИЙ КОМУНІКАТ ПРО ВІДВІДИНИ МІН. ҐАФЕНКУ В АТЕНАХ.

АТЕНИ, 18. 6. Грецька урядова агенція подала урядовий комунікат про відвідини румунського міністра закордонних справ Ґафенку, який відбув політичні розмови із премієром Метаксасом та грецьким міністром закордонних справ. У тих розмовах щераз узгіднено погляди Румунії та Греції на всі справи, що цікавлять безпосередньо обі держави. Мін. Ґафенку поінформував теж грецького премієра про свої розмови, що він їх відбув з югославянським міністром закордонних справ та про висліди своїх відвідин в Анкарі. Премієр Метаксас був д. щасливий, коли міг ствердити, що засади, якими керувалася балканська антанта, а саме незалежність, єдність й рішуча мирна політика дістали нове потвердження, яке без сумніву причиниться до поглиблення довіря між чотирома заприязненими державами та союзниками.

—o—

НЕУСТУПЧИВЕ СТАНОВИЩЕ ЯПОНІЇ.

ТОКІО, 18. 6. ПАТ. Японська преса виступає гостро проти Великої Британії за її становище у справі бльокади в Тіентсіні та остерігає, що господарські репресії застосовані проти Японії звернуться проти Англії.

Чільні японські щоденники в майже подільних статтях пишуть, що Англія зробила б мудріше та корисніше, якби замість протиставитися безуспішно Японії, вибрала шлях співпраці над організацією нового ладу у східній Азії. Це був би — на думку японської преси — не тільки найліпший, але теж єдиний спосіб охорони англійських прав та інтересів на тих теренах.

НЕ БУЛО АТЕНТАТУ НА РУМУНСЬКОГО КОРОЛЯ.

БУКАРЕШТ, 18. 6. Радор подає комунікат, в якому якнайрішучіше дементує зовсім безпідставні, фантастичні вістки про здога[illegible]ний терористичний атентат на члена румунського уряду. Імовірно йде про атентат на короля Карла.

ВИБУХ БОМБИ У ПРАЗЬКІЙ КАВАРНІ.

ПРАГА, 18. 6. ПАТ. ДНБ повідомляє, що минулої ночі вибухла бомба в каварні, що її у старій дільниці Праги відвідують жиди. Вибух бомби знищив внутрішнє уладження каварні, при чому 4 особи були важко, 1[illegible] легко ранених. Поліція веде в цій справі слідство.

ВИБІР РЕКТОРА У ЛЬВІВСЬКІМ УНІВЕРСИТЕТІ.

Міністерство освіти не затвердило вибору ректором львівського університету проф. Буляндн. Тому в суботу відбулися нові вибори ректора. Знову вибрали проф. Буляндн, але він вибору не прийняв. Не прийняли вибору теж вибрані потім по черзі проф. Домбровський і Стефко. Щойно у четвертому голосуванні вибрали проф. Романа Льоншана, який вибір прийняв. Цей вибір має ще затвердити міністерство освіти.

—o-o—

З естради.

ВЕЧІР МУЗИКИ, ПІСНІ І РЕЦИТАЦІЇ КРУЖКА Р. Ш. ІМ. ШЕВЧЕНКА У ЛЬВОВІ.

В суботу, 17. ц. м. в год. 20-тій відбувся заходом Кружка Р. Ш. ім. Шевченка „Вечір музики, пісні й рецитації" в виконанні [illegible] Пань — Галі Левицької (фортепіян), [illegible] Гаврищук (спів), Елеонори Сеник-Грещакової (рецитації).

В першій частині програми почули [illegible] дві пісні П. С. Гаврищук, що відспівала [illegible] з опери „Дама Пікова" Чайковського, та [illegible] Рахманінова „Полюбила я", згодом [illegible] цитацію п. С. Грещакової Шевченкового [illegible] казу, і фортепіянове сольо п. Г. Левицької [illegible] виконала Чайковського „Ноктюрн" і [illegible] „Етюд".

В другій частині п. С. Грещакова [illegible] клямувала „Саула" Л. Українки, п. Г. Левицька відограла 2 прелюдії Ревуцького, і на закінчення п. С. Гаврищук відспівала [illegible] оп. „Купало" Вахнянина, і Лисенкову [illegible] стину".

В цілому вечір пройшов у милому [illegible] ному настрою, дарма, що публики було [illegible] мало. З поодиноких точок найбільше [illegible] балися: повна експресії рецитація Л. Українки „Саула", [illegible] на народних [illegible] ках стилізована арія з „Купала" [illegible] і „Етюд" Ліста.

Дискретно акомпанювала п. К. [illegible]

Спортова сторінка.

Гідне закінчення мистецького сезону.

УКРАЇНА — ЮНАК 6:2 (2:0).

Останні змагання за мистецтво Окружної Ліги вирішила Україна високо у свою користь. Цього успіху не зменшує навіть факт, що свіжоспечений мистець, Юнак виступив в ослабленому складі, бо той ослаблений склад був таки ліпший, як напр. дружина Корони, чи ВКС-у. Вислід не віддзеркалює вірно ходу гри та підворітних ситуацій, бо мала їх Україна куди більше й то таких ситуацій, що здавалися у сто відсотках певні. Сама стріча відбулася в жахливу полудневу спеку, яка давалася добре обом дружинам у знаки. Темпо змагань було ввесь час добре, іноді навіть доволі гостре. Кондиційно краще випали юнаківці, яких запасний напад переводив до останньої хвилини доволі швидкі й небезпечні акції. Слабо випала у дрогобицькій дружині гра дефензивних формацій. В Україні на тлі слабшого дещо противника випали назагал усі задовільно, за винятком Босого, який себе на сьогоднішніх змаганнях скомпромітував пропущенням других воріт (при перших теж не був він без вини, хоч в дійсності тоді був грубий офсайд). Легкий докір можемо теж зробити Міклькошеві І, який часто стримував гру і без потреби.. входив у мімічну полеміку з публикою. Одначе й він помітно поправився від попередніх змагань. Тихоліз з кожним днем стає ліпший. Багато темпераменту вніс до нападу Богурат. Маґоцький і Скоцень д. небезпечні. В помочі найрівномірніше та найспокійніше грав Романець, одначе його партнери Каратницький і Гошовський теж вдоволили. В Каратницького тільки виходи до мяча випали слабше, тому теж багато його головок стратили на давній прецизності. Залога добра.

Обі дружини грали в таких складах: Україна: Босий, Скоцень, Міклькош II, Романець, Каратницький, Гошовський, Богурат, (Тихоліз), Тихоліз, (Богурат), Міклькош, Скоцень II, Маґоцький. Юнак: Геруля, Тарковський, Бентковський, Станьчик, Фульчик, Юргелевич, Шпілер, Гурський, Мороз, Стецькович, Гживач.

Вже перші хвилини гри виявляють добрий гін нападу чорно-червоних, який створює безліч ідеальних підворітних ситуацій, яких тільки пех та велике щастя Герулі не дозволили використати. Всі спроби Юнака переводити протинаступи розбиваються на дбрій грі помочі й залоги. Автім і напад України рідко тратить мяч. У тому часі кілька разів рятує дрогобицьку дружину перед певними воротами поперечка. По черзі Скоцень, Міклькош і тричі Богурат не можуть з кількох метрів поцілити до воріт, бо Геруля ідеально уставляється на лінії стрілу. Таке бомбардування воріт Юнака триває аж до 34 хв. Щойно акція Богурат—Міклькош—Скоцень—Тихоліз, яка витворює підворітне замішання, кінчиться притомним стрілом Тихоліза — 1:0. Кілька хвилин пізніше Міклькош бе вільного, Скоцень продовжує і 2:0. Ще до кінця мали напасники України три ідеальні нагоди підвищити вислід, одначе вони не використали їх.

Друга половина починається доволі сензаційно, бо вже по кількох хвилинах Юнакові вдається вирівняти. Правий лучник, який стоїть на офсайді дістає мяч, заложники не інтервеніюють, чекаючи на свист судді. Напасник стріляє, Босий рішається в останній вхилині боронити робінсонадою, одначе мяч виривається йому з рук і йде до воріт. Та вже небавом, по кількох небезпечних акціях, Скоцень подає до Міклькоша, який певно містить мяч у сітці. У 18. хв. Маґоцький випускає Скоцень на пробій. Маґоцький стріляє, воротар відбиває і Маґоцький поправляє 4:1. Дві хвилини пізніше акція Маґоцький—Міклькош кінчиться стрілом того останнього 5:1. Останні ворота здобуває Скоцень по гарній сольовій акції. Свисток судді застає напад чорно-червоних під воротами Юнака.

Суддював добре п. Курцвайль, (не добачив двох офсайдів по обох боках), одначе він мав доволі легке завдання, бо обі дружини грали спокійно. Видців к. 2000.

Після цих змагань Україна закріпилася остаточно на другому місці, осягаючи своєрідний рекорд — третій раз з черги віцемистецтво.

І Сян закінчує перемогою сезон.

СЯН—ПОГОНЬ (Стрий) 3:1 2:0).

Перемишль, 18. 6. (Вл. тел.)

Сьогодні закінчив Сян стрічею зі стрийською Погонею перший рік своєї боротьби в мистецтвах Окружної Ліги і всупереч усім скептикам (своїм і чужим), які з нагоди авансу перемиської дружини ворожили тільки однорічний побут у Лізі, доказав, що місце у лігській екстраклясі вже йому давно заслужено належалося. Ще минулого тижня, коли зелений столик Ліги був відібрати стрийській дружині 6 пунктів, виглядало, що на випадок програної Сяну з Погонею, яка мусіла би ратуватися в цій стрічі перед деградацією, ситуація в табелі може стати до тієї міри складна, що дружина, яка здобуде пункти при зеленому столику вдержиться, краща дружина, яка забезпечувала собі існування вислідами на грищі, вилетить з Ліги. При ліпшому щастю він міг був зайняти ще краще місце.

Сян виступив до цих змагань без Побідинського, Федоровича й Онисима, яких заступили: Партика (в помочі), Гібалевич і Бардин. Погонь грала від 12 хв. першої половини в десятку, бо Каргольдові відновилася давна контузія (не з вини сяновиків). Ворота для Сяну здобули: у 2 хв. першої половини Хитра із подачі головою Турка. Другі ворота здобув Гринишин, якому мяч головою подав Гібалевич. Ворота для Погоні здобув у 6 хв. II половини Валіцький після забігу з мячем Гринишина. Треті ворота здобував та остаточно припечатовує перемогу Гібалевич, якого гарно випустив Турко. Сян заграв цю стрічу добре у всіх лініях. Погонь грала куди краще, як недавно з Польонією. Темпо гри добре, при чому акції ввесь час мінні, хоч більше ситуацій мав може Сян. Гра гостра і жвава, але спокійна.

Гуцул боронив д. добре, пропущених воріт не міг боронити. Медвідь грав теж добре хоч один його кікс мало не коштував страту воріт. Буш може навіть кращий від Медвідя. В помочі д. добре заграв Партика в нападі, як ми вже згадували всі випали добре (з винятком перших 15 хв. II. половини). Турко не здобув, мабуть уперше в Перемишлі ніодних воріт, одначе грав д. добре. Новик у нападі Бардин йде відважно на грача, добре комбінує, може не достає йому ще відповідного рефлексу під воротами, одначе небавом він стане повновартним напасником. Оба крайники зовсім добрі. Вислід міг бути вищий, одначе стрийську дружину вирятував кілька разів стовпок і добрий сьогодні Огоновський.

ІНШІ ВИСЛІДИ О. Л.

Львів. Польонія—Лехія 0:0. В обох дружинах слабо грали напади. Суддя п. Ґріннштайн.

Львів. РКС—Корона 4:2 (0:1). Ці змагання мали вирішне значіння для обох дружин, бо вони рішили про бути і не бути в ОЛ. Короні вистарчала нерішена, РКС мусів виграти. Після перемоги РКС-у Окружну Лігу покидають ВКС і Корона. Ворота для РКС-у здобули: Гурський 2 (одні з карного) і Городиський 2, для Корони Бурщта і Глухий. Суддя п. Вебер.

Львів. Погонь І. Б—Чорні 1:0 (1:0). Одинокі ворота для Погоні здобув Стосік. Суддя п. Бжуховський.

Ярослав. Гасмонея—ВКС 1:0 (0:0). Одинокі ворота стрілив Пінус. ВКС не використав карного.

ТАБЕЛЯ ОЛ.

1. Юнак	23	34:12	63:33
2. Україна	**24**	**31:17**	**65:37**
3. Чорні	24	27:21	43:34
4. Погонь ІБ	24	26:22	50:42
5. Гасмонея	24	26:22	32:30
6. Лехія	24	24:24	31:32
7. Погонь Стр.	24	22:26	52:39
8. Ресовія	24	22:26	41:48
9. Сян	**24**	**22:26**	**33:48**
10. Польонія	23	21:25	36:48
11. РКС	24	20:28	27:31
12. Корона	24	19:29	40:71
13. ВКС	**24**	**16:32**	**35:43**

Державна Ліга.

Львів. ПОГОНЬ—КРАКОВІЯ 3:0 (1:0). Погонь мала ввесь час перевагу. Ворота для Погоні здобув Матіяс 2 і Боровськи. Суддя п. Фес.

Кранів. ПОЛЬОНІЯ—ГАРБАРНЯ 2:2 (2:0)

Катовиці. РУХ—ВАРТА 1:1 (0:1). Несподіваний вислід.

Варшава. ВИСЛА—ВАРШАВЯНКА 1:0 (0:0). Суддював добре інж. Хомишевець зі Стрия.

Лудзь. АКС—УНІОН ТУРІНГ 7:1 (2:1).

В табелі Д. Л. веде Рух перед Вислою, АКС-ом, Вартою, Погонею, Краковією, Гарбарнею і Польонією. Два останні місця займають: Варшавянка й Уніон Турінг.

ЗА ВХІД ДО Б-КЛЯСИ.

БОРИСЛАВ. Ропник—Стшелец 6:1 (2:1).

Змагання за вхід до Б-кляси. Ворота для Ропника здобули: Гарванко 2, Марець 2, Осередчук і Бабяк по 1.

ЖОВКВА. Гута II—Стріла 7:0 (5:0).

Змагання за мистецтво Б-кляси.

ЮНІОРИ.

Чорні—Погонь 3:1.

В табелі ведуть Чорні 2 гри 3 пункти 4:2; 2) Україна 3 гри 3 п. 4:4; 3) Погонь 3 гри 2 п. 4:6.

Самбір. Корона—Дністер 7:0.

ТОВАРИСЬКІ ЗМАГАННЯ.

Перемишль. Сян І. Б.—Скала (Мостиська 3:0.

Ворота для Сяну здобули: Біницький, Леніцький і Плахта.

Сян—Польна 3:1.

Товариська стріча юніорів.

ПЛАВАЦЬКІ ЗМАГАННЯ.

В неділю відбулися на ставі „Світезь“ у Львові плавацькі змагання зорганізовані Соколом. Вони дали такі висліди:

Жінки: 50 м довіл. Торська 40,8 (одинока). **100 м кляс.** 1. Пашківська 1,58,3; 2) Торська, 3) Кушнір. **200 м кляс.** Пашківська 4,17,2. **3 50 м.** Сокіл 3.06,8.

Мужчин: 100 м горілиць. 1. Богданівський 1,32 (рек.), 2. Сліпко. **100 м кляс.** 1. Сліпко 1,41,4; 2) Карпяк, 3) Кульчицький. **100 м довіл.** 1. Богданівський 1,18 (рек.), 2. Каськів, 3. Варшаба, 4. Припхан. **400 м довіл.** 1. Богданівський 7,17; 2) Сліпко, 3) Пелюшак. **4 50 м** І дружина 2.40,6; ІІ дружина 2.40,7. **3 100 м:** І дружина 5.39,3; ІІ дружина осягнула 6.10,2. **50 м довільним юніорів.** 1) Куба 39,6; 2) Кокі, 3) Гільо.

НАКОЛЕСНИЦЬКИЙ БІГ ЗА ЧАШУ ДИР. О. ЛЕВИЦЬКОГО.

В неділю, 25 ц. м. відбудеться наколесницький біг за чашу дир. О. Левицького, голови України. Біг веде на трасі 230 км через Миколаїв до Стрия, Дрогобича, Самбора і з поворотом через Рудки до Львова. Це один із найдовших і найважчих наколесницьких бігів у сезоні. Точніші подробиці подамо в тижні.

Справа винайму площі „Вел. Лугу“ „Орлам“

З Головної Старшини „Вел. Лугу“ дістаємо такого листа з просьбою помістити його:

В „Українських Вістях“ ч. 137 зі суботи 17. червня 1939 р. у рубриці „Спорт“ появилася замітка у оголошенні про турнір копаного мяча наче би Великий Луг зажадав за винаєм площі 250.— зол. В тій справі вияснюємо, що на письмо згаданого Кружка про винаєм площі відписали ми, що Луговий Город є занятий в неділі Товариством Луг і що тому Великий Луг може винаймити Луговий Город тільки на українське або польське свято, а при устних переговорах Великий Луг зажадав за винаєм площі тільки 60.— зол. (шістьдесять золотих).

При тім зазначуємо, що **від ніякої української інституції не жадали ми ніколи такої великої квоти як 250 зол.**

Луговий Город винаймали ми тільки раз на Свято Рідної Школи, де треба було площу спеціяльно приладити, поробити порядки, де ще два дні було занятих пробами — та й то Великий Луг зажадав 200.— зол., а від нікого більшої суми не жадав. Площу розділювали ми на тренінги і всякі імпрези вже весною, заключили умови і нині не можна зірвати умови з одною установою, щоб винаймити площу другій установі тим більше коли Кружок „Орлів“ зголошується на один тиждень перед визначеним речинцем.

Ще раз зазначуємо, що Великий Луг був готов винаймити площу у польське чи українське свято Кружкові „Орлів“ за ціну 60.— зол., а в інші дні Великий Луг не розпоряджає площею.

За Головну Старшину Великого Лугу

Д-р Роман Дашкевич, голова. **Анат. Курдидик**, секр.

ЛЬВІВСЬКИЙ КЛЮБ СИТКІВКАРІВ

пригадує, що 17. ц. м. почався челендж, до якого повинні станути всі, як члени так і нечлени клюбу. Тренінги для новиків відбуваються щодня від год. 17—19 під проводом тренера інж. Сасика Зенона. Ракети і мячі члени-новики дістають безплатно. Зголошення що дня в год. 17 до ц. Струмінської на корті „Світезі“.

Виділ.

Спортова сторінка.

Гідне закінчення мистецького сезону.

УКРАЇНА — ЮНАК 6:2 (2:0).

Останні змагання за мистецтво Окружної Ліґи вирішила Україна високо у свою користь. Цього успіху не зменшує навіть факт, що свіжоспечений мистець, Юнак виступив в ослабленому складі, бо той ослаблений склад був таки ліпший, як напр. дружина Корони чи ВКС-у. Вислід не віддзеркалює вірно ходу гри та підворітних ситуацій, бо мала їх Україна куди більше й то таких ситуацій, що здавалися у сто відсотках певні. Сама стріча відбулася в жахливу полудневу спеку, яка давалася добре обом дружинам у знаки. Темпо змагань було ввесь час добре, іноді навіть доволі гостре. Кондиційно краще випали юнаківці, яких запасний напад переводив до останньої хвилини доволі швидкі й небезпечні акції. Слабо випала у дрогобицькій дружині гра дефензивних формацій. В Україні на тлі слабшого дещо противника випали назагал усі задовільно, за вийнятком Босого, який себе на сьогоднішніх змаганнях скомпромітував пропущенням других воріт (при перших теж не був він без вини, хоч в дійсності тоді був грубий офсайд). Легкий докір можемо теж зробити Міклошеві I, який часто стримував гру і без потреби.. входив у мімічну полеміку з публикою. Одначе й він помітно поправився від попередніх змагань. Тихоліз з кожним днем стає ліпший. Багато темпераменту вніс до нападу Богурат. Маґоцький і Скоцень д. небезпечні. В помочі найрівномірніше та найспокійніше грав Романець, одначе його партнери Каратницький і Гошовський теж вдоволили. В Каратницького тільки виходи до мяча випали слабше, тому теж багато його головок стратили на давній прецизности. Залога добра.

Обі дружини грали в таких складах: Україна: Босий, Скоцень, Міклош II, Романець, Каратницький, Гошовський, Богурат, (Тихоліс), Тихоліс, (Богурат), Міклош, Скоцень II, Маґоцький. Юнак: Ґеруля, Тарковський, Бентковський, Станьчик, Фульчик, Юргелевич, Шпілер, Ґурський, Мороз, Стецькевич, Гживач.

Вже перші хвилини гри виявляють добрий гін нападу чорно-червоних, який створює безліч ідеальних підворітних ситуацій, яких тільки пех та велике щастя Ґерулі не дозволили використати. Всі спроби Юнака переводити протинаступи розбиваються на добрій грі помочі й залоги. Автім і напад України рідко тратить мяч. У тому часі кілька разів рятує дрогобицьку дружину перед певними воротами поперечка. По черзі Скоцень, Міклош і тричі Богурат не можуть з кількох метрів поцілити до воріт, бо Ґеруля ідеально уставляється на лінії стрілу. Таке бомбардування воріт Юнака триває аж до 34 хв. Щойно акція Богурат—Міклош—Скоцень—Тихоліз, яка витворює підворітне замішання, кінчиться притомним стрілом Тихоліза — 1:0. Кілька хвилин пізніше Міклош бє вільного, Скоцень продовжує і 2:0. Ще до кінця мали напасники України три ідеальні нагоди підвищити вислід, одначе вони не використали їх.

Друга половина починається доволі сензаційно, бо вже по кількох хвилинах Юнакові вдається вирівняти. Правий лучник, який стоїть на офсайді дістає мяч, заложники не інтервенюють, чекаючи на свист судді. Напасник стріляє, Босий рішається в останній хвилині боронити робінсонадою, одначе мяч виривається йому з рук і йде до воріт. Та вже небавом, по кількох небезпечних акціях, Скоцень подає до Міклоша, який певно містить мяч у сітці. У 18. хв. Маґоцького випускає Скоцень на пробій. Маґоцький стріляє, воротар відбиває і Маґоцький поправляє 4:1. Дві хвилини пізніше акція Маґоцький—Міклош кінчиться стрілом того останнього 5:1. Останні ворота здобуває Скоцень по гарній сольовій акції. Свисток судді застає напад чорно-червоних під воротами Юнака.

Суддював добре п. Курцвайль, (не добачив двох офсайдів по обох боках), одначе він мав доволі легке завдання, бо обі дружини грали спокійно. Видців к. 2000.

Після цих змагань Україна закріпилася остаточно на другому місці, осягаючи своєрідний рекорд — третій раз з черги віцемистецтво.

Державна Ліґа.

Львів. ПОГОНЬ—КРАКОВІЯ 3:0 (1:0). Погонь мала ввесь час перевагу. Ворота для Погоні здобув Матіяс 2 і Боровський. Суддя п. Фес.

Краків. ПОЛЬОНІЯ—ГАРБАРНЯ 2:2 (2:0).

Катовиці. РУХ—ВАРТА 1:1 (0:1). Несподіваний вислід.

Варшава. ВИСЛА—ВАРШАВЯНКА 1:0 (0:0). Суддював добре інж. Хомишинець зі Стрия.

Лудзь. АКС—УНІОН ТУРІНҐ 7:1 (2:1).

В табелі Д. Л. веде Рух перед Вислою, АКС-ом, Вартою, Погонею, Краковією, Гарбарнею і Польонією. Два останні місця займають: Варшавянка й Уніон Турінґ.

ЗА ВХІД ДО Б-КЛЯСИ.

БОРИСЛАВ. Ропник—Стшелец 6:1 (2:1).

Змагання за вхід до Б-кляси. Ворота для Ропника здобули: Гарванко 2, Марець 2, Осередчук і Бабяк по 1.

ЖОВКВА. Гута II—Стріла 7:0 (5:0).

Змагання за мистецтво Б-кляси.

ЮНІОРИ.

Чорні—Погонь 3:1.

В табелі ведуть Чорні 2 гри 3 пункти 4:2; 2) Україна 3 гри 3 п. 4:4; 3) Погонь 3 гри 2 п. 4:6.

Самбір. Корона—Дністер 7:0.

ТОВАРИСЬКІ ЗМАГАННЯ.

Перемишль. Сян I. Б.—Скала (Мостиська 3:0.

Ворота для Сяну здобули: Біницький, Лехіцький і Плахта.

Сян—Польна 3:1.

Товариська стріча юніорів.

ПЛАВАЦЬКІ ЗМАГАННЯ.

В неділю відбулися на ставі „Світезь" у Львові плавацькі змагання зорганізовані Соколом. Вони дали такі висліди:

Жінки: 50 м довіл. Торська 49,8 (одинока). **100 м кляс.** 1. Пашківська 1,58,3; 2) Торська, 3) Кушнір. **200 м кляс.** Пашківська 4,17,2. **3 50 м.** Совід 3.08,8.

Мужчин: 100 м горілиць. 1. Богданівський 1,32 (рек.), 2. Сліпко. **100 м кляс.** 1. Сліпко 1,41,4; 2) Карпяк, 3) Кульчицький. **100 м довіл.** 1. Богданівський 1,18 (рек.), 2. Каськів, 3. Варцаба, 4. Пришхан. **400 м довіл.** 1. Богданівський 7,17; 2) Сліпко, 3) Пелюшан. **4 50 м** I дружина 2.40,6; II дружина 2.40,7. **3 100 м:** I дружина 5.39,3; II дружина осягнула 6.10,2. **50 м довільним юніорів.** 1) Куба 39,6; 2) Кокі, 3) Гільо.

НАКОЛЕСНИЦЬКИЙ БІГ ЗА ЧАШУ ДИР. О. ЛЕВИЦЬКОГО.

В неділю, 25 ц. м. відбудеться наколесницький біг за чашу дир. О. Левицького, голови України. Біг веде на трасі 230 км через Миколаїв до Стрия, Дрогобича, Самбора і з поворотом через Рудки до Львова. Це один із найдовших і найважчих наколесницьких бігів у сезоні. Точніші подробиці подамо в тижні.

—o—

І Сян закінчує перемогою сезон.

СЯН—ПОГОНЬ (Стрий) 3:1 2:0).

Перемишль, 18. 6. (Вл. тел.)

Сьогодні закінчив Сян стрічею зі стрийською Погонею перший рік своєї боротьби в мистецьких Окружної Ліґи і всупереч усім скептикам (своїм і чужим), які з нагоди аванзу перемиської дружини ворожили тільки однорічний побут у Лізі, доказав, що місце у львівській екстраклясі вже йому давно заслужено належалося. Ще минулого тижня, коли зелений столик [illegible] був відібрати стрийській дружині 6 пунктів, [illegible], що на випадок програної Сяну з Погонею, [illegible] мусіла би ретуватися в цій стрічі перед деградацією, ситуація в табелі може стати до тієї міри складна, що дружина, яка здобуде пункти при зеленому столику вдержиться, краща дружина, яка забезпечувала собі існування вислідами на грищі, вилетить з Ліги. При ліпшому щастю він міг був зайняти ще краще місце.

Сян виступив до цих змагань без Побідинського, Федоровича й Оппеска, яких заступили: Партика (з помочі), Гібалевич і Вардин. Погонь грала від 12 хв. першої половини в десятку, бо Карґольдові відновилася давна контузія (не з вини сяновиків). Ворота для Сяну здобули: у 2 хв. першої половини Хитра із подачі головою Турва. Другі ворота здобув Гриницин, якому мяч головою подав Гібалевич. Ворота для Погоні здобув у 6 хв. II половини Валіцький після замішання з мячем Гриницина. Треті ворота здобуває та остаточно припечатовує перемогу Гібалевич, якого [illegible] випустив Турво. Сян заграв цю стрічу добре у всіх лініях. Погонь грала куди краще, як недавно з Польонією. Темпо гри добре, при чому акції ввесь час [illegible], хоч більше ситуацій мав може Сян. Гра гостра і [illegible], але спокійна.

Гуцул боронив д. добре, пропущених воріт не міг боронити. Медвідь грав теж добре хоч один його кікс мало що не коштував страту воріт. Буш може навіть [illegible] від Медвідя. В помочі д. добре заграв Партика. В нападі, як ми вже згадували всі випали добре (з вийнятком перших 15 хв. II. половини). Турко не здобув, мабуть уперше в Перемишлі ніодних воріт, одначе грав д. добре. Новик у нападі Бардин йде відважно на грача, добре комбінує, може не дістає йому ще відповідного рефлексу під воротами, одначе небавом він стане повновартним напасником. Оба крайники зовсім добрі. Вислід міг бути вищий, одначе стрийську дружину вирятував кілька разів стовпок і добрий сьогодні Огоновський.

ІНШІ ВИСЛІДИ О. Л.

Львів. Польонія—Лехія 0:0. В обох дружинах слабо грали напади. Суддя п. Грінштайн.

Львів. РКС—Корона 4:2 (0:1). Ці змагання мали вирішне значіння для обох дружин, бо вони рішили про бути і не бути в ОЛ. Короні вистарчала нерішена, РКС мусів виграти. Після перемоги РКС-у Окружну Ліґу покидають ВКС і Корона. Ворота для РКС-у здобули: Гурський 2 (одні з карного) і Городиський 2, для Корони Буршта і Глухий. Суддя п. Вебер.

Львів. Погонь I. Б—Чорні 1:0 (1:0). Одинокі ворота для Погоні здобув Стосік. Суддя п. Бжуховський.

Ярослав. Гасмонея—ВКС 1:0 (0:0). Одинокі ворота стріляв Пінус. ВКС не використав карного.

ТАБЕЛЯ ОЛ.

1. Юнак	23	34:12	63:33
2. Україна	**24**	**31:17**	**65:37**
3. Чорні	24	27:21	43:34
4. Погонь IБ	24	26:22	50:42
5. Гасмонея	24	26:22	32:30
6. Лехія	24	24:24	31:32
7. Погонь Стр.	24	22:26	52:39
8. Ресовія	24	22:26	41:48
9. Сян	**24**	**22:26**	**33:48**
10. Польонія	23	21:25	36:48
11. РКС	24	20:28	27:31
12. Корона	24	19:29	40:71
13. ВКС	**24**	**16:32**	**35:43**

Справа винайму площі „Вел. Лугу" „Орлам".

З Головної Старшини „Вел. Лугу" дістаємо такого листа з просьбою помістити його:

В „Українських Вістях" ч. 137 зі суботи 17. червня 1939 р. у рубриці „Спорт" появилася замітка у оголошенні про турнір копаного мяча наче би Великий Луг зажадав за винаєм площі 250.— зол. В тій справі вияснюємо, що на письмо згаданого Кружка про винаєм площі відписали ми, що Луговий Город є занятий на неділі Товариством Луг і що тому Великий Луг може винайняти Луговий Город тільки на українське або польське свято, а при устних переговорах Великий Луг зажадав за винаєм площі тільки 60.— зол. (шістьдесять золотих).

При тім зазначуємо, що **від ніякої української інституції не жадали ми ніколи такої великої квоти як 250 зол.**

Луговий Город винаймали ми тільки раз на Свято Рідної Школи, де треба було площу спеціяльно приладити, поробити порядки, де ще два дні було занятих пробами — та й то Великий Луг зажадав 200.— зол., а від нікого більшої суми не жадав. Площу розділювали ми на треніґи і всякі імпрези вже весною, заключили умови і нині не можна зірвати умови з одною установою, щоб винайняти площу другій установі тим більше коли Кружок „Орлів" зголошується на один тиждень перед визначеним речинцем.

Ще раз зазначуємо, що Великий Луг був готов винайняти площу у польське чи українське свято Кружкові „Орлів" за ціну 60.— зол., а в інші дні Великий Луг не розпоряджає площею.

За Головну Старшину Великого Лугу

Д-р Роман Дашкевич, голова. **Анат. Курдидик**, секр.

ЛЬВІВСЬКИЙ КЛЮБ СИТКІВКАРІВ

пригадує, що 17. ц. м. почався челендж, до якого повинні станути всі, як члени так і нечлени клюбу. Треніґи для новиків відбуваються щодня від год. 17—19 під проводом тренера інж. Сасина Зенона. Ракети і мячі членам-новикам дістають безплатно. Зголошення що дня з год. 17 до п. Струмінської на корті „Світезі".

Виділ.

Лавреатки міжнародного конкурсу мистецького танку в Брюселі на львівській сцені.

Польські балетові групи а то й поодинокі солісти користають з кожної нагоди, щоби на міжнародніх конкурсах чи фестівалях запрезентувати танкове мистецтво свого краю. Іде їх туди звичайно багато, головно з Варшави; що має свою танкову традицію, яка сягає корінем ще у блискучі часи російського балету. Та виріжнення й нагороди добувають вони переважно за танки, що тематикою сперті на польському фолькльорі.

Частина цьогорічних лавреаток відбуваючи турне по більших містах Польщі, спинилася на два вечорі у Львові, де на сцені Великого Театру показали свої конкурсові танки. Уперше на цій сцені поруч інших, блиснув багацтвом динаміки й кольориту український танок у виконанні єдиної лавреатки-українки, Оленки Заклинської. „Метелиця" до муз. Барвінського і „Дрібушка" до муз. Колесси зовсім неперестилізовані, як це часто в сценічних перерібках народніх танків буває, внесли тільки свіжости народнього примітиву, тільки (для чужої публики) чару екзотики, що публика змушувала нашу танечницю невгавними оплесками їх повторяти. „Дорога" до муз. Лиска, у задумі цікава, але у своїм руховім вислові трохи перевантажена й притьмарена. Це якби нарис диспозиції танку, без повної й переконливої пластичної ілюстрації, що лишає глядача у сфері свобідних здогадів. Цей перший успіх нашої молодої танечниці на терені міжнароднього змагу, українська публика прийняла дуже сердечно і слідкуватиме з увагою за розвитком непересічного таланту.

Побіч Заклинської на перше місце висунулася найкраща сьогодні варшавська танечниця із групи доросту Данута Квапішевська. Бравурним виконанням „Полька на Белянах" і „В прядільні" добула собі місце поруч досвідчених танкових зірок З. Бучинської і О. Славської, дорівнюючи їм вповні досконалою технікою і тонким танковим гумором, що ним містерно перетикані народні гротески й пародії, її власного укладу. Еспанка Анна Невада у своїх 12-ти роках життя показалася вже зовсім зрілою танечницею, з опануванням ріжних танкових жанрів. Чи не за скоро, коли брати педагогічні поступляти? Бо хоча вона танцювала, правда прекрасно, юрдуючи знаменито щебетливими кастанієтами (тарахкальцями), то у таких повних жару, мінливости настроїв, маніжливих деколи суто змислових рухів танках, як „Cadix" — Allbeniza або „Corrida" — Valverde, дрібонька сильветка дівчинки, загорнена в багряні, золотом лискучі костюми виглядала щонайменше дуже неприродно. Було навіть хвилями жаль її заниділого дитинства. П. Гобінська і Г. Манцевич, що також заавансовані танечниці, у своїх танках „Мельодія" — Глюка, „Вальс" — Крайслера, були плавні, заокруглені та в міру ліричні. В цій, із сильним нахилом до клясичної форми, слідної виразно у техніці ніг майже всіх танечниць, програмі, — сірою плямою на тлі чорної котари заблукав неспокійний вігманівський дух в „Безумній" (Opętana). Глибокою експресією та драматичною напругою, такою питомою більшости абсолютних (без супроводу музики) і пантомімічних танків, заграла І. Розенівна справно на струнах душі глядача. Її „Танок з луком" до муз. Рахманінова, свідчив також, що це танечниця високої кляси. Муринською тематикою інтриґували злегка два африканські танки у виконанні справжньої муринки-дитини Анни Лемба. Та танок її чорних прадідів, це монотонна пісня, що в ній заклятий смуток і безнадійність цієї нещасної раси. Подивляємо в ньому величезний змисл ритму і ніжне вичуття музики.

Костюми, а головно світла, оці інтегральні частини сценічної хореографії, що можуть видобути багато корисних танкових чинників або їх притьмарити, не у всіх точках відповідали свому завданню.

М. Пастернакова.

Що писало „Діло" 50 років тому.

Середа, 19 червня 1889.

ПАПСЬКИМИ ХРЕСТАМИ

„про Екклезія ет Понтіфіце" віданачені оо. станиславівські крилошани Шанковський, Туркевич і Литвинович та Чировський, парох Бабинець.

ДЕПУТАЦІЯ У НАМІСНИКА.

„Нині в 1-ій годині з полудня була депутація Руського Головного Виборчого Комітету у намісника, щоби пожалуватися на незаконности, які так численно проявляються при правиборах до сойму і просити, щоб на будуче якось тим незаконностям зарадити. В імені депутації промовив д-р Олександер Огоновський, який вручив намісникові коротенький „про меморія" з деякими яскравішими фактами. Намісник приймаючи „про меморія" запевнив депутацію, що прикаже всі факти, які досі знає тільки з газет, якнайточніше розслідити і зарядить виміряти строгу справедливість.

РОСІЙСЬКА АҐІТАЦІЯ НА БАЛКАНІ.

„З Константинополя повідомляють, що Росія почала тепер на Балкані аґітацію головно в релігійно-православнім напрямі та веде її через вище духовенство. Її помічниками є єпископи, а саме митрополит Михайло в Білгороді, Климентій у Болгарії, колишній сараєвський митрополит Козанович, що перебуває тепер у Чорногорі та румунський єпископ Мелхиседех у Романі. Росія хоче конче довести до того, щоб на випадок якої війни цілий Балкан розгорівся й абсорбував на всі боки силу Туреччини. У звязку з тими аґітаціями стоять заворушення на Креті, в Сирії та у Вірменії".

НОВИНКИ

20
ЧЕРВЕНЬ

ВІВТОРОК

Ст. ст. 7. червня 1939.
Теодота свмч.
Лат. Сильверія.
Сонце: схід — 3.14, захід — 19.36.
Місяць: схід — 7.30, захід — 21.6

Завтра: 21. червня. Середа.
Ст. ст. 8. червня 1939.
Теодора стр.
Лат. Альойза Ґонз.
Сонце: схід — 3.14, захід — 19.37.
Місяць: схід — 8.48, захід — 22.37.

— **Мужеська гімназія Рідної Школи у Львові.** З огляду на великий напли учеників до I. кл. обох державних гімназій з українською мовою навчання у Львові, а обі гімназії не можуть приняти більше учнів, чим може на примістити в двох (разом чотирьох) відділах — Рідна Школа робить заходи у шкільної влади, щоби дістати дозвіл відкрити I. кл. з початком нового шкільного року I. кл. мужеської гімназії Р. Ш. у Львові. Зголошення приймає щоденно референтура шкіл Р. Ш. в годинах від 8. до 3-ої, вул. Оборони Львова 12. (Давніша Сикстуська 46). 1273

— **Сходини Товариства Українських Р. Правників** відбудуться 20. ц. м. в год. 19. в домівці при вул. Оборони Львова ч. 17, I. пов. На черзі реферат п. н. „Сучасне положення й вигляди українського правничого стану".

— **Т-во св. Андрея** відкликує заповіджені реколекції в днях 26.—30. VI. до осібного оречиння.

Комунікат про умовини студій у загребському університеті.

Тому, що поодинокі товариші постійно звертаються з запитами у справі студій у високих школах в Югославії, зокрема в Загребі, подаємо цією дорогою всім зацікавленим ось такі інформації:

В Югославії є три університети: в Београді, Загребі та Люблині. Цей останній зі словінською викладовою мовою, не має повного медичного факультету, тільки перший державний іспит (риґороз); два останні кінчать у Загребі, або в Београді. Студенти українці поза малим вийнятком, майже всі студіюють у Загребі.

Загребський університет має такі факультети: фільософічний, правничий, богословський, медичний, ветеринарійний та фармацію. Крім цього є техніка з такими відділами: архітектурний, будівельний, хемічний, корабельний, машиновий, електро-машиновий, землемірський, лісовий та агрономічний. Гірничий факультет є в Люблині. Крім цього в Загребі ще є: Висока Економ. Комерціяльна Школа (на правах університету) та Музична Академія. Система є семестральна: зимовий семестер починається 1. жовтня та триває до 1. лютого, літній 1. березня до 30. червня. Нових кандидатів приймають переважно в зимовім семестрі. Документи: На всі факультети, з вийнятком медичного, приймають українців необмежено та без труднощів. До подання про прийняття треба вислати такі документи: 1) свідоцтво зрілости в оригіналі, 2) метрику, 3) чотири леґітимаційні фотографії, 4) податкову посвідку (видану ґміною або податковим урядом, скільки податку річно платить петент, скільки батько і скільки мати). За висотою платного податку вимірують шкільну оплату. Якщо податок не перевищає 90 зол., тоді звільняють від шкільної оплати. Якщо від зложення іспиту зрілости петент мав перерву хоч один рік (не студіював), мусить крім вищезгаданих документів долучити посвідку з ґміни, або парохіяльного уряду, де петент був і що він робив. Ця посвідка не є ідентична зі свідоцтвом моральности, якого не треба. З висилкою документів не зволікати, як це звичайно роблять українці й лишаються на кінці, через що на деяких факультетах, особливо хемічному та медичному, бракує для них уже місць. Тому радимо надсилати документи якнайскоріше — найдальше до 30. вересня.

Оплати: Студії в Югославії в порівнанні з іншими державами найдешевші, рівень науки високий, особливо в Загребі, що є найбільшим культурним центром на полудневому сході Европи. Піврічний запис разом з оплатами виносить найбільше 65 зол.; не залежить, як вище сказано, від висоти плаченого податку. На скромне місячне удержання треба від 70 зол. вгору. Всякий заробіток для чужинців утруднений законом. Звертаємо увагу, що треба ще у краю забезпечитись добре в одіж та обуву, бо тут вони значно дорожчі.

Особисті документи: Заходи у праві добуття пашпорту у старостві робити по одержанні посвідки з університету, що петент може бути принятий на студії. Таку посвідку разом з дальшими інформаціями висилаємо своєчасно, тобто після першого засідання сенату.

Студентське життя: При університеті в Загребі існує Українське Культ. Студ. Т-во „Пробоєм", як одиноке університетськими властями затверджене студентське товариство, в якому зорганізована значна більшість українського студентства в Загребі. Решта згуртована при Т-ві „Просвіта" як його секція з назвою Українська Студентська Громада. Праця УКС Т-ва „Пробоєм" концентрується в його секціях: хоровій, орхестровій, допомоговій, пропаґандивній та самоосвітній. Слід згадати, що Товариство з успіхом добилось минулого року для українців кілька місць на медичному факультеті, коли перестали були приймати українців на цей факультет. Є надія, що й цього року вдасться заповнити по змозі якнайбільше число місць. Т-во заступає перед ректором інтереси окремих членів, вносить подання про прийняття, переводить записи новиків. Усякі можливі запити слати на адресу:

Ukrajinsko Kult. Stud. Društvo „Proboiem", Zagreb Maksimirska 57 a II. — Jugoslavija.

На відповідь залучити міжнародню поштову марку (на поручену відповідь дві міжнародні пошт. марки).

Лавреатки міжнароднього конкурсу мистецького танку в Брюселі
на львівській сцені.

Польські балетові групи а то й поодинокі солісти користають з кожної нагоди, щоби на міжнародніх конкурсах чи фестивалях запре-вентувати танкове мистецтво свого краю. Іде їх туди звичайно багато, головно з Варшави; що має свою танкову традицію, яка сягає корінем ще у блискучі часи російського балету. Та виріжнення й нагороди добувають вони переважно за танки, що тематикою сперті на польському фолькльорі.

Частина цьогорічних лавреаток відбуваючи турне по більших містах Польщі, спинилася на два вечорі у Львові, де на сцені Великого Театру показали свої конкурсові танки. Уперше на цій сцені поруч інших, блиснув багацтвом динаміки й кольориту український танок у виконанні єдиної лавреатки-українки, Оленки Заклинської. „Метелиця" до муз. Барвінського і „Дрібушка" до муз. Колесси зовсім непере-стилізовані, як це часто в сценічних перерібках народніх танків буває, внесли тільки свіжости народнього примітиву, тільки (для чужої публики) чару екзотики, що публика змушувала нашу танечницю невгавними оплесками їх повторяти. „Дорога" до муз. Лиска, у задумі цікава, але у своїм руховім вислові трохи перевантажена й притьмарена. Це якби нарис диспозиції танку, без повної й переконливої пластичної ілюстрації, що лишає глядача у сфері свобідних здогадів. Цей перший успіх нашої молодої танечниці на терені міжнароднього змагу, українська публика прийняла дуже сердечно і слідкуватиме з увагою за розвитком непересічного таланту.

Побіч Заклинської на перше місце висунулася найкраща сьогодні варшавська танечниця із групи доросту Данута Квапішевська. Бравурним виконанням „Полька на Беляках" і „В прядільні" добула собі місце поруч досвідчених танкових зірок З. Бучинської і О. Славської, дорівнюючи їм вповні досконалою технікою і тонким танковим гумором, що ним містерно перетикані народні гротески й пародії, її власного укладу. Еспанка Анна Невада у своїх 12-ти роках життя показалася вже зовсім зрілою танечницею, з опануванням ріжних танкових жанрів. Чи не за скоро, коли брати педагогічні постуляти? Бо хоча вона танцювала, правда прекрасно, орудуючи знаменито щебетливими кастаніє-тами (тарахкальцями), то у таких повних жару, мінливости настроїв, маніжливих деколи суто змислових рухів танках, як „Cadix" — Allbeniza або „Corrida" — Valverde, дрібонька сильветка дівчинки, загорнена в багряні, золотом лискучі костюми виглядала щонайменше дуже неприродно. Було навіть хвилями жаль її заниділого дитинства. П. Ґобінська і Г. Манцевич, це також заавансовані танечниці, у своїх танках „Мельодія" — Ґлюка, „Вальс" — Крайслера, були плавні, заокруглені та в міру ліричні. В цій, із сильним нахилом до клясичної форми, слідної виразно у техніці ніг майже всіх танечниць, програмі, — сірою плямою на тлі чорної котари заблукав неспокійний віґманівський дух в „Безумній" (Opętana). Глибокою експресією та драматичною напругою, такою питомою більшости абсолютних (без супроводу музики) і пантомімічних танків, заграла І. Розенівна справно на струнах душі глядача. Її „Танок з луком" до муз. Рахманінова, свідчив також, що це танечниця високої кляси. Муринською тематикою інтриґували злегка два африканські танки у виконанні справжньої муринки-дитини Анни Лемба. Та танок її чорних прадідів, це монотонна пісня, що в ній заклятий смуток і безнадійність цієї нещасної раси. Подивляємо в ньому величезний змисл ритму і ніжне вичуття музики.

Костюми, а головно світла, оці інтеґральні частини сценічної хореоґрафії, що можуть видобути багато корисних танкових чинників або їх притьмарити, не у всіх точках відповідали свому завданню.

М. Пастернакова.

Що писало „Діло" 50 років тому.

Середа, 19 червня 1889.

ПАПСЬКИМИ ХРЕСТАМИ

„про Екклезія ет Понтіфіце" відзначені оо. станиславівські крилошани Шанковський, Туркевич і Литвинович та Чировський, парох Бабинець.

ДЕПУТАЦІЯ У НАМІСНИКА.

„Нині в 1-ій годині з полудня була депутація Руського Головного Виборчого Комітету у намісника, щоби пожалуватися на незаконности, які так численно проявляються при правиборах до сойму і просити, щоб на будуче якось тим незаконностям зарадити. В імені депутації промовив д-р Олександер Огоновський, який вручив намісникові коротенькі „про меморія" з деякими яскравішими фактами. Намісник приймаючи „про меморія" запевнив депутацію, що прикаже всі факти, які досі знає тільки з газет, якнайточніше розслідити і зарядить виміряти строгу справедливість.

РОСІЙСЬКА АҐІТАЦІЯ НА БАЛКАНІ.

„З Константинополя повідомляють, що Росія почала тепер на Балкані аґітацію головно в релігійно-православнім напрямі та веде її через вище духовенство. Її помічниками є єпископи, а саме митрополит Михайло в Білгороді, Климентій у Болгарії, колишній сараєвський митрополит Козанович, що перебуває тепер у Чорногорі та румунський єпископ Мелхисидех у Романі. Росія хоче конче довести до того, щоб на випадок якої війни цілий Балкан роз-горівся й абсорбував на всі боки силу Туреччини. У звязку з тими аґітаціями стоять заворушення на Креті, в Сирії та у Вірменії".

НОВИНКИ

20
ЧЕРВЕНЬ

ВІВТОРОК

Ст. ст. 7. червня 1939.
Теодота свмч.
Лат. Сильверія.
Сонце: схід — 3.14, захід — 19.36.
Місяць: схід — 7.30, захід — 22.16.

Завтра: 21. червня. Середа.
Ст. ст. 8. червня 1939.
Теодора стр.
Лат. Альойза Гонз.
Сонце: схід — 3.14, захід — 19.37.
Місяць: схід — 8.48, захід — 22.37.

— **Мужеська ґімназія Рідної Школи у Львові.** З огляду на великий наплив учениць до І. кл. обох державних ґімназій з українською мовою навчання у Львові, а обі ґімназії не можуть приняти більше учнів, чим можна примістити в двох (разом чотирьох) відділах — Рідна Школа робить заходи у шкільної влади, щоби дістати дозвіл відкриття вже з початком нового шкільного року І. кл. мужеської ґімназії Р. Ш. у Львові. Зголошення приймає щоденно референтура шкіл Р. Ш. в годинах від 8. до 3-ої, вул. Оборони Львова 12. (Давніша Сикстуська 46). 1274

— **Сходини Товариства Українських Правників** відбудуться 20. ц. м. в год. 19. в домівці при вул. Оборони Львова ч. 17, І. пов. На порядку реферат п. н. „Сучасне положення й завдання українського правничого стану".

— **Т-во св. Андрея** відкликує заповіджені реколекції в днях 26.—30. VI. до осінньої речинця.

Комунікат про умовини студій у загребському університеті.

Тому, що поодинокі товариші постійно звертаються з запитами у справі студій у високих школах в Югославії, зокрема в Загребі, подаємо цією дорогою всім зацікавленим ось такі інформації:

В Югославії є три університети: в Београді, Загребі та Люблянї. Цей останній зі словінською викладовою мовою, не має повного медичного факультету, тільки перший державний іспит (риґороз); два остатні кінчать у Загребі, або в Београді. Студенти українці поза малим виїмком, майже всі студіюють у Загребі.

Загребський університет має такі факультети: фільософічний, правничий, богословський, медичний, ветеринарійний та фармацію. Крім цього є техніка з такими відділами: архітектурний, будівельний, хемічний, корабельний, машиновий, електро-машиновий, землемірський, лісовий та агрономічний. Гірничий факультет є в Люблянї. Крім цього в Загребі ще є: Висока Економ. Комерціяльна Школа (на правах університету) та Музична Академія. Система є семестральна: зимовий семестер починається 1. жовтня та триває до 1. лютого, літній 1. березня до 30. червня. Нових кандидатів приймають переважно в зимовім семестрі. Документи: На всі факультети, з виїмком медичного, приймають українців необмежено та без труднощів. До подання про прийняття треба вислати такі документи: 1) свідоцтво зрілости в оригіналі, 2) метрику, 3) чотири леґітимаційні фотографії, 4) податкову посвідку (видану гміною або податковим урядом, скільки податку річно платить петент, скільки батько і скільки мати). За висотою платного податку визначують шкільну оплату. Якщо податок не перевищає 90 зол., тоді звільняють від шкільної оплати. Якщо від зложення іспиту зрілости петент мав перерву хоч один рік (не студіював), мусить крім вищезгаданих документів долучити посвідку з гміни, або парохіяльного уряду, де петент був і що він робив. Ця посвідка не є ідентична зі свідоцтвом моральности, якого не треба. З висилкою документів не зволікати, як це звичайно роблять українці й лишаються на кінці, через що на деяких факультетах, особливо хемічному та медичному, бракує для них уже місць. Тому радимо надсилати документи якнайскорше — найдальше до 30. вересня.

Оплати: Студії в Югославії в порівнанні з іншими державами найдешевші, рівень науки високий, особливе в Загребі, що є найбільшим культурним центром на полудневому сході Европи. Піврічний запис разом з вправами виносить найбільше 65 зол.; це залежить, як вище сказано, від висоти плаченого податку. На скромне місячне удержання треба від 70 зол. вгору. Всякий заробіток для чужинців утруднений законом. Звертаємо увагу, що треба ще у краю забезпечитись добре в одіж та обуву, бо тут вони значно дорожчі.

Особисті документи: Заходи у праві добуття пашпорту у старостві робити по одержанні посвідки з університету, що петент може бути принятий на студії. Таку посвідку разом з дальшими інформаціями висилаємо своєчасно, тобто після першого засідання сенату.

Студентське життя: При університеті в Загребі існує Українське Культ. Студ. Т-во „Пробоєм", як одинокe університетськими властями затверджене студентське товариство, в якому зорганізована значна більшість українського студентства в Загребі. Решта згуртована при Т-ві „Просвіта" як його секція з назвою Українська Студентська Громада. Праця УКС Т-ва „Пробоєм" концентрується в його секціях: хоровій, оркестровій, допомоговій, пропаґандивній та самоосвітній. Слід згадати, що Товариство з успіхом добилось минулого року для українців кілька місць на медичному факультеті, коли перестали були приймати українців на цей факультет. Є надія, що й цього року вдасться заповнити по змозі якнайбільше число місць. Т-во заступає перед ректором інтереси окремих членів, вносить подання про прийняття, переводить записи новиків. Усякі можливі запити слати на адресу:

Ukrajinsko Kult. Stud. Društvo „Probojem", Zagreb, Maksimirska 57a II. — Jugoslavija.

На відповідь залучити міжнародню поштову марку (на поручену відповідь дві міжнародні пошт. марки).

— **Мала матура в вгімн. Р. Ш. в Тернополі.** Свідоцтво покінченої 4. кл. (мала матура) гімн. Р. Ш. в Тернополі дістали: 1) Бойко Софія, 2) Гавришко Пантелеймон, 3) Городиська Тамара, 4) Грень Іван, 5) Гураль Ірина, 6) Дяків Надія, 7) Жуковська Ірина, 8) Завадович Оксана, 9) Зарицька Надія, 10) Зарицька Дарія, 11) Кордуба Теодозій, 12) Крушельницький Микола, 13) Майка Володимир, 14) Миколів Олександра, 15) Мороз Марія, 16) Мороз Тимотей, 17) Мочкус Олена, 18) Мурій Павло, 19) Олійник Олександра, 20) Онуферко Маркіян, 21) Поліщук Роман, 22) Погадич Зиновій, 23) Попович Богдан, 24) Ратич Богданна, 25) Сеник Лярисa, 26) Свігур Осип, 27) Стасюк Ярослав, 28С) Фещук Ірина, 29) Чорній Евген, 30) Шелепка Лідія, 31) Шолдра Роман, 32) Якимчук Микола. До письмнних іспитів допущено 50 абітурієнтів і абітурієнток, в тому 2 екстерністів. При письменних іспитах перепало 16, до усних допущено 34. При усних 2 репробовано, 32 зложили іспити. Предсідником іспитової комісії був дир. Гальперн з II. держ. гімназії, до комісії входило 5 професорів гімн. Р. Ш. та 5 з інших держ. гімназій, яких покликала до комісії шкільна кураторія.

— **Розпорядки тернопільського старости.** Тернопільський староста п. Майковський обіздить тепер читальні „Просвіти" в Тернопільщині та наказує, щоб у читальняних салях і домівках були всюди державний орел і портрети през. Мосьціцького та марш. Сміглого-Ридза. Це зарядження доручує староста виконати негайно, не даючи часу виділам читалень порозумітися зі своїми орган. осередками і централею. Рівночасно вимагає він польсько-українських вивісок на читальнях, будовах і т. п. Не знаємо, на якій основі ставить староста такі вимоги, бо жадних письменних рішень в тій справі не доручують. Наше село сильно здивоване цими розпорядками і занепокоєне, бо у звязку з портретами і орлом може хтось допуститися провокації, що спричинила би небажані наслідки.

— **Праці господинських секцій при С. Г.** 14. 6. ц. р. відбувся в Тернополі 6-тий із черги зїзд делегаток господинських секцій при кружках С. Г. Тепер у тернопільськім повіті таких секцій при кружках С. Г., які обєднують к. 2000 жінок-господинь є 40. Господинські секції відбувають кожного чвертьріччя свої зїзди, на яких їх представниці складають звіти з діяльности та намічують пляни праці на черговий квартал. З найновіших звітів секцій видно, що їх праця набирає поволі дійсного господарського змісту. На зїзді 14. ц. м. обговорено такі справи: 1) Контроля чистоти курників; 2) Контракти господинь на доставу яєць до кооператив; 3) Звіти про те, як посходило насіння городовини й інших рослин. 4) Пошесні недуги курей та безріг; 5) Збут городовини до комісових складів Ц. С. Реферат про кооперацію і зокрема про збут городовини виголосила дир. ПСК п. Блажкевичева, інші справи реферували п. Запороцька, Кордубова, інж. агр. Мамчин. В обширній дискусії над цими справами забирало голос багато делеґаток з ріжних місцевостей. — **оскол.**

— **Михайло Курчинський,** проф. університету в Дорпаті, вчений та політичний російський діяч в Естонії, помер 12. ц. м. в 64. році життя у Нарві. Проф. Курчинський в характері предсідника „Обєднання російських національних меншин в Европі" і як заступник предсідника „Конґресу національних меншин", часто зустрічався на міжнародній політичній арені з представниками українського народу й виявив себе при їх нагодах культурною людиною і незвичайно тактовним політиком.

— **„Русскій Голос" далі виходить.** Перед кількома днями появилася була у „Веку" вістка, що „Русскій Голос" перестає виходити через недостачу відповідної скількости читачів. Все проказувало за тим, що справді „Р. Г." перестане виходити, одначе вчорашній „Русскій Голос" містить на 1. сторінці оповістку від видавництва, в якій він опрокидує вістку „Веку Нового" і заповідає, що з уваги на матеріяльні і моральні шкоди, які вістка про ліквідацію принесла видавництву „Русского Голосу" вносить судову скаргу проти „Веку Нового". Як бачимо то львівські русскі зловили мабуть другий віддих, коли далі видають свій щоденник та твердять, що нема причини говорити про ліквідацію „Р. Г." „Вік Нови" оправданий в цім випадку настільки, що кожному важко повірити, як може втримати московський щоденник у краю, в якому всім нема москалів.

— **Звільнили о. Хабурського.** Після трьохтижневого побуту у зборівських арештах вийшов на волю о. Степан Хабурський, парох Кудинівець. Прокуратор повідомив о. Хабурського, що він припинив проти нього слідство у справі протидержавної проповіди. Одночасно окружний суд у Золочеві анулював наложену зборівським старостовм карно-адміністраційну гривну 200 зол. на о. Хабурського та звільнив його від заміту, що він похоронив без посмертного листка бл. п. Анну Лозінську.

— **Львівська хроніка.** Поліція знову перевела облаву в т. зв. Єзуїтськім городі. Несподівана облава відбулася вночі. Підчас тієї облави поліція придержала 9 вуличниць, з яких одна заражена венеричною хоробою, за одною знову шукає слідчий виділ. — Осипа Савка вибралася до Личаківського парку. Там знайшовся якийсь принагідний незнайомий, який почав із Савківною розмову. Розмова і прохід по парку закінчилися доволі сумно, бо принагідний адоратор украв Савківній із торбинки 16.50 зол. — Антін Лабендзь (Травгута 2) повідомив поліцію, що його 16-літній брат Іван вийшов перед кількома днями з дому й невідомо, де він досі перебуває. — Авто потрунуло на вул. Коперника 17-літню модистку Каролину Штосер, яка потовклася. Шофер Гр. Данилович відвіз жертву випадку на Поготівля та відтак домів. — Також на вул. Міцкевича авто потрунуло 51-літню Берту Кічалес з вул. Задвірянської, яка легко потовклася.

— **Краєва хроніка.** Давид Гершон, професійний злодій у Раві Руській убив ударом Файгу Сесіндер. Причиною вбивства були особисті порахунки. — Перемиська поліція арештувала дві особи, яких підозріває, що вони вели нелеґальну торговлю сахариною. Сахарина приходила до Перемишля в коробках з дактилів. Скарбова влада заквестіонувала більшу скількість сахарини. — Із карної вязниці в Золочеві утік Степан Карпович з Поморян, який відбував кару півтора року вязниці. Карпович утік тоді, коли вязні перевозили пісок до вязниці. — В каменоломах Маріяна Фаленддиша в Соснові пов. Підгайці згинув робітник Михайло Вичинський, якого засипало каміння. Жінка Вичинського хотіла його рятувати і при тому сама зазнала ран. — До мешкання Йосифа Зайденфельда, горальника на фільварку в Рудках пов. Копичинці вдерлися перед кількома днями два напасники, з яких один пострілив Зайденфельда в груди і в бік. Зайденфельда відвезли до львівського шпиталю. Напад був грабунковий.

— **Арештували чехів за нелеґальний перехід границі.** В Дуброві, копичинецького повіту, арештовано пятьох чеських громадян, які перед двома місяцями перейшли польсько-чехословацьку границю і тепер намагалися перейти через совітську границю. Прізвища арештованих такі: Альойз Томашка, Йосиф Козік, Альойз Ялювка, Ян Грицек, і Франц Розприна.

— **Брали по 10 зол. за збірку на ФОН.** У союзі власників пиварень у Лодзі вибух скандал. На зборах союзу виявилося підчас звіту контрольної комісії, що зі 7.347 зол. зібраних на ФОН, 1391 зол. 83 сот. пішло на дієти для членів управи. Далі виявилося, що члени управи визначили собі по 10 зол. дієт денно за те, що вони переводили збірку.

— **Маєток 40 масонських льож на ліцитації.** Ліквідатори масонських льож у Варшаві, Кракові, Лодзі, Львові й Познані закінчили вже свої вступні праці у звязку з оцінкою маєтку. 40 масонських льож, що їх зліквідовано на підставі декрету президента, виставлено на ліцитацію. Речинці ліцитацій визначено на червень і липень.

— **Смерть Вайдемана.** В Парижі виконано в суботу 17. ц. м. в год. 4.30 рано кару смерти на Евгенові Вайдеманові, якого засуджено на кару смерти за низку вбивств.

— **В Льондоні можна буде слухати радія телефоном.** Британський міністр почт і телеграфу заявив у палаті громад, що „льондонці зможуть ще при кінці ц. р. слухати радіових програм телефоном". Телефони матимуть окремий ґудзик. За першим разом, коли льондонець натисне той ґудзик, він почує голос, який йому подасть точний час. Коли він удруге натисне ґудзик, почує програму англійської радіовисильні „Національ", за третім разом програму радіовисильні „Реґіональ". За четвертим разом можна буде почути майже цілу ніч і день імперіяльну програму на коротких хвилях. Ту програму, що її важко в Англії почути, висилатимуть на цілу британську імперію. Англійський міністр сподівається, що вже при кінці ц. р. телефоном передаватимуть програми в Льондоні, Единбургу, Бірмінґгемі й Менчестері. Оплат досі не устійнено, але вони не будуть вищі, як 1 шилінґ тижнево. Радіопередачі телефоном матимуть підчас війни велике значіння, тому що їх не зможе перехоплювати ворог.

✝ Посмертна згадка.

Марія Пук-Хандога, жінка редактора „Народнього Слова" в Пітсбурґу, у Злучених Державах Північної Америки, померла дня 26. травня ц. р. у 43. році життя.

До Пітсбурґу прибула молодою дівчиною. Тут, скінчивши пітсбурську академію, учителювала, навчаючи українських дітей рідної та англійської мови й літератури.

Марія Хандога брала визначну участь у громадянському житті серед наших еміґрантів. Промовляла на вічах, зборах і концертах та ріжних народніх святах і академіях. Займалась також журналістичною працею, помагаючи своєму чоловікові в редакторській праці. Була членкою ріжних українських товариств, м. і. „Союзу Українок". Разом з іншими українками в Америці зорґанізувала сестрицтво „Золотий Хрест", якого ціллю допомагати у праці над кращою долею України.

Марія Хандога була відома зі своєї гостинности; її дім був станицею для неодного з політичних еміґрантів з рідного краю.

Похорон Покійної був дуже величавий та став неначе маніфестацією місцевих українців. На українському цвинтарі в Мікізракс, Па, промовляли над свіжою могилою Покійної численні представники українських орґанізацій та установ. Вічна Їй Память!

ТЕАТРИ.

Великий Театр.

Понеділок 19. 6. год. 18. „Субретка".

Вівторок 20. 6. год. 20. „Пірат".

Середа 21. 6. год. 20 „Пірат".

Четвер, 22. 6. год. 20 Виступ Балету Парнелля.

Пятниця 23. 6. год. 20 Виступ Балету Парнелля.

Субота 24. 6. год. 20 Виступ Балету Парнелля.

Театр Ріжнородностей.

Від понеділка 19. 6. до середи 21. 6. вистав нема.

Четвер 22. 6. год. 19.30 Відчит д-ра Я. Бікельса.

Пятниця 23. і субота 24. 6. вистав нема.

Український Театр ім. І. Котляревського.

ЧОРТКІВ:

19. 6. Тополя.

20. 6. Циганське кохання.

21. 6. Цариця Грузії.

22. 6. Муза на офсайді.

23. 6. Кирва з Льолео.

З Чорткова їде театр до Борщева, Заліщик і Городенки.

Український Народній Театр ім. М. Садовського.

РІПНО:

19. 6. Сорочинський ярмарок

20. 6. Безталанна.

Український Хор Дм. Котка.

19. 6. Косів (кіно Апольо).

20. 6. Соколівка.

21. і 22. 6. Жабє.

23. 6. Ворохта.

Українська Капеля кобзарів бандуристів Степана Орача.

19. 6. Селиська.

20. 6. Підярків.

21. 6. За молдавський престіл

КІНА.

АМПІР: „В кайданах любови".

АПОЛЬО: „Поза скобками життя".

АТЛЯНТИК: „Світ сміється".

БАЙКА: „Битва на Бродвею" і колір. додаток.

БАЛТИК: „Кінець пані Шеней" і „Милий джентельмен".

ВАНДА: „Німий герой" і „Із хмародері".

ҐРАЖИНА: „Навернений грішник", „З піснею крізь життя".

ЕВРОПА: „Залюблені вороги" і „Клопоти малої пані".

КАСІНО: „Утеча в незнане".

КОПЕРНИК: „Серпня вуличник".

МАРУСЕНЬКА: „Знахар" і „Проф. Вільчур".

МЕТРО: „Гра життя".

МУЗА: „Всюди жінка" і „Бльонд небезпека".

— **Мала матура в вгімн. Р. Ш. в Тернополі.** Свідоцтво покінченої 4. кл. (мала матура) гімн. Р. Ш. в Тернополі дістали: 1) Бойко Софія, 2) Гавришко Пантелеймон, 3) Городиська Тамара, 4) Грень Іван, 5) Гураль Ірина, 6) Дяків Надія, 7) Жуковська Ірина, 8) Завадович Оксана, 9) Зарихта Надія, 10) Зарицька Дарія, 11) Кордуба Теодозій, 12) Крушельницький Микола, 13) Майка Володимир, 14) Миколів Олександра, 15) Мороз Марія, 16) Мороз Тимотей, 17) Мочиус Олена, 18) Мурій Павло, 19) Олійник Олександра, 20) Онуферко Маркіян, 21) Поліщук Роман, 22) Посадяч Зиновій, 23) Попович Богдан, 24) Ратич Богданна, 25) Сеник Ляриса, 26) Снігур Осип, 27) Стасюк Ярослав, 28С) Фещук Ірина, 29) Чорній Евген, 30) Шелепка Лідія, 31) Шолдра Роман, 32) Якимчук Микола. До письменних іспитів допущено 50 абітурієнтів і абітурієнток, в тому 2 екстерністів. При письменних іспитах перепало 16, до усних допущено 34. При усних 2 репробовано, 32 зложили іспити. Предсідником іспитової комісії був дир. Гальперн з II. держ. гімназії, до комісії входило 5 професорів гімн. Р. Ш. та 5 з інших держ. гімназій, яких покликала до комісії шкільна кураторія.

— **Розпорядки тернопільського старости.** Тернопільський староста п. Майковський обїздить тепер читальні „Просвіти" в Тернопільщині та наказує, щоб у читальняних салях і домівках були всюди державний орел і портрети през. Мосьціцького та марш. Сміґлого-Ридза. Це зарядження доручує староста виконати негайно, не даючи часу виділам читалень порозумітися зі своїми орган. осередками і централею. Рівночасно вимагає він польсько-українських вивісок на читальнях, будовах і т. п. Не знаємо, на якій основі ставить староста такі вимоги, бо жадних письменних рішень в тій справі не доручують.

— **Праці господинських секцій при С. Г.** 14. 6. ц. р. відбувся в Тернополі 6-тий із черги зїзд делегаток господинських секцій при кружках С. Г. Тепер у тернопільськім повіті таких секцій при кружках С. Г., які обєднують к. 2000 жінок-господинь є 40. Господинські секції відбувають кожного чвертьріччя свої зїзди, на яких їх представниці складають звіти з діяльности та намічують пляни праці на черговий квартал. З найновіших звітів секцій видно, що їх праця набирає поволі дійсного господарського змісту. На зїзді 14. ц. м. обговорено такі справи: 1) Контроля чистоти курників; 2) Контракти господинь на доставу яєць до кооператив; 3) Звіти про те, як посходило насіння городовини й інших рослин, 4) Пошесні недуги курей та безріг; 5) Збут городовини до комісових складів Ц. С. Реферат про кооперацію і вокрема про збут городовини виголосила дир. ПСК п. Блажкевичева, інші справи реферували п. Запороцька, Кордубова, інж. агр. Мамчин. В обширній дискусії над цими справами забирало голос багато делеґаток з ріжних місцевостей. — **оскол.**

— **Михайло Курчинський,** проф. університету в Дорпаті, вчений та політичний російський діяч в Естонії, помер 12. ц. м. в 64. році життя у Нарві. Проф. Курчинський в характері предсідника „Обєднання російських національних меншин в Европі" і як заступник предсідника „Конгресів національних меншин", часто зустрічався на міжнародній політичній арені з представниками українського народу й виявив себе при всіх нагодах культурною людиною і незвичайно тактовним політиком.

— **„Русскій Голос" далі виходить.** Перед кількома днями появилася була у „Веку" вістка, що „Русскій Голос" перестає виходити через недостачу відповідної скількости читачів. Все промовляло за тим, що справді „Р. Г." перестане виходити, одначе вчорашній „Русскій Голос" містить на 1. сторінці оповістку від видавництва, в якій він опрокидує вістку „Веку Нового" та заповідає, що з уваги на матеріяльні і моральні шкоди, які вістка про ліквідацію принесла видавництву „Русского Голосу" вносить судову скаргу проти „Веку Нового". Як бачимо то львівські русскі зловили мабуть другий віддих, коли далі видають свій щоденник та твердять, що нема причини говорити про ліквідацію „Р. Г." „Век Нови" оправданий в цім випадку нагадки, що кожному важко повірити, як може виходити московський щоденник у краю, в якому зовсім нема москалів.

— **Звільнили о. Хабурського.** Після трьохтижневого побуту у зборівських арештах вийшов на волю о. Степан Хабурський, парох Кудинівець. Прокуратор повідомив о. Хабурського, що він припинив проти нього слідство у справі протидержавної проповіди. Одночасно окружний суд у Золочеві анулював наложену зборівським старостовом карно-адміністраційну гривну 200 зол. на о. Хабурського та звільнив його від заміту, що він похоронив без посмертного листка бл. п. Анну Ловінську.

— **Львівська хроніка.** Поліція знову перевела облаву в т. зв. Єзуїтськім городі. Несподівана облава відбулася вночі. Підчас тієї облави поліція придержала 9 вуличниць, з яких одна заражена венеричною хоробою, за одною знову шукав слідчий виділ. — Осипа Савка вибралася до Личаківського парку. Там знайшовся якийсь принагідний незнайомий, який почав із Савківною розмову. Розмова і прохід по парку закінчилися доволі сумно, бо принагідний адоратор украв Савківній із торбинки 16.50 зол. — Антін Лабендзь (Травґута 2) повідомив поліцію, що його 16-літній брат Іван вийшов перед кількома днями з дому й невідомо, де він досі перебуває. — Авто потрунуло на вул. Коперника 17-літню модистку Каролину Штосер, яка потовклася. Шофер Гр. Данилович відвіз жертву випадку на Поготівля та відтак домів. — Також на вул. Міцкевича авто потрунуло 51-літню Берту Кічалес з вул. Задвірянської, яка легко потовклася.

— **Краєва хроніка.** Давид Ґершон, професійний злодій у Раві Руській убив ударом Файґу Сесіндер. Причиною вбивства були особисті порахунки. — Перемиська поліція арештувала дві особи, яких підозріває, що вони вели нелеґальну торговлю сахариною. Сахарина приходила до Перемишля в коробках з дактилів. Скарбова влада заквестіонувала більшу скількість сахарини. — Із карної вязниці в Золочеві утік Степан Карпович з Поморян, який відбував кару півтора року вязниці. Карпович утік тоді, коли вязні перевозили пісок до вязниці. — В каменоломах Маріяна Фалендиша в Соснові пов. Підгайці згинув робітник Михайло Вичинський, якого засипало каміння. Жінка Вичинського хотіла його рятувати і при тому сама зазнала ран. — До мешкання Йосифа Зайденфельда, горальника на фільварку в Рудках пов. Копичинці вдерлися перед кількома днями два напасники, з яких один пострілив Зайденфельда в груди і в бік. Зайденфельда відвезли до львівського шпиталю. Напад був грабунковий.

— **Арештували чехів за нелеґальний перехід границі.** В Дуброві, копичинецького повіту, арештовано пятьох чеських громадян, які перед двома місяцями перейшли польсько-чехословацьку границю і тепер намагалися перейти через совітську границю. Прізвища арештованих такі: Альойз Томашка, Йосиф Козік, Альойз Ялювка, Ян Грицек, і Франц Розприна.

— **Брали по 10 зол. за збірку на ФОН.** У союзі власників пиварень у Лодзі вибух скандал. На зборах союзу виявилося підчас звіту контрольної комісії, що зі 7.347 зол. зібраних на ФОН, 1391 зол. 83 сот. пішло на дієти для членів управи. Далі виявилося, що члени управи визначили собі по 10 зол. дієт денно за те, що вони переводили збірку.

— **Маєток 40 масонських льож на ліцитації.** Ліквідатори масонських льож у Варшаві, Кракові, Лодзі, Львові й Познані закінчили вже свої вступні праці у звязку з оцінкою маєтку. 40 масонських льож, що їх зліквідовано на підставі декрету президента, виставлено на ліцитацію. Речинці ліцитацій визначено на червень і липень.

— **Смерть Вайдемана.** В Парижі виконано в суботу 17. ц. м. в год. 4.30 рано кару смерти на Евгенові Вайдеманові, якого засуджено на кару смерти за низку вбивств.

— **В Льондоні можна буде слухати радія телефоном.** Британський міністр почт і телеграфу заявив у палаті громад, що „льондонці зможуть ще при кінці ц. р. слухати радіових програм телефоном". Телефони матимуть окремий ґудзик. За першим разом, коли льондонець натисне той ґудзик, він почує голос, який йому подасть точний час. Коли він удруге натисне ґудзик, почує програму англійської радіовисильні „Національ", за третім разом програму радіовисильні „Реґіональ". За четвертим разом можна буде почути майже цілу ніч і день імперіяльну програму на коротких хвилях. Ту програму, що її важко в Англії почути, висилатимуть на цілу британську імперію. Англійський міністр сподівається, що вже при кінці ц. р. телефоном передаватимуть програми в Льондоні, Единбурґу, Бірмінґгемі й Манчестері. Оплат досі не устійнено, але вони не будуть вищі, як 1 шилінґ тижнево. Радіопередачі телефоном матимуть підчас війни велике значіння, тому що їх не зможе перехоплювати ворог.

✝ Посмертна згадка.

Марія Пук-Хандога, жінка редактора „Народнього Слова" в Пітсбурґу, у Злучених Державах Північної Америки, померла дня 26. травня ц. р. у 43. році життя.

До Пітсбурґу прибула молодою дівчиною. Тут, скінчивши пітсбурську академію, учителювала, навчаючи українських дітей рідної та англійської мови й літератури.

Марія Хандога брала визначну участь у громадянському житті серед наших еміґрантів. Промовляла на вічах, зборах і концертах та ріжних народніх святах і академіях. Займалась також журналістичною працею, помагаючи свому чоловікові в редакторській праці. Була членкою ріжних українських товариств, м. і. „Союзу Українок". Разом з іншими українками в Америці зорґанізувала сестрицтво „Золотий Хрест", якого ціллю допомагати у праці над кращою долею України.

Марія Хандога була відома зі своєї гостинности; Її дім був станицею для неодного з політичних еміґрантів з рідного краю.

Похорон Покійної був дуже величавий та став неначе маніфестацією місцевих українців. На українському цвинтарі в Мікізракс, Па, промовляли над свіжою могилою Покійної численні представники українських організацій та установ. Вічна Їй Память!

ТЕАТРИ.

Великий Театр.

Понеділок 19. 6. год. 18. „Субретка".

Вівторок 20. 6. год. 20. „Пірат".

Середа 21. 6. год. 20 „Пірат".

Четвер, 22. 6. год. 20 Виступ Балету Парнелля.

Пятниця 23. 6. год. 20 Виступ Балету Парнелля.

Субота 24. 6. год. 20 Виступ Балету Парнелля.

Театр Ріжнородностей.

Від понеділка 19. 6. до середи 21. 6. вистав нема.

Четвер 22. 6. год. 19.30 Відчит д-ра Я. Бікельса.

Пятниця 23. і субота 24. 6. вистав нема.

Український Театр ім. І. Котляревського.

ЧОРТКІВ:

19. 6. Тополя.

20. 6. Циганське кохання.

21. 6. Цариця Грузії.

22. 6. Муж на офсайді.

23. 6. Кирик в Льолео.

З Чорткова іде театр до Борщева, Заліщик і Городенки.

Український Народній Театр ім. М. Садовського.

РІПНО:

19. 6. Сорочинський ярмарок

20. 6. Безталання.

Український Хор Дм. Котка.

19. 6. Косів (кіно Апольо).

20. 6. Соколівка.

21. і 22. 6. Жабє.

23. 6. Ворохта.

Українська Капеля кобзарів-бандуристів Степана Орача.

19. 6. Солинська.

20. 6. Підярків.

21. 6. За молдавський престіл.

КІНА.

АМПІР: „В кайданах любови".

АПОЛЬО: „Поза скобками життя".

АТЛЯНТІК: „Світ сміється".

БАЙКА: „Битва на Бродвею" і колір. додаток.

БАЛТИК: „Кінець пані Шеней" і „Милий джентельмен".

ВАНДА: „Німий герой" і „На хмародері".

ҐРАЖИНА: „Наверненний грішник", „З піснею крізь життя".

ЕВРОПА: „Залюблені вороги" і „Клопоти малої пані".

КАСІНО: „Утеча в невідоме".

КОПЕРНИК: „Серця вуличників".

МАРУСЕНЬКА: „Знахар" і „Проф. Вільчур".

МЕТРО: „Гра життя".

МУЗА: „Всюди жінка" і „Бльонд небезпека".

МІРАЖ: „Закохана пані“,
ПАКС: „Збунтована“ й додатк.
ПАЛЯС: „Два чоловіки пані В.“
РАЙ: „Царський курієр“.
РІЯЛЬТО: „Любчик“.
РОКСІ: „Чесноглива Зузанна“ й дод.
СВІТ: „Невидне проміння“ і „Льокай ясновельможної пані“.
СВЯТОВІД: „Зорро“ і „Легкодух“.
СТІЛЕВЕ: „Володарка“ й ревія.
ТОН: „Люди з завулка“ і „За заслону“.
УТІХА: „Остров засуджених“.
ХИМЕРА: „Мала міс Бродвей“.

ФОТОПЛЯСТІКОН:
(пл. Марійська ч. 5)
„Альпейський рай“.

ЛЬВІВСЬКЕ РАДІО.

ПОНЕДІЛОК, 19. ЧЕРВНЯ 1939.

7.00 Денник, 7.15 Музика з плит, 8.00 Для шкіл, 8.10 Плити, 8.15 Гутірка для кушнів, 11.30 Авд. для новобранців, 12.03 Полудн. авдиція, 13.00 Попул. музика, **13.15 Вакац. лектура, гут. в укр. мові д-ра М. Рудницького**, 13.40 Година найменш., 14.35 Госп. вістки, 14.45 Театр Уяви, 15.15 Балет. музика, 15.45 Господ. вістки, 16.00 Попол. денник, 16.10 Актуальна гутірка, 16.20 Клявес. твори, 16.45 Наук. хроніка, 17.00 Вістки з міста й пров., 17.10 Із снікерового пережитого, гутірка, 17.50 Акт. спорт. гутірка, 18.00 Військ. орх. з Льондону, 18.45 Вибір звання — про господ. студії, 19.00 Вояцька авдиція, 19.30 Орх. з Вильна, 20.25 Хлібороб. скринька, 20.35 Спорт. 20.40 Інформ. вістки, 21.00 Симф. концерт з фестивалю, 22.00 Відголоси слави й слави, 23.25 Останні вістки, 23.30 Закінчення авдиції.

ВІВТОРОК, 20. ЧЕРВНЯ 1939.

7.00 Денник, 7.15 Музика з пл., 8.00 Для шкіл, 8.10 Музика з пл., 8.15 Хворі з уроєння, 11.30 Для новобранців, 12.03 Полуднева авдиція, 13.00 Попул. музика з плит, 13.40 Концерт бажань, 14.35 Госп. вістки, 14.45 Каюком по наших ріках і озерах, 15.00 Попул. концерт, 15.45 Господ. вістки, 16.00 Попол. денник, 16.10 Акт. гутірка, 16.20 Спів. речіт., 16.45 Літер. хроніка, 17.00 Гутірка, 17.10 Фінляндія — слов.-муз. авд., 17.45 Техн. скринька, 18.00 Кварт. Бетовена, 19.00 Авдиція для робітників, 19.30 Орх. з Познаня, 20.25 Хлібор. гутірка, 20.35 Спорт. 20.40 Інформ. вістки, 21.00 Симф. концерт з фестивалю в Кракові, 22.05 Дипльомат. приготова Вел. Війни, 23.25 Ост. вістки, 23.30 Закінчення авдиції.

СЕРЕДА, 21. ЧЕРВНЯ 1939.

7.00 Денник, 7.15 Музика з пл., 8.00 Авдиція для шкіл, 8.10 Музика з пл., 8.15 Гутірка, 8.25 Турист. вістки, 11.30 Авдиція для новобранців, 12.03 Полуднева авдиція, 13.00 Інформ. газетка в укр. мові, **13.10 Концерт пісень хору „Сурма“ під дир. О. Плешкевича**, 13.40 Розр. музика з пл., 14.15 Трохи пісні, трохи слова, 14.35 Госп. вістки, 14.45 „Веселий мандрівник“ о муз., 15.15 Попул. музика сальон. орх., 15.45 Господ. вістки, 16.00 Попол. денник, 16.10 Акт. гутірка, 16.20 Концерт академ. хорів, 16.45 Гутірка про квіти, 17.00 Вістки з міста й пров. 17.10 Форт. речіт., 17.35 Гутірка. 17.45 Попул. музика з пл., 17.50 Гутірка про жінку-господиню. 18.00 Спів. речіт., 18.30 Симф. Моцарта, 19.00 Театр Уяви, 19.30 Орх. з Вильна, 20.10 Військ. відчит., 20.25 Хлібор. гутірка, 20.35 Льок. спорт. вістки, 20.40 Вечір. денник, 21.00 Шопен. речіт., 21.40 Літер. новини, 22.00 Розр. концерт, 23.00 Ост. вістки. 23.05 Закінчення авдиції.

ЗАКОРДОННЕ РАДІО.

ПОНЕДІЛОК, 19. ЧЕРВНЯ 1939.

ВІДЕНЬ **19.50 Українські комунікати,** 18.55 19.00 Форт. квартет Штравса, 22.30 Твори на віол. й форт., БЕРЛІН 15.00 Вес. мельодії, 18.00 Розр. концерт, 20.15 21.00 Оперетк. мельодії. БУДАПЕШТ 17.10 Концерт сальон. квінт., 20.25 21.00 Опер. орх., 22.00 Твори Ліста на форт., БРАТИСЛАВА 17.00 21.25 Нар. пісні, 22.10 Слов. муз., ДОЙТШЛЯНДЗЕНДЕР 16.00 Попол. музика, 19.15 Вес. музика, 20.40 21.00 Симф. концерт, 22.20 23.00 Камер. музика, МІЛЯНО 17.15 Танк. музика, 21.00 22.00 Симф. концерт, ПРАГА 17.15 Камер. музика, 18.30 Попул. концерт, 23.00 Концерт чеської музики, РАДІО ПАРІ 19.00 Орх., 20.30 21.00 22.00 „Бруммель“ опера Гана, РИМ 22.30 Концерт мадригал., 23.15 Танк. музика.

ВІВТОРОК, 20. ЧЕРВНЯ 1939.

ВІДЕНЬ **19.50 Українські комунікати,** 16.00 Розр. концерт, 20.15 21.00 Симф. концерт, 22.35 23.00 Танк. музика, БЕРЛІН 19.00 Опер. мельодії, 20.15 21.00 Танк. музика, БУДАПЕШТ 17.40 18.00 Циган. музика, 19.25 20.00 Легка музика, 21.10 Голянд. нар. пісні, 22.00 Орх., БРАТИСЛАВА 19.30 20.00 21.05 Концерт, ДОЙТШЛЯНДЗЕНДЕР 16.00 Попол. музика, 17.00 Конц. шк. хорів, 17.30 Розр. музика, 19.15 Вес. музика, 20.30 21.00 Камер. концерт, 21.15 Пісні, МІЛЯНО 17.15 Скрипк. концерт, 21.00 22.00 23.00 „Аніма аллегра“ оп., ПРАГА 16.00 Попул. концерт, 17.15 Розр. музика, 18.30 Оперет. мельодії, 22.10 Концерт лавреатів, РАДІО ПАРІ 18.15 20.30 21.00 Камор. музика, РИМ 17.15 23.15 Танк. музика, 22.00 Форт. речіт.

СЕРЕДА, 21. ЧЕРВНЯ 1939.

ВІДЕНЬ **19.50 Українські комунікати,** 16.00 17.00 22.30 Розр. концерт, 21.00 Симф. орх., БЕРЛІН 17.30 Солісти, 19.00 Танк. музика, 19.15 Нар. пісні, 20.45 21.00 Симф. концерт, БУДАПЕШТ 18.00 Лег. музика, 19.25 Скрипк. речіт., 22.00 23.00 Опер. орх., БРАТИСЛАВА 17.10 Словацька нар. музика, 19.40 Орх. балал., 20.20 21.00 Легка музика, 22.15 Болгар. музика, ДОЙТШЛЯНДЗЕНДЕР 18.20 Солісти, 19.15 Орх., 22.20 Квінт. Моцарта, 23.00 Нічний концерт. МІЛЯНО 17.15 23.15 Танк. музика, 21.00 Квартет, 22.15 Розр. музика, ПРАГА 17.45 Франц. спів, 18.30 Орх., 20.20 Танк. музика, 21.00 Симф. Сука, 23.00 Серенада Двожака, РАДІО ПАРІ 18.30 Пісні, 19.30 Віольон. речіт., 20.30 21.00 Романт. музика, 22.00 23.00 Легка музика. РИМ 17.15 Орган. музика, 21.30 22.00 Розр. музика, 22.30 Камер. концерт.

Радіокутик.

СПРАВОЗДАВЕЦЬ НА МОТОЦИКЛЮ.

Цьогорічні наколесні перегони Бордо-Париж матимуть спеціяльну справоздавчу обслугу, яка працюватиме на мотоциклях. Такі мотоциклі засоблено у висильно-приймальну апаратуру, що послуговується хвилею 5,25 м. Справоздавець буде стежити за перегонами сідкуючи ззаду на мотоциклю та переказуватиме відомости з ходу перегонів до спеціяльно виаінованого воза, який оголосить їх при помочі голосників. Одночасно ці відомости надаватимуть через радіо на хвилі 74 м.

ГАЛЄРІЯ ДЛЯ РАДІОВИХ СПРАВОЗДАВЦІВ.

Представники американської радіофонії боролися через 8 літ за право користання з денникарської галерії у салі засідань парляменту. Тепер одник у наслідок піврічних зусиль одного зі справоздавців тов. МВС радіові справоздавці отримали власну галерію у салі парляменту та окрему кімнату для машиністок, окремий бар і т. п.

ТРАНСМІСІЯ ОПЕРИ У ЦІЛОСТИ.

Англійське радіо ввело у біжучому сезоні звичку трансмітування опер у цілости, що має бути для слухачів багато цікавіше, ак трансмісія поодиноких актів опер. Зацікавлені радіові чинники вірять, що цей спосіб викличе більше зацікавлення загалу слухачів оперовою музикою.

Біржа

Львів, 17. червня 1939

ГРОШІ

Бельги бельг. 90·77—90·77, Доляри америк. 5·33·00—5·33·00, Доляри канад. — 5·31·50—5·31·50. Фльор. гол. 283·62—283·62 Франки франц. 14·15—14·15, Франки шв. 120·40—120·40, Фунти англ. 25·01—25·01 Гульд. Гдан. 100·25—100·25, Кор. данськ. 111·53—111·53 Корони норв. 125·52 125·52 Корони шведські 128·60—128·60, Ліри іт. 18·60 18·60, Марки фінляндські 11·00—11·00 Марки нім. срібні [illegible]

Акції.

Банк Польський 106·00, Цукор 36·00—36·00, Вугіль 32·00—32·00, Ліљпоп 55·50—55·00, Модзель 19·00—19·00, Островець 70·00—85·00, Стараховичі 54·25—54·00, Жирардів 50·00—00·00, Габерпуш 59·00
Тенденція сильніша.

Папери.

4 і пів внутрішня 60·50, 3 інвестиційна 1 ем. 76·75, серія 81·75—00·00, 2 ем. 78·00 серія 00·00—00·00, 5 конверсійна 65·00 5 колійова 61·00—61·00, 4 прем. дол. 39·50 4 консолідаційна 61·50—60·50.
Тенденція вдержана.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ“.

Львів, дня 17. червня 1939.

За 1 кг. масла дес. бльок. без оп.	2.45
За 1 кг. масла дес. бочк. в опак.	2.50
За 1 кг. масла експ. з оп. дає зачет	2.50
1 л. молока	0.15
1 кг. яєць	0.95

Тенденція на масло зниживова, на молоко та яйця вдержана.

ЄПОВІСТКИ.

Жертви зложені в Адміністрації „Діла“: на **Інвалідів** зол. 3.— м-р Осідач М. Балигород, Т. Кіценюк 1.—, Волод. Стенів 1.—, Василь Семків 3.— усі з Грудзя.

НАЙДУТЬ ПРАЦЮ

ФІЛІЯ Т-ВА „ПРОСВІТА“ в Монастириськах шукає від зараз освітнього інструктора. Зголошення з коротким життєписом та свідоцтвами слати на руки д-ра Л. Горбачевського, адв. в Монастириськах. Платня по умові. 1277

ШУКАЮТЬ ПРАЦІ

ІНТЕЛІГЕНТНА жінка зі священичої родини, шукає місця до управи домом і господарства по довгій практиці, розуміється добре на куховарстві. Зголошення „Діло“ під „Господиня“. 1274

ЛІТНИЩА

СЕСТРИ ВАСИЛІЯНКИ В ПІДЛЮТІМ. приймають літників, лише пані. Здоровий харч, поміркованi ціни. Ніякого позволення від влади не треба. Сестри Василіянки, п. Осмолода Підлюте. 1276

ЧУДОВЕ ГІРСЬКЕ ЛІТНИЩЕ ПІДБУЖ, ріка, ліс, достатній харч, соняшні кімнати. Зголошення приймає і ближчі інформації дає „Українська Захоронка“ Дрогобич, вул. Св. Хреста ч. 49.
1221 2—5

ГРЕБЕНІВ, єдиний комфортовий український пансіон Яблонських у власній управі. 1250 2-3

ТРУСКАВЕЦЬ-ЖИВЕЦЬ вілля „Карпати“ вул. Дрогобицька 27 поручає вигідне поміщення. Кімнати соняшні, ціни помірковані. 1185 8—45

В ГАРНІЙ лісистій околиці близько Львова, догідне літнище з утриманням для кількох осіб від 1-го липня. Зголошення Ліпинська, Яворів, Косцюшки 18.
1229 4—5

ВОРОХТА, першорядний пансіон „Ма...“ під управою Анастазії Лебедової поручає вигідні кімнати і дуже добрий харч. 1253 2-6

МЕШКАННЯ

ДБАЙЛИВІ РОДИЧІ глядають заздалегідь приміщення для дітей на шк. рік 1939-40. Соняшне мешкання, здоровий харч, педагогічну опіку, фортепіян до вправ у найздоровішій дільниці Львова поручає Волошакова, Війтівська 22, I. п.
1273 1-3

СОНЯЧНИЙ покій і кухня від зараз до винайму, вул. Орли ч. 11, Богданівна.
1227 3-5

УМЕБЛЬОВАНА кімната з окремим входом, лазничка до вжитку, до винайму для урядника-урядниччки від 1. липня вул. св. Терези 2 ц. І. пов. Перфецька.
1266 2—3

РІЖНІ

ЗА МАТУРУ найтриваліші памятки з золотих, срібних виробів, годинники поручає найдешевше **Вандер**, — вул. Шайнохи один. 290 26-30

ПІЖАМИ мужеські, найновіші — по 11.50, 12.90, 13.90, жіночі 8.50, 10.50, 13.80, дитячі у всіх величинах, поручає фабрика білля „Пав“, Сикстуська один. 1185 5—5

КУПЕЛЕВІ плащі в гарних узорах по 13.50, 16.80, 17.90 поручає фабрика білля „Пав“, Сикстуська один. 1185 5—5

МУЖЕСЬКІ спортові сорочки по 5.90, 7.90, 10.50, сіткові піврушеви 3.50, 4.50, 5.40 та підштаниці поручає у великім виборі Фабрика білля „Пав“, Сикстуська один.
1185 5—5

ЖІНОЧЕ білля, а саме: дитячі сорочки, нічні комбінації, комплети, реформи купите Пані, найліпше — просто у фабриці білля „Пав“, Сикстуська один. 1186 5-5

НІЧНІ мужеські сорочки по 4.90, 5.90, 6.90 жіночі 3.25, 4.50, 6.90 та хлопячі і дівочі поручає: Фабрика білля „Пав“, Сикстуська один. 1185 5—5

ХЛОПЯЧІ льняні сорочинки, пониженні, сіткові і міляnesові та підштанці в різних гатунках поручає: Фабрика білля „Пав“, Сикстуська один. 1186 5—5

ПОШЕВКИ гладкі по 1.95, 2.90, льняні по 75 і 95 сотиків, коверти на ковдри 7.90, 9.80 поручає також до міри Фабрика білля „Пав“, Сикстуська один. 1185 5—5

ВИПРАВИ кухонні комплетні, емалія 65.—, алюміній 99.—, з міднявим, залізом і т. д. Рентшнер, Легіонів 37.
1206 3-5

ВАННИ цинкові, балії, восідівки, великий вибір, Заяць, Оссолінських чотирнацять. 1287 3-5

ОГОЛОШЕННЯ

V. БРАНЖЕВИЙ КУРС ДЛЯ КУПЦІВ І КАНДИДАТІВ НА КУПЦІВ.

Заходом Союзу Українських Купців уладжує Купецька Гімназія „Р. Ш.“ V. з черги двотижневий бранжевий курс у днях від 22. червня до 6. липня с. р.

На курсі відбудуться виклади теоретиків і практиків із обсягу 12 (дванадцяти) бранж.

Заінтересованих просимо завчасно зголошуватися до канцелярії С. У. К. Львів, вул. Городецьких ч. 1, II. пов.

Оплата зол. 20 (двадцять), з чого зол. 5 треба вплатити як вписове при зголошенні.

На бажання висилаємо за зворотом поштової марки ближчі інформації і проспекти курсу. 1168 4—4

Redaktorzy: d-r Iwan Nimczuk, Iwan Kedryn-Rudnyćkyj Wydawca: Spółka Wyd. „Dilo“, Lwów. Z drukarni S-ki Wyd. „Dilo“, Lwów, Rynek 10.
Редактори: д-р Іван Німчук, Іван Кедрин-Рудницький. Видає Видавнича Спілка „Діло“. З друкарні Вид. Спілки „Діло“, Львів Ринок 10.

МІРАЖ: „Закохана пані".
ПАКС: „Збунтована" й додатки
ПАЛЯС: „Два чоловіки пані Вi...
РАЙ: „Царський курієр".
РІЯЛЬТО: „Любчик".
РОКОІ: „Чеснотлива Зузанна" й дод.
СВІТ: „Невидне проміння" і „Льокай ясновельможної пані".
СВЯТОВІД: „Зорро" і „Легкодух".
СТИЛЕВЕ: „Володарка" й ревія.
ТОН: „Люди в завулка" і „За заслоною".
УТІХА: „Остров засудженців".
ХИМЕРА: „Мала міс Бродвей".

ФОТОПЛЯСТІКОН:
(пл. Марійська ч. 5)
„Альпейський рай".

ЛЬВІВСЬКЕ РАДІО.

ПОНЕДІЛОК, 19. ЧЕРВНЯ 1939.

7.00 Денник, 7.15 Музика з плит, 8.00 Для шкіл, 8.10 Плити, 8.15 Гутірка для кущнів, 11.30 Авд. для новобранців, 12.03 Полудн. авдиції, 13.00 Попул. музика, **13.15 Вакац. лектура, гут. в укр. мові д-ра М. Рудницького**, 13.40 Година вайм., 14.35 Госп. вістки, 14.45 Театр Уяви, 15.15 Балет. музика, 15.45 Господ. вістки, 16.00 Попол. денник, 16.10 Актуальна гутірка, 16.20 Клясич. твори, 16.45 Наук. хроніка, 17.00 Вістки з міста й пров., 17.10 Із офіцерового пережитого, гутірка, 17.50 Авт. спорт. гутірка, 18.00 Військ. орх. з Львова, 18.45 Вибір звання — про господ. студії, 19.00 Вояцька авдиція, 19.30 Орх. з Вильна, 20.25 Хлібороб. скринька, 20.35 Спорт, 20.40 Інформ. вістки, 21.00 Симф. концерт з фестивалю, 22.00 Відголоси сили й слави, 23.25 Останні вістки, 23.30 Закінчення авдиції.

ВІВТОРОК, 20. ЧЕРВНЯ 1939.

7.00 Денник, 7.15 Музика з пл., 8.00 Для шкіл, 8.10 Музика з пл., 8.15 Хворі з уроження, 11.30 Для новобранців, 12.03 Полуднева авдиція, 13.00 Попул. музика з плит, 13.40 Концерт бажань, 14.35 Господ. вістки, 14.45 Каюком по наших ріках і озерах, 15.00 Попул. концерт, 15.45 Господ. вістки, 16.00 Попол. денник, 16.10 Авт. гутірка, 16.20 Спів. речіт., 16.45 Літер. хроніка, 17.00 Гутірка, 17.10 Фінляндія — слов.-муз. авд., 17.45 Техн. скринька, 18.00 Кварт. Бетовена, 19.00 Авдиція для робітників, 19.30 Орх. з Познаня, 20.25 Хлібор. гутірка, 20.35 Спорт, 20.40 Інформ. вістки, 21.00 Симф. концерт з фестивалю в Кракові, 22.05 Дипльомат. приготова Вел. Війни, 23.25 Ост. вістки, 23.30 Закінчення авдиції.

СЕРЕДА, 21. ЧЕРВНЯ 1939.

7.00 Денник, 7.15 Музика з пл., 8.00 Авдиція для шкіл, 8.10 Музика з пл., 8.15 Гутірка, 8.25 Турист. вістки, 11.30 Авдиція для новобранців, 12.03 Полуднева авдиція, 13.00 Інформ. газетка в укр. мові, **13.10 Концерт пісень хору „Сурма" під дир. О. Плешкевича**, 13.40 Розр. музика з пл., 14.15 Трохи пісні, трохи слова, 14.35 Госп. вістки, 14.45 „Веселий мандрівник" в муз., 15.15 Попул. музика сальон. орх., 15.45 Господ. вістки, 16.00 Попол. денник, 16.10 Авт. гутірка, 16.20 Концерт академ. хорів, 16.45 Гутірка про квіти, 17.00 Вістки з міста й пров., 17.10 Форт. речіт., 17.35 Гутірка, 17.45 Попул. музика з пл., 17.50 Гутірка про жінку-господиню, 18.00 Спів. речіт., 18.30 Симф. Моцарта, 19.00 Театр Уяви, 19.30 Орх. з Вильна, 20.10 Військ. відчит., 20.25 Хлібор. гутірка, 20.35 Льов. спорт. вістки, 20.40 Вечір. денник, 21.00 Шопен. речіт., 21.40 Літер. кошики, 22.00 Розр. концерт, 23.00 Ост. вістки, 23.05 Закінчення авдиції.

ЗАКОРДОННЕ РАДІО.

ПОНЕДІЛОК, 19. ЧЕРВНЯ 1939.

ВІДЕНЬ **19.50 Українські комунікати**, 18.55 19.00 Форт. квартет Штравса, 22.20 Твори на віол. й форт., БЕРЛІН 15.00 Вес. мельодії, 18.00 Розр. концерт, 20.15 21.00 Оперетк. мельодії, БУДАПЕШТ 17.10 Концерт сальон. квінт., 20.25 21.00 Опер. орх., 22.00 Твори Ліста на форт., БРАТИСЛАВА 17.00 21.25 Нар. пісні, 22.10 Слов. муз., ДОЙТШЛЯНДЗЕНДЕР 16.00 Попол. музика, 19.15 Вес. музика, 20.40 21.00 Симф. концерт, 22.20 23.00 Камер. музика, МІЛЯНО 17.15 Танк. музика, 21.00 22.00 Симф. концерт, ПРАГА 17.15 Камер. музика, 18.30 Попул. концерт, 23.00 Концерт чеської музики, РАДІО ПАРІ 19.00 Орх., 20.30 21.00 22.00 „Бруммель" опера Гана, РИМ 22.20 Концерт мадригал., 23.15 Танк. музика.

ВІВТОРОК, 20. ЧЕРВНЯ 1939.

ВІДЕНЬ **19.50 Українські комунікати**, 16.00 Розр. концерт, 20.15 21.00 Симф. концерт, 22.35 23.00 Танк. музика, БЕРЛІН 19.00 Опер. мельодії, 20.15 21.00 Танк. музика, БУДАПЕШТ 17.40 18.00 Циган. музика, 19.25 20.00 Легка музика, 21.10 Гольанд. нар. пісні, 22.00 Орх., БРАТИСЛАВА 19.30 20.00 21.05 Концерт, ДОЙТШЛЯНДЗЕНДЕР 16.00 Попол. музика, 17.00 Конц. шк. хорів, 17.30 Розр. музика, 19.15 Вес. музика, 20.30 21.00 Камер. концерт, 21.15 Пісні, МІЛЯНО 17.15 Скрипк. концерт, 21.00 22.00 23.00 „Аніма аллегра" оп., ПРАГА 16.00 Попул. концерт, 17.15 Розр. музика, 18.30 Оперет. мельодії, 22.10 Концерт лавреатів, РАДІО ПАРІ 18.15 20.30 21.00 Камер. музика, РИМ 17.15 23.15 Танк. музика, 22.30 Форт. речіт.

СЕРЕДА, 21. ЧЕРВНЯ 1939.

ВІДЕНЬ **19.50 Українські комунікати**, 16.00 17.00 22.30 Розр. концерт, 21.00 Симф. орх., БЕРЛІН 17.30 Солісти, 19.00 Танк. музика, 19.15 Нар. пісні, 20.45 21.00 Симф. концерт, БУДАПЕШТ 18.00 Лег. музика, 19.25 Скрипк. речіт., 22.00 23.00 Опер. орх., БРАТИСЛАВА 17.10 Словацька нар. музика, 19.40 Орх. балал., 20.20 21.00 Легка музика, 22.15 Болгар. музика, ДОЙТШЛЯНДЗЕНДЕР 18.20 Солісти, 19.15 Орх., 22.20 Квінт. Моцарта, 23.00 Нічний концерт, МІЛЯНО 17.15 23.15 Танк. музика, 21.00 Квартет, 22.15 Розр. музика, ПРАГА 17.45 Франц. спів, 18.30 Орх., 20.20 Танк. музика, 21.00 Симф. Сука, 23.00 Серенада Двожака, РАДІО ПАРІ 18.30 Пісні, 19.30 Віольон. речіт., 20.30 21.00 Роман. музика, 22.00 23.00 Легка музика, РИМ 17.15 Орган. музика, 21.50 22.00 Розр. музика, 22.30 Камер. концерт.

Радіокутик.

СПРАВОЗДАВЕЦЬ НА МОТОЦИКЛЮ.

Цьогорічні наколесні перегони Бордо-Париж матимуть спеціяльну справоздавчу обслугу, яка працюватиме на мотоциклях. Тамі мотоциклі засоблено у висилкову сприймальну апаратуру, що послуговується хвилею 5,25 м. Справоздавець буде стежити за перегонами слідкуючи за ними на мотоциклю та переказуватиме відомости з ходу перегонів до спеціяльно виміновааного воза, який оголосить їх при помочі голосників. Одночасно ці відомости надаватимуть через радіо на хвилі 74 м.

ГАЛЕРІЯ ДЛЯ РАДІОВИХ СПРАВОЗДАВЦІВ.

Представники американської радіофонії боролися через 8 літ за право користування з денникарської галерії у салі засідань парляменту. Тепер однак у наслідок цілорічних зусиль одного зі справоздавців тов. МБС радіові справоздавці отримали власну галерію у салі парляменту та окрему кімнату для машиністок, окремий бар і т. п.

ТРАНСМІСІЯ ОПЕРИ У ЦІЛОСТИ.

Англійське радіо введо у біжучому сезоні звичку трансмітування опер у цілости, що має бути для слухачів багато цікавіше, як трансмісія поодиноких актів опер. Зацікавлені радіові чинники вірять, що цей спосіб викличе більше зацікавлення загалу слухачів оперовою музикою.

Біржа

Львів, 17. червня 1939

ГРОШІ

Бельги бельг. 90·77—90·77 Долари америк. 5·33·00—5·33·00, Долари канад.—5·31·50—5·31·50, Фльор. год. 293·62—293·62 Франки франц. 14·15—14·15, Франки шв. 120·40—120·40, Фунти англ. 25·01—25·01 Гульд. гвин 100·25—100·25 Корони данськ. 111·53—111·53 Корони норв. 125·52 125·52 Корони шведські 128·60—128·60, Ліри ит. 18·60 18·60, марки фінляндські 11·00—11·00 Марки нім. срібні 96...

Акції.

Банк Польський 106·00, Цукор 36·00—36·00, Вугіль 32·00—32·00, Ліллпоп 85·50—85·00, Моджеів 19·00—19·00, Островець 75·00—85·00, Стараховичі 54·25—54·00, Жирардів 50·00—50·00, Габерпуш 59·00
Тенденція сильніша.

Папери.

4 і пів внутрішня 60·50, 3 інвестиційна 1 ем. 76·75, серія 71·75—00·00, 2 ем. 78·00 серія 00·00—00·00, 5 конверсійна 65.00 5 колійова 61·00—61·00, 4 прем. дол. 39·50 4 консолідаційна 61·50—60·50.
Тенденція вдержана.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

Львів, дня 17. червня 1939.

За 1 кг. масла дес. бльок. без оп.	2.45
За 1 кг. масла дес. бочк. з опак.	2.50
За 1 кг. масла васп. з оп. дає зачет	2.50
1 л. молока	0.15
1 кг. яєць	0.95

Тенденція на масло зниживова, на молоко та яйця вдержана.

СПОВІСТКИ.

Жертви зложені в Адміністрації „Діла": на **Інвалідів** зол. 3.— м-р Осідач М. Балигород, Т. Кіценюк 1.—, Волод. Степів 1.—, Василь Семків 3.— усі з Грудзя.

НАЙДУТЬ ПРАЦЮ

ФІЛІЯ Т-ВА „ПРОСВІТА" в Монастириськах шукає від зараз освітнього інструктора. Зголошення з коротким життєписом та свідоцтвами слати на руки д-ра Л. Горбачевського, адв. в Монастириськах. Платня по умові. 1277

ШУКАЮТЬ ПРАЦІ

ІНТЕЛІҐЕНТНА жінка зі священичої родини, шукає місця до управи домом і господарства по довгій практиці, розуміється добре на куховарстві. Зголошення „Діло" під „Господиня". 1274

ЛІТНИЩА

СЕСТРИ ВАСИЛІЯНКИ В ПІДЛЮТІМ. приймають літників, лише пані. Здоровий харч, помірковані ціни. Ніякого позволення від влади не треба. Сестри Василіянки, п. Осмолода Підлюте. 1276

ЧУДОВЕ ГІРСЬКЕ ЛІТНИЩЕ ПІДБУЖ, ріка, ліс, достатній харч, сонячні кімнати. Зголошення приймає і ближчі інформації дає „Українська Заоронка" Дрогобич, вул. Св. Хреста ч. 49. 1221 2—5

ГРЕБЕНІВ, єдиний комфортовий український пансіон Яблонських у власній управі. 1250 2-5

ТРУСКАВЕЦЬ-ЖИВЕЦЬ вілля „Карпати" вул. Дрогобицька 27 поручає вигідне поміщення. Кімнати сонячні, ціни помірковані. 1135 8—45

В ГАРНІЙ лісистій околиці близько Львова, догідне літнище з утриманням для кількох осіб від 1-го липня. Зголошення Ліпинська, Яворів, Косцюшки 18. 1229 4—5

ВОРОХТА, першорядний пансіон „Ма-..." під управою Анастазії Лебедової поручає вигідні кімнати і дуже добрий харч. 1253 2-6

МЕШКАННЯ

ДБАЙЛИВІ РОДИЧІ глядають на шкільний рік приміщення для дітей на шк. рік 1939-40. Сонячне мешкання, здоровий харч, педагогічну опіку, фортепіян до вправ у найздоровішій дільниці Львова поручає Волошакова, Війтівська 22, І п. 1278 1-3

СОНЯЧНИЙ покій і кухня від зараз до винайму, вул. Орля ч. 11, Богданівна. 1227 3-3

УМЕБЛЬОВАНА кімната з окремим входом, лазничка до вжитку, до винайму для урядника-урядниці від 1. липня вул. св. Тереси 2 ц І. пов. Перфецька. 1266 2—3

РІЖНІ

ЗА МАТУРУ найтриваліші пам'ятки з золотих, срібних виробів, годинники поручає найдешевше **Вандер,** — вул. Шайнохи один. 890 25-30

ПІЖАМИ мужеські, найновіші — по 11.50 12.90, 13.90, жіночі 8.50, 10.50, 13.80, дитячі у всіх величинах, поручає фабрика білля „Пав", Сикстуська один. 1155 5—5

КУПЕЛЕВІ плащі в гарних узорах по 13.50, 16.80, 17.90 поручає фабрика білля „Пав", Сикстуська один. 1155 5—5

МУЖЕСЬКІ спортові сорочки по 5.90, 7.90, 10.50, сіткові піврукавки 3.50, 4.50, 5.80 та підштанці поручає у великім виборі Фабрика білля „Пав", Сикстуська один. 1155 5—5

ЖІНОЧЕ білля, а саме: дитячі сорочки, нічні комбінації, комплети, реформи купите Пані, найліпше — просто у фабриці білля „Пав", Сикстуська один. 1155 5-5

НІЧНІ мужеські сорочки по 4.90, 5.90, 6.90 жіночі 3.25, 4.50, 6.90 та хлопячі і дівочі поручає: Фабрика білля „Пав", Сикстуська один. 1155 5—5

ХЛОПЯЧІ льняні сорочинки, покалики, сіткові і міляне́сові та підштанці в різних гатунках поручає: Фабрика білля „Пав", Сикстуська один. 1155 5—5

ПОШЕВКИ гладкі по 1.95, 2.90, лямівки по 75 і 95 сотиків, коперти на ковдри 7.90, 9.80 поручає також до міри Фабрика білля „Пав", Сикстуська один. 1155 5—5

ВИПРАВИ кухонні комплетні, емалія 65.—, алюміній 99.—, з мотивами, малюнком і т. д. Рентшнер, Леґіонів 37. 1206 ...

ВАННИ цинкові, білі, весілкові, великий вибір, Заяць, Оссолінських напроти. 1297 3-10

ОГОЛОШЕННЯ

V. БРАНЖЕВИЙ КУРС ДЛЯ КУПЦІВ І КАНДИДАТІВ НА КУПЦІВ.

Заходом Союзу Українських Купців улаштовує Купецька Гімназія „Р. Ш." у Львові з черги двотижневий бранжевий курс у днях від 22. червня до 6. липня ц. р.

На курсі відбудуться виклади теоретиків і практиків із обсягу 12 (двадцять) бранж.

Заінтересованих просимо зголошуватися до канцелярії С. У. К. Львів, вул. Грудзінських ч. 1, II. пов.

Оплата зол. 20 (двадцять), з того зол. 5 треба вплатити як вписове при зголошенні.

На бажання висилаємо за зворотом поштової марки ближчі інформації і проспекти курсу. 1188 4—4

Redaktorzy: d-r Iwan Nimczuk, Iwan Kedryn-Rudnyckyj Wydawca: Spółka Wyd. „Dilo", Lwów. Z drukarni S-ki Wyd. „Dilo", Lwów, Rynek 10.
Редактори: д-р Іван Німчук, Іван Кедрин-Рудницький. Видає Видавнича Спілка „Діло" З друкарні Вид. Спілки „Діло". Львів Ринок 10.